ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ✚ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1960

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τοῦ, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941 | Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 16ον

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1960 | ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λυκαβηττοῦ 1 ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικοῦ: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα δ' Ἴστρια 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Ἀ/φῶν Γ. ΡΟΔΗ — ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 — Ἀθῆναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησία συνδρομὴ ἐσωτ. Δρχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Ἡ διδασκαλία τῶν Χριστουγέννων Ε.Π. Φωτιάδη β) Χριστούγεννα (ποίημα) Τέλου Ἄγρα....	σελ.	1	Christmas, by E. Photiades b) Christmas (poem), by T. Agras ..... Page 1
Ὁ Διάδοχος ἐκπαιδεύεται Γ. Τ. Κόλια, β) Ξεφυλλίζοντας τὴν Ἱστορία	»	2	ByzantineEra: Education of the crown Prince by G. Kolias, b) Through our History ... » 2
Ε.Ε.Σ.	»	3	Greek Red Cross ..... » 3
Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ Κ. Παπαπαναγιώτου	»	4	The Nativity, by K. Papapanagiotou ..... » 4
Παρίσιοι, Ν.Γ. Δημητροκάλλη	»	5	Paris, by N. Demetrocalis ..... » 5
Τεχνητὸ Κλῖμα Φ.Π. Καραπιπέρη.	»	6	Artificial climate, by Ph. Karapiperis ..... » 6
Συνέδριο Δ/τῶν ΕΣΝ εἰς Ὁλλανδίαν	»	7	J.R.C. Director's meeting in Netherlands .. » 7
Πυθαγόρας Μ. Νικολαΐδη, β) Προσευχὴ γιὰ τὰ ἄστεγα παιδιά, ποίημα Μ. Στασινοπούλου..	»	8	Pythagoras, by M. Nicolaides b) Prayer for needy children (poem), by M. Stassinopoulos » 8
Οἱ Περιπέτειες ἑνὸς Παιδιοῦ Α.Β.	»	8	Adventures of a child, by H. Malot ..... » 9
Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια, Ε. Σταμάτη, β) Πρῶται Βοήθειαι. Τεχνητὴ ἀναπνοή.....	»	10	Atomic energy, by E. Stamatis b) First aid: Artificial respiration ..... » 10
Καβάλα Π. Καλονάρου	»	11	Kavalla, by P. Kalonaros ..... » 11
Φωτογραφίες Δράσεως	»	12–13	Activity in pictures ..... » 12–13
Ἡ Ἐλιά, Ἐμμ. Ἀνάση	»	14	The olive tree, by E. Anassis ..... » 14
Ἡ Εὐλογία τοῦ Χριστοῦ, Γλ. Πρωτοπαπᾶ	»	15	Christ's blessing, by Gl. Protopapa ..... » 15
Τὸ δῶρο τοῦ Καμπούρη, Κ.Δ. Κολοβοῦ	»	16	The gift of ahunchback, by D. Kolovos ... » 16
Στερεοφωνία Γ.Π.	»	17	Stereophony, by G. P. ..... » 17
Οἱ Κίνδυνοι στὸ δρόμο	»	18	Dangers in the street ..... » 18
Ἀθλητικὴ Ζωή: Χέρμπερτ Ἔλλιοτ. Σπ. Αὐλωνίτη, β) Συμβουλές, γ) Δῶρα Χριστουγέννων, Σ. Κωτσαρίδη	»	19	Athletic life: Herbert Elliot, by Sp. Avlonitis b) Advice, c) Christmas gifts (poem), by S. Kotsarides ..... » 19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.	»	20	G.J.R.C. Movement ..... » 20
Δράσεις ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν.	»	21–22	Groups' activity ..... » 21–22
Μαθητικὴ Συνεργασία	»	23–24	Pupils' contribution ..... » 23–24
Δυὸ Καλόκαρδα παιδιὰ Α.Β.	»	25	Two kindhearted children by A.B. ..... » 25
Ἐξώφυλλο: Ἡ Γέννησις (Μετέωρα, Μονὴ Βαρλαάμ).			Front cover: The nativity (Varlaam Convent in Meteors).
Ὀπισθόφυλλο: Χριστουγεννιάτικο ἄστρο. Στίχοι: Μ. Στασινοπούλου. Μουσική: Α. Παναγιωτοπούλου.			Back cover: Christmas star, Verses by M. Stassinopoulos, music by A. Panagiotopoulos

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος εὔχεται εἰς τοὺς φίλους του, συνεργάτας, ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ἐρυθροσταυρίτας, καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος

ΤΕΛΟΥ ΑΓΡΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἔξω πέφτει ἀδιάκοπα τὸ πυκνὸ τὸ χιόνι,
κρύα, κατασκότεινη κι ἀγριωπὴ νυχτιά
Εἶναι ἡ στέγη ὁλόλευκη, γέρνουν ἄσπροι κλῶνοι,
μὲς στὸ τζάκι ἀπόμερα ξεψιχᾶ ἡ φωτιά...

Τρέμει στὰ εἰκονίσματα τὸ καντήλι πλάγι
καὶ φωτάει στὴ σκυθρωπή, στὴ θαμπὴ ἐμορφιὰ
Νὰ ἡ φάτνη, οἱ ἄγγελοι κι ὁ Χριστὸς κι οἱ Μάγοι
καὶ τὸ ἀστέρι ὁλόλαμπρο μὲς στὴ συννεφιά!

Κι οἱ ποιμένες, ποὺ ἔρχονται γύρω ἀπὸ τὴ στάνη
κι ἡ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ στὸ Χριστὸ μπροστά
Τὸ μικρὸ τὸ εἰκόνισμα ὅλ' αὐτὰ τὰ φτάνει
μαζεμένα ὅλα μαζὶ καὶ σφιχτὰ-σφιχτά.

Πέφτει ἀκόμη ἀδιάκοπο κι ἄφθονο τὸ χιόνι
ὅλα ξημερώνονται μ' ἄσπρη φορεσιά.
στὸν ἀγέρα ἀντιλαλοῦν τοῦ σημάντρου οἱ στόνοι,
κάτασπρη, γιορτάσιμη λάμπει ἡ ἐκκλησιά...

Ἡ διδασκαλία τῶν Χριστουγέννων

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντοῦ Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἔρχεται ἡ νοσταλγία καὶ ὁ πόθος πρὸς τὸν Μεσσίαν, τὸν ὁποῖον ἐξαγγέλλουν οἱ προφῆται, οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι καὶ περιμένουν ἐναγωνίως οἱ λαοί. Καὶ αἴφνης γεννᾶται ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου, ταπεινὸς ἐν μέσῳ ταπεινῶν, κατὰ τὰ κρίσιμα ἔτη τῆς Ἀνθρωπότητος, ὅταν αὐτὴ ἐπάλαιε χωρὶς ὁδηγόν, χωρὶς πυξίδα, μέσα εἰς τὸ σκότος τῆς διαλύσεως τῶν πάντων, μὲ μόνην παρηγορίαν, διὰ μερικὰς ἐκλεκτὰς ὑπάρξεις, τὴν στωικὴν φιλοσοφίαν. Καὶ γίνεται ὁ Χριστὸς ὅ,τι ἐπόθησαν οἱ αἰῶνες, ὅ,τι ματαίως ἐζήτησαν εἰς ἄλλους πρὸ αὐτοῦ: Γίνεται ὁ σωτήρ. Καὶ μὲ τὸν βίον, τὴν διδασκαλίαν καὶ τὸν θάνατόν του λυτρώνει τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν πλάνην καὶ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν διαφθοράν. Ἀνεγείρει τὸν κόσμον, τὸν ἀναπλάσσει ἠθικῶς. Ἀπὸ Χριστοῦ ἀρχίζει νέα περίοδος τῆς ἱστορίας, περίοδος νέων ὑγιῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν, ἐποχὴ ριζικῆς καὶ πλήρους ἀναγεννήσεως τοῦ κόσμου. Διότι διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἱδρύεται ἡ ἀληθινὴ καὶ τελεία θρησκεία, ἡ παγκόσμιος μονοθεϊκὴ θρησκεία τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία σιγὰ—σιγὰ γίνεται ἡ θρησκεία ὅλου τοῦ κυρίως πολιτισμένου κόσμου.

Τῆς θρησκείας αὐτῆς τέσσαρα εἶναι τὰ κύρια χαρακτηρίσματα. Πρῶτον εἶναι παγκόσμιος, διότι ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ εἶναι προωρισμένη νὰ καταστῇ θρησκεία πάντων. «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη»,—ἐντέλλεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του καὶ ζητεῖ νὰ τρέφουν οἱ πιστοί του ἀγάπην πρὸς κάθε ἄνθρωπον καὶ νὰ ἁπλώνουν παντοῦ θερμήν, εἰλικρινῆ καὶ ἄδολον τὴν φιλανθρωπίαν των.

Δεύτερον, ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι μονοθεϊκή, διότι θεμελιῶδες δόγμα ἔχει τὴν πίστιν εἰς τὸν ἕνα καὶ «μόνον ἀληθινὸν θεόν». Ἡ μονοθεΐα εἶχε καὶ πρὶν διδαχθῆ. Εἶχε προπαρασκευασθῆ εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τοὺς προφήτας, εἰς τοὺς Ἕλληνας εἶχαν χαράξει θαυμασίως τὸν δρόμον πρὸς αὐτὴν οἱ τραγικοὶ ποιηταί, οἱ φιλόσοφοι, τὰ μεγάλα τελεστήριά των. Οἱ λεγόμενοι ἑλληνισταὶ Ἰουδαῖοι, τῆς Ἀλεξανδρείας, ὀλίγον χρόνον πρὸ Χριστοῦ, προσπαθοῦν νὰ συνάψουν εἰς ἑνότητα τὴν διδασκαλίαν τῶν προφητῶν καὶ τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους λαοὺς ἐδιδάχθη ἀτελέστερα ὁ εἷς θεός. Μόνον ὅμως εἰς τὸν Χριστιανισμὸν ἡ μονοθεΐα λαμβάνει τὴν πλήρη καὶ καθαρὰν δι' ὅλον τὸν κόσμον—τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς ἀσόφους—μορφήν της.

Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι, τρίτον, θρησκεία πνεύματος, ἡ κατ' ἐξοχὴν θρησκεία πνεύματος. Διδάσκει θεὸν πνευματικόν, καταργεῖ τὰς θυσίας, ζητεῖ λατρείαν «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ», δίδει τὴν ὑπόσχεσιν μελλούσης πνευματικῆς ζωῆς: Οἱ δίκαιοι θὰ λάβουν κατ' αὐτὴν τελείαν γνῶσιν τοῦ θεοῦ, θὰ ἴδουν αὐτὸν πρόσωπον, πρὸς πρόσωπον, θὰ ἑνωθοῦν μὲ αὐτόν. Τέταρτον, τέλος, ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι θρησκεία ἀγάπης. Κηρύττει θεὸν ἀγάπης καὶ ἔλεου, πανάγαθον πατέρα ὅλων, πλήρη χάριτος, εὐσπλαγχνίας, ἀνεξικακίας καὶ ἀμνησικακίας. Καὶ τὸ κήρυγμα αὐτὸ τῆς ἀγάπης, τῆς γενικῆς ἀγάπης, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξαφάνισιν βαθμηδὸν τῆς δουλείας καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῆς γυναικός. Τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης ὁδηγεῖ τὸν Ἰάκωβον, τὸν μαθητὴν τοῦ Κυρίου, νὰ διδάσκῃ, ὅτι θρησκεία ἀληθινὴ εἶναι νὰ βοηθῇς τοὺς πάσχοντας καὶ νὰ μένῃς καθαρὸς ἀπὸ τὰς κακίας τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ ἀντίληψις ἀκριβῶς αὐτὴ θὰ ὁδηγήσῃ τοὺς θρησκευτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἡγήτορας τοῦ Βυζαντίου καὶ μάλιστα τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐκτεταμένης ἐκείνης καὶ πράγματι θαυμαστῆς κοινωνικῆς προνοίας, περὶ τῆς ὁποίας ὁ μέγας Γάλλος βυζαντινολόγος Ντὴλ εἶπεν, ὅτι δὲν ἔχει τίποτε νὰ ζηλεύσῃ ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν καὶ τῶν μᾶλλον προηγμένων συγχρόνων κρατῶν. Καὶ τὸ κήρυγμα τοῦτο τῆς ἀγάπης ὡδήγησε τὸν Ἑρρῖκον Ντυνὰν εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ,—τὸ κήρυγμα αὐτὸ ἐμπνέει ὅσους μὲ ἔργα ἀσκοῦν τὴν φιλανθρωπίαν, ὅλους ἐκείνους ποὺ βλέπουν εἰς τὸν πλησίον τὸν ἀδελφόν, σύμφωνα μὲ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν. Καμμία ἄλλη θρησκεία δὲν ἔχει προβάλλει ὑψηλότερον προορισμὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους! Ὁ Χριστὸς ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ θείους τοὺς πιστούς του. Διότι, κατὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν, ὅσον γινόμεθα ἀγαθώτεροι, ὅσον ὁμοιάζομεν περισσότερον κατὰ τὴν ἀγαθότητα πρὸς τὸν θεόν, τὸν πατέρα μας, τόσον θειότεροι γινόμεθα. Ὅσοι πράττουν αὐτά, ἔλεγεν ὁ Χριστός, ὅσοι δηλαδὴ ἀσκοῦν δι' ἔργων τὴν ἀγάπην, αὐτοὶ εἶναι ἄξιοι νὰ ὀνομασθοῦν τέκνα τοῦ θεοῦ. Καὶ τὸ παράδειγμα ἔδωσε πρῶτος ὁ Θεάνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ διδασκαλία εἶναι εἰς πλήρη, εἰς ἰδεώδη ἁρμονίαν μὲ τὸν βίον του.

Ἂν τὰ διδάγματα αὐτὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐνώπιόν μας εἰς κάθε στιγμήν, ὅμως τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν Χριστουγέννων προβάλλουν ἐπιτακτικώτερα. Πρέπει τὰς ἡμέρας αὐτὰς μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν νὰ γεννᾶται μέσα μας καὶ ἡ διδασκαλία του ἐκ νέου καὶ νὰ γίνεται ζωή. Διότι, ὅπως ἐκήρυξεν ἕνας μεσαιωνικὸς μυστικὸς φιλόσοφος καὶ μεγάλος ἀληθινὰ Χριστιανός, ἂν τὰ Χριστούγεννα δὲν γεννᾶται πάντοτε μέσα μας ὁ Χριστός, οὐδέποτε ἐγεννήθη!

Διάδοχος ἐκπαιδεύεται

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Ἡ Κωνσταντινούπολις ἦτο μία μεγάλη πόλις, πρωτεύουσα μιᾶς μεγάλης αὐτοκρατορίας. Οἱ Κωνσταντινουπολῖται εἶχαν συχνὰ εὐκαιρίας νὰ πανηγυρίζουν. Πανηγυρίζουν, ὅταν στέφεται νέος αὐτοκράτωρ. Πανηγυρίζουν, ὅταν ἀπὸ τὰ σύνορα φθάνῃ μήνυμα, ὅτι ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατὸς κατετρόπωσε τοὺς ἐχθρούς. Οἱ κάτοικοι ὅμως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦσαν πρὸ παντὸς πιστοὶ ὑπήκοοι τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐπίστευαν ὅτι μεγάλη ἦτο ἡ ἀποστολὴ τῆς χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας των καὶ ὅτι ἡ τύχη της ἦτο στενὰ δεμένη μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μὲ τὴν οἰκογένειάν του. Διόλου, λοιπόν, περίεργον, ἐὰν ἡ γέννησις διαδόχου ἀπετέλει μέγα γεγονὸς καὶ ἐχαιρετίζετο μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπηκόους. Συχνὰ ὁ λαὸς ἐχάριζε τὸ ὄνομα εἰς τὸ νεογέννητον.

Μὲ τὴν ἀνατροφὴν τοῦ διαδόχου, ἐφ' ὅσον ἀκόμη εἶναι βρέφος, ἀσχολεῖται ἡ ἴδια ἡ βασίλισσα—μητέρα μὲ τὴν βοήθειαν πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων θαλαμηπόλων της. Ὅταν ὅμως ὁ διάδοχος περάσῃ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν, τότε παραδίδεται εἰς κατάλληλον ἀπὸ τὸ περιβάλλον τοῦ αὐτοκράτορος πρόσωπον, τὸ ὁποῖον θὰ δώσῃ εἰς τὸν αὐριανὸν αὐτοκράτορα τὴν πρώτην ἀγωγήν. Τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἐλέγετο βαΐουλος ἢ καὶ παιδαγωγός. Ὁ παιδαγωγὸς θὰ διδάξῃ εἰς τὸν διάδοχον συμπεριφοράν, ἡ ὁποία νὰ ἁρμόζῃ πρὸς τὴν θέσιν του. Θὰ τὸν διδάξῃ τὰ πρῶτα γράμματα καὶ τὰς πρώτας γνώσεις περὶ θρησκείας, ἐκκλησίας καὶ κράτους.

Ὁ διάδοχος εἶναι τὸ δεύτερον ὕστερα ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα πρόσωπον τοῦ κράτους καὶ μίαν ἡμέραν θὰ γίνῃ τὸ πρῶτον. Ἀπὸ αὐτὸν θὰ ἐξαρτῶνται ὅλα τὰ ζητήματα τῆς αὐτοκρατορίας καὶ συνεπῶς ἡ τύχη ὅλων τῶν ὑπηκόων του. Ἔπρεπε, λοιπόν, νὰ ἔχῃ καὶ τὰ κατάλληλα ἐφόδια, τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ ἐπέτρεπον νὰ εὑρίσκῃ κάθε φορὰν καὶ τὴν κατάλληλον λύσιν. Τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα μίαν ἡμέραν θὰ ἐκαλεῖτο νὰ λύσῃ, θὰ ἦσαν στρατιωτικά, πολιτικά, θρησκευτικά, οἰκονομικά, διπλωματικὰ καὶ ἄλλα. Ὁ καλύτερος καὶ πιὸ ἀφωσιωμένος ἀξιωματικὸς ἀνελάμβανε τὴν στρατιωτικήν του ἐκπαίδευσιν. Ὁ πλέον πεπειραμένος καὶ πιστὸς εἰς τὸν θρόνον σύμβουλος τοῦ αὐτοκράτορος ἀνελάμβανε νὰ διδάξῃ τοὺς νόμους. Ἔμπιστος κληρικὸς θὰ ἐδίδασκε τὰ θρησκευτικά. Ἄλλοι τέλος σοφοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ ἐδίδασκον εἰς τὸν νεαρὸν διάδοχον φιλολογίαν, φιλοσοφίαν, ἱστορίαν, ρητορικὴν καὶ ἐπιστήμας. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἶναι οἱ κατ' ἐξοχὴν διδάσκαλοι τοῦ διαδόχου καὶ ἔφερον αὐτὸ τὸ ὄνομα. Οἱ διδάσκαλοι ἐκεῖνοι ἦσαν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ διάδοχος ἀνήρχετο εἰς τὸν θρόνον, ἡ ἀποκλειστικὴ συντροφιὰ του. Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ σοφοὺς τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτο ὁ πατριάρχης Φώτιος. Αὐτὸν ὁ αὐτοκράτωρ, Βασίλειος ὁ Μακεδών, προσέλαβεν ὡς διδάσκαλον τῶν τέκνων του καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ διαδόχου του, Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ὁ Φώτιος, καὶ ἄλλων πολλῶν σοφῶν διδασκάλων γνωρίζομεν τὰ ὀνόματα. Χάρις εἰς τὸ σύστημα αὐτὸ ἐκπαιδεύσεως τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως πολλοὶ εἶναι οἱ αὐτοκράτορες ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀφῆκαν μεγάλο ὄνομα διὰ τὴν μόρφωσίν των καὶ τὴν καλὴν διοίκησιν τοῦ κράτους. Καὶ πράγματι ἡ αὐτοκρατορία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγνώρισεν αὐτοκράτορας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν λαμπροὶ θεολόγοι, ἱστορικοί, νομικοί, ρήτορες, γνῶσται τῶν ἐπιστημῶν τῆς ἐποχῆς των. Μὲ ἄλλας λέξεις ἠμποροῦμεν νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι ὄχι μόνον διὰ τοὺς μεγάλους στρατηγοὺς — αὐτοκράτορας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς σοφοὺς — αὐτοκράτορας τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας μας, τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν καὶ Βυζαντινήν.

Ξεφυλλίζοντας τὴν Ἱστορία μας

Καὶ πάλι ἕνα περίφημο ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴ Ἱστορία τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας.

Μετὰ τὴ μεγάλη τους ἐκείνη νίκη στὰ στενὰ τῶν Δερβενακίων, οἱ Ἕλληνες πολεμισταὶ ἄρχισαν νὰ μαζεύουν τὰ λάφυρα, ποὺ εἶχεν ἀφήσει φεύγοντας ὁ ἐχθρός. Τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ἦταν πολυτιμότατα. Πιστόλες καὶ σπαθιὰ ἀσημοκαπνισμένα, χρυσᾶ κοσμήματα, φλουριὰ κλπ.

Μονάχα ὁ θρυλικὸς Νικηταρᾶς, ὁ μεγάλος ἥρως στεκόταν παράμερα χωρὶς νὰ παίρνῃ τίποτα. Τὸν εἶδαν λοιπὸν τὰ παλληκάρια του καὶ τοῦ πρόσφεραν ἕνα ἀσημόχρυσο σπαθὶ καὶ μία ἀδαμαντοκόλλητη ταμπακιέρα.

Ἀλλὰ κι αὐτὰ δὲν τὰ κράτησε ὁ Νικηταρᾶς. Τὴν ταμπακέρα τὴν ἔστειλε στὴ γυναίκα του μὲ τὰ ἑξῆς λόγια:

«Τὴ στέλνω σ' ἐσένα, ποὺ ἀγαπῶ ὕστερα ἀπ' τὴν Πατρίδα. Πάρε την γιὰ νὰ μὲ θυμᾶσαι».

Τὸ σπαθὶ πάλι τὸ πρόσφερε στὸν ἔρανο, ποὺ ἔκαναν οἱ Ὑδραῖοι γιὰ τὸ στόλο τους. Αὐτοὶ ὅμως δὲν τὸ κράτησαν, παρὰ τὸ ἔστειλαν πίσω στὸν ἀτρόμητο Νικηταρᾶ γράφοντάς του:

«Τὸ ὅπλο τοῦτο εἶναι ἀνεκτίμητο, ὅταν βρίσκεται στὸ χέρι σου γιὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πατρίδος. Κράτησέ το».

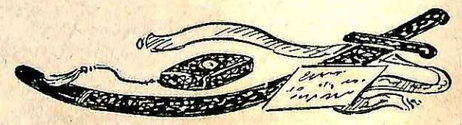

Ε.Ε.Σ.

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

Τὸν πρό τινος ἀποχωρήσαντα τῆς Γεν. Γραμματείας τοῦ ἐν Γενεύῃ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, Ἀμερικανὸν κ. Ἐρ. Ντάννιγκ (Henry Dunning), διεδέχθη ὁ κ. Beer, ὅστις εἶναι ὁ ἕνατος Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου. Ὁ κ. Μπέερ ἐγεννήθη εἰς Στοκχόλμην τὸ 1915 καὶ διετέλεσε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπὸ τοῦ 1947—1960. Οὗτος ἐξελέγη Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις 25ον Διεθνὲς Συνέδριον Ε.Σ., τὸν Σεπτέμβριον 1959, ἐγκατεστάθη δὲ εἰς τὴν νέαν του θέσιν τὴν 6-10-1960 κατὰ τὴν ἐναρκτήριον Συνεδρίασιν τῆς 80ῆς Συνόδου τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ νέου Προέδρου τῆς Λίγκ κ. Τζὼν Μακώλεϋ, Ἀντιπροέδρου τοῦ Καναδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὁ κ. Ἐρ. Μπέερ, Γεν. Γραμματεὺς τῆς Λίγκ.
Mr. H. Beer Gen. Secretary of the League.

Τιμητικὴ τελετὴ διὰ τὸν μετὰ 14 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀποχωροῦντα τῆς Γεν. Γραμματείας κ. Dunning, καθ' ἣν προσεφέρθη εἰς αὐτὸν ἀναμνηστικὸν Λεύκωμα, ἐπεσφράγισε τὴν 80ὴν Σύνοδον, εἰς ἣν συμμετέσχον ἀντιπρόσωποι καὶ παρατηρηταὶ 40 χωρῶν.

Ο ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΙΣ ΚΟΓΚΟ

Ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς συνεχάρη τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν διὰ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερεν τὸ εἰς Κογκὸ ἀποσταλὲν ἰατρικὸν κλιμάκιον τοῦ Ε.Ε.Σ. Μεταξὺ ἄλλων ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς γράφει: «Αἱ Ἐθελονταὶ Ἀδελφαί σας Κα Νίνα Καραγκιοζίδου καὶ δὶς Μαργ. Σοφιανοπούλου διωργάνωσαν θαυμασίως τὰ ἰατρεῖα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Λεοπόλντβιλλ καὶ προσέφεραν οὕτω μεγίστην ὑπηρεσίαν, ἥτις ἐξετιμήθη ἐξαιρετικῶς ἀπὸ τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ Κογκό».

Ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς συνεχάρη ἐπίσης καὶ διὰ τὰς πλήρεις αὐταπαρνήσεως καὶ ἀλτρουϊσμοῦ ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ὑπερανθρώπως μοχθοῦντες προσέφεραν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς ἰατρὸς—χειρουργὸς κ. Στυλ. Γαλάνης, οἱ ἰατροὶ κ.κ. Κ. Σαφὸς καὶ Δημ. Καράκωστας καὶ αἱ Ἐθελονταὶ Ἀδελφαὶ Κα Κικὴ Ρούσου καὶ Δίδες Ἀγγ. Οἰκονόμου καὶ Νίκη Παπακωνσταντίνου εἰς προκεχωρημένα ὑγειονομικὰ κλιμάκια.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑΘΜΟΥ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέσχε τὴν πρώτην βοήθειαν καὶ ἐξυπηρέτησε 6.642 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας, ἐξ ὧν 3.142 τραυματίαι.

Αἱ μεταφερθεῖσαι εἰς Μαιευτήρια ἐπίτοκοι ἀνῆλθον εἰς 6.

Ὡσαύτως ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν παρέσχε διὰ τοῦ Ἀσυρμάτου αἰτηθείσας ἰατρικὰς ὁδηγίας εἰς 5 ποντοπόρα πλοῖα διὰ σοβαρῶς ἀσθενοῦντα μέλη τῶν πληρωμάτων των.

Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. ἐχορήγησεν εἰς ἀπόρους πάσχοντας 518 φιάλας αἵματος δωρεάν.

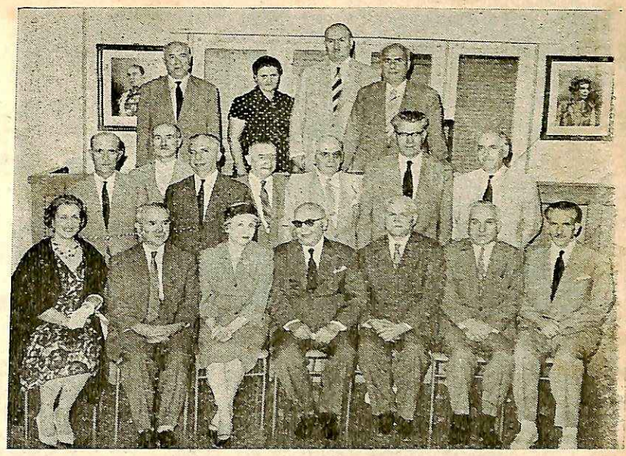

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐν μέσῳ τῶν μελῶν τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀττικῆς Ε.Ε.Σ.Ν. κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Συνεδρίαν, τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1960. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ α) εἰς τὴν πρώτην σειρὰν καθήμενοι. Ἡ σύμβουλος Κα Ἑλένη Ποταμιάνου, ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Μ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Τσίριμπας ἡ σύμβουλος Κα Ρίτα Κορομηλᾶ, ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργοῦντζος, οἱ Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ Μ. Ἐκπαιδεύσεως κ.κ. Γ. Παπαοικονόμου καὶ Κ. Παπαγρηγοράκης. β) εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν ὄρθιοι. Οἱ Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ Δημ. Ἐκπαιδεύσεως κ.κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Παπαϊωάννου, οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Δημ. Ἐκπαιδεύσεως κ.κ. Βλάχος, Γκουρομίχος, Λώτσης καὶ Μαρίνης. γ) Εἰς τὴν τρίτην σειρὰν ὄρθιοι. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Σακελλάρης, ἡ Δ/ντρια Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Καλ. Παπαδοπούλου, ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Στράτος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

In the photo the President G. R. C. Mr. C. Georgacopoulos among the members of the Local J.R.C. Committee of Attica during its first session of the school year 1960—61.

ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ

Εἰς ἐκτέλεσιν ληφθείσης ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1959, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργοῦντζος ἐπεσκέφθη τὴν Γαλλίαν, Βέλγιον, Ὁλλανδίαν, Δυτικὴν Γερμανίαν, Ἐλβετίαν καὶ Ἰταλίαν πρὸς μελέτην τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος τῶν χωρῶν τούτων, ἔνθα καὶ ἔτυχε φιλόφρονος ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν Διοικούντων τὰς οἰκείας Ἐρυθροσταυρικὰς ὀργανώσεις.

Εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἐμπεριστατωμένην ἔκθεσίν του περὶ τῶν ἐπισκέψεων τούτων ὁ κ. Γεωργοῦντζος διατυπώνει τὰς ἐντυπώσεις του κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἐξαγωγὴν χρησίμων συμπερασμάτων καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐπέκτασιν τῆς δραστηριότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ε.Σ.Ν. καὶ ἐξαίρει τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τῆς δράσεως τῶν ἄλλων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ὑπογραμμίζει τὴν ἐπιτυχεστάτην ὀργάνωσιν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὰ Σχολεῖα, χάρις εἰς τὴν πολύτιμον ὁμόθυμον καὶ γενικὴν συνεργασίαν τῶν Ἑλλήνων Ἐκπαιδευτικῶν εἰς εὐρυτάτην κλίμακα.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Νὰ ἀποφεύγῃς τὸ ψεῦδος, τὴν ὑποκρισίαν, τὴν συκοφαντίαν καὶ νὰ ἀποστρέφεσαι τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἀχαριστίαν.

—Ὁ πόλεμος εἶναι ἕνας ὠκεανὸς δυστυχίας ἀκόμη καὶ οἱ νικηταὶ χάνουν περισσότερα ἀπ' ὅτι κερδίζουν.

Ἔρασμος

—Ἐπωφεληθῆτε τῆς ἐλαχίστης εὐκαιρίας, ἡ ὁποία σᾶς προσφέρεται γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσητε μὲ τὴν καρδιά σας τὸν πλησίον σας.

Albert Schweitzer

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. Ἐπιθ. Μέσης Ἐκπαιδ.

Ὁ Ἡρώδης, ὁ γυιὸς τοῦ Ἀντιπάτρου, ὁ γνωστὸς ὡς Μέγας, ἐγεννήθη στὴν Ἰδουμαία τὸ 73 π.Χ.

Τὸ 37 π.Χ. ἀνέβηκε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ στὸ θρόνο καὶ συνέτριψε μὲ κάθε μέσο τὴν ἐκδηλωθεῖσα ἐσωτερικὴν ἀντίδρασι.

Κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἰώσηπον ὅλη ἡ μακρὰ βασιλεία του ὑπῆρξεν ἀδιάκοπη σειρὰ ἐγκλημάτων καὶ φόνων. Θύματα τῆς θηριωδίας του ἦσαν οἱ πιὸ στενοὶ οἰκεῖοι του, ὅπως ἡ γυναίκα του Μαριάμμη, οἱ δικοί της καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ γυιοί του, ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀριστόβουλος καὶ ὁ Ἀντίπατρος. Τὸν Ἀντίπατρο μάλιστα, τὸν διάδοχο τοῦ θρόνου του, διέταξε νὰ τὸν σκοτώσουν λίγες ὧρες πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του. Προβλέποντας ὁ αἱμοχαρὴς αὐτὸς τύραννος τὸ τέλος τῆς ζωῆς του καὶ ἐπιθυμῶντας νὰ δημιουργήσῃ πένθος γιὰ τὸ θάνατό του, ἔδωκε παραγγελία στὸν ἀδελφό του καὶ ἐθανατώθηκαν, εὐθὺς μόλις ἐξεψύχησε, ὅλοι οἱ κρατούμενοι στὶς φυλακὲς τῆς Ἱεριχοῦς, ἱερεῖς καὶ εὐγενεῖς.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς βασιλείας τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ κακούργου, ἡ Ναζαρηνὴ Παρθένος Μαρία ἐγέννησε τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς ἕνα σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευε καὶ ὡς σταῦλος. Ἐκεῖ ἐσπαργάνωσε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου ἡ Θεοτόκος καὶ ἐχρησιμοποίησε γιὰ τὸ βρέφος τὴ φάτνη τῶν ἀλόγων. Τὴ γέννησι τοῦ Θείου βρέφους ἐπηκολούθησαν ὅπως ξέρομε ἐκπληκτικὰ γεγονότα. Ἔξω ἀπὸ τὸ σπήλαιο στὰ πλησίον χωράφια ἀγρυπνοῦσαν μερικοὶ ποιμένες, ποὺ ἐφύλαγαν τὰ ποίμνιά τους. Ἔξαφνα τοὺς ἐσκέπασε μεγάλη λάμψις καὶ ἕνας ἄγγελος τοὺς ἔκαμε γνωστὸν τὸν λόγο καὶ τοὺς προέτρεψε νὰ πᾶν στὸ σπήλαιο νὰ προσκυνήσουν τὸ βρέφος. Πλῆθος δὲ ἀπὸ ἄλλους ἀγγέλους κατέβαινε ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ καὶ ἔψαλλε: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγο διάστημα, τρεῖς Μάγοι, δηλαδὴ σοφοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἰδῆ νέον ἀστέρα στὸν οὐρανὸ καὶ ἐβεβαιώθηκαν ὅτι ἐγεννήθη ὁ Μεσσίας στὴν Ἰουδαία, ἦλθαν στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐρωτοῦσαν. «ποῦ ἐγεννήθηκε ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων γιὰ νὰ τὸν προσκυνήσουν;».

Ὁ καχύποπτος καὶ παμπόνηρος Ἡρώδης, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευε τότε στὴν Ἰουδαία, μόλις τὸ πληροφορήθηκε ἐταράχθηκε. Φοβήθηκε, ὅτι τὸ νεογέννητο βρέφος θὰ καταργήσῃ τὴν δυναστεία του.

Ἐκάλεσε τότε κρυφὰ τοὺς Μάγους καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ γυρίσουν καὶ νὰ τοῦ ποῦν ποῦ ἀκριβῶς εἶναι τὸ παιδίον, γιὰ νὰ πάῃ καὶ αὐτὸς νὰ τὸ προσκυνήσῃ.

Οἱ Μάγοι μὲ ὁδηγὸ τὸν ἀστέρα ἔφθασαν στὴ Βηθλεέμ καί, ἀφοῦ προσέφεραν στὸ νέο βασιλιὰ τὰ δῶρα των, σμύρναν, χρυσὸν καὶ λιβάνι, ἐπρόκειτο νὰ γυρίσουν στὴν Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ πληροφορήσουν καὶ τὸν Ἡρώδη ποῦ βρισκόταν ὁ νεογέννητος Βασιλεύς. Ὁ Θεὸς ὅμως, ποὺ ἐπροστάτευε τὸν υἱόν του, ἔστειλε ἄγγελο καὶ τοὺς εἰδοποίησε νὰ ἀκολουθήσουν ἄλλο δρόμον καὶ νὰ ἀποφύγουν τὴ συνάντησί μὲ τὸν Ἡρώδη, γιατὶ ἐμελετοῦσε κακὰ ἐναντίον τοῦ Σωτῆρος τοῦ Κόσμου, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἔτσι ὁ Ἡρώδης μάταια ἐπερίμενε

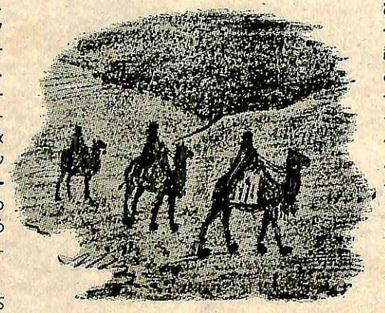

νὰ γυρίσουν οἱ Μάγοι. Ἐπειδὴ κατάλαβε ὅτι τὸν ἐγέλασαν, πῆρε μία τρομερὴ ἀπόφασι: Συνεχίζοντας τὴν ἐγκληματική του τακτική, ἀπεφάσισε νὰ ἐξαφανίσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς τὸν νεογέννητον ἀπόγονον τοῦ Δαβίδ. Διέταξε λοιπὸν νὰ σφαγοῦν ὅλα τὰ νήπια τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων ἀπὸ δυὸ χρονῶν καὶ κάτω. Ἦταν σίγουρος πὼς μὲ τὸ ἀπαίσιο αὐτὸ μέτρο θὰ ἐφονεύετο καὶ τὸ Θεῖον βρέφος. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ σχεδίου ἦταν νὰ σφαγοῦν 14 χιλιάδες ἀθῶα νήπια, τὰ ὁποῖα ἀποτέλεσαν τὸν πρῶτο χορὸ τῶν μαρτύρων τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἡ ἐκκλησία ἀνεκήρυξεν αὐτὰ ἁγίους καὶ τιμᾷ τὴν μνήμη των τὴν 29ην Δεκεμβρίου. Λίγο διάστημα μετὰ τὴν ἀγρία σφαγὴ τῶν νηπίων ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς βασιλιὰς ἀπέθανεν οἰκτρὸ θάνατο, κατατρυχόμενος ἀπὸ μιὰ φρικτὴ ἀρρώστεια τῶν ἐντέρων.

Τὸ ὄνομά του σκεπάζει ἡ κατάρα καὶ τὸ ὄνειδος. Τὸ ὄνομα ὅμως τῶν Μάγων ἔμεινεν ἔνδοξο. Ἂς τοὺς ἀκολουθήσωμεν. Ἰδοὺ τί γράφει ὁ μέγας ρήτωρ τῆς ἐκκλησίας μας Ἠλίας Μηνιάτης: «Δ.ὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν

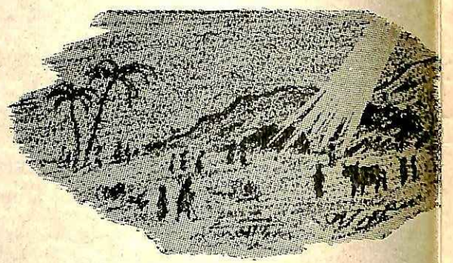

πραγματικὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας καὶ νὰ εὕρωμεν τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἂς ἀκολουθήσωμεν τοὺς τρεῖς ἐκείνους εὐλαβεῖς μάγους. Ἐκεῖνοι ἐπεριπατοῦσαν, ὁδηγούμενοι ἀπὸ ἕνα ἀστέρα, ὅπου τότε ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς ἔδειχνε τὸν τόπον, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Χριστός. Καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ἀστέρα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τὸν νόμον τῆς χάριτος, περὶ τοῦ ὁποίου ἔλεγεν ὁ προφήτης: «λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου» (ψαλμ. 118, 115). Λύχνος εἰς τοὺς πόδας μας διὰ νὰ βλέπωμεν πῶς ἀκριβῶς περιπατοῦμεν. Φῶς εἰς τοὺς δρόμους μας διὰ νὰ μὴ χανώμεθα εἰς τὴν πλάνην τῆς ματαίας ταύτης ζωῆς.

Οἱ μεγάλες πόλεις τοῦ κόσμου

ΠΑΡΙΣΙΟΙ

(Ἡ πόλις τῆς μόδας)

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἐκπ. Συμβούλου

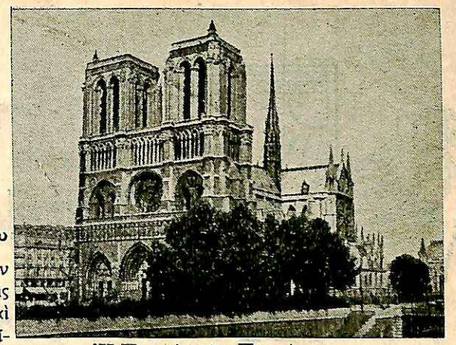

Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων

Ὁλόκληρος ἡ βορειοδυτικὴ Γαλλία ἀποτελεῖ μιὰ ἀπέραντη πεδιάδα, τὴν ὁποία διασχίζουν πολυάριθμοι καὶ σχεδὸν ὅλο μεγάλοι ποταμοί. Ὁ σπουδαιότερος ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς αὐτοὺς εἶναι ὁ Σηκουάνας, ὁ ὁποῖος ἔχει μῆκος 776 χιλιόμετρα καὶ χύνεται στὴ θάλασσα τῆς Μάγχης.

Στὸ μέσον σχεδὸν τῆς διαδρομῆς του ὁ Σηκουάνας σχηματίζει δυὸ μεγάλες νησῖδες, οἱ ὁποῖες κατοικήθηκαν ἀπὸ τὰ πολὺ παλαιὰ χρόνια. Καὶ ὁ λόγος εἶναι εὐνόητος. Ὁ μεγάλος ποταμὸς διευκόλυνε τὴ ναυσιπλοΐα, τὰ δυὸ νησιὰ διευκόλυναν τὸ πέρασμα τοῦ ποταμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄμυνα τῶν κατοίκων σὲ περίπτωσι ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς, ἡ γύρω εὔφορη πεδιάδα παρῆγε ἄφθονα προϊόντα.

Ἡ πιὸ μεγάλη ἀπὸ τὶς δυὸ νησῖδες ὠνομάστηκε ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, ὅταν ὑπέταξαν τὴ Γαλατία (ὅπως ἐλέγετο τότε ἡ Γαλλία), Λουτηκία, ἐνῷ ὁ λαός, ποὺ κατοικοῦσε σ' ἐκείνη τὴν περιοχὴ ἐλέγετο Παρίσιοι.

Τὸ χωριό, ποὺ ἦταν στὴν ἀρχὴ χτισμένο ἐπάνω στὴ Λουτηκία, σιγὰ-σιγὰ ἐμεγάλωσε καὶ μὲ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων ἔγινε μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες πόλεις τοῦ κόσμου, οἱ σημερινοὶ Παρίσιοι, ἢ ὅπως λέγεται κοινῶς τὸ Παρίσι. Ἀξιοπαρατήρητο εἶναι ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Λουτηκίας, μὲ τὸν καιρὸ ξεχάστηκε καὶ ἡ πόλις ἔχει σήμερα τὸ ὄνομα τοῦ λαοῦ, ποὺ κατοικοῦσε πρῶτος σ' ἐκείνη τὴν περιοχή.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ σημερινὴ πόλις, ἡ ὁποία ἔχει ἔκτασι μαζὶ μὲ τὰ περίχωρά της περὶ τὰ 500 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, καὶ φθάνει μαζὶ μὲ αὐτὰ τὰ 5.000.000 κατοίκους ἔχει ἁπλωθῆ καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ ὄχθες τοῦ Σηκουάνα, ὁ ὁποῖος τὴ χωρίζει σὲ δυὸ μέρη.

Μία ἀπὸ τὶς αἴθουσες τῶν ἀνακτόρων τῶν Βερσαλλιῶν

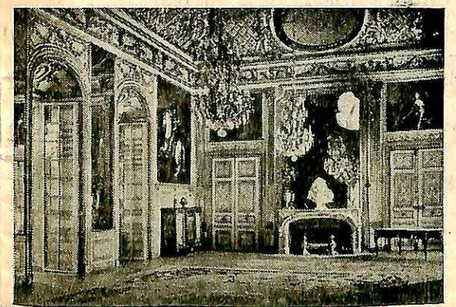

Ἡ ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν μερῶν γίνεται μὲ 38 γέφυρες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες πολλὲς εἶναι ὡραιότατες, καὶ μὲ τὸν ὑπόγειο σιδηρόδρομο, ὁ ὁποῖος περνᾷ σὲ πολλὰ σημεῖα κάτω ἀπὸ τὸ Σηκουάνα.

Εὔκολα καταλαβαίνει κανεὶς ὅτι μιὰ πόλις, ἡ ὁποία ὑπάρχει ἐπὶ δυὸ χιλιάδες περίπου χρόνια καὶ εἶναι πρωτεύουσα μιᾶς μεγάλης καὶ πλουσίας χώρας, ὅπως εἶναι ἡ Γαλλία, θὰ στολίζεται καὶ ἀπὸ λαμπρὰ οἰκοδομήματα καὶ ἄλλα ὡραῖα μνημεῖα.

Καὶ πραγματικὰ στὸ Παρίσι συναντᾶ κανεὶς περίφημα μουσεῖα, περισσότερα ἀπὸ πενῆντα. Ὀνομαστότερο ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου, ὅπου εὑρίσκονται ἀρχαιολογικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἐκεῖ εὑρίσκονται καὶ πολλὲς ἑλληνικὲς ἀρχαιότητες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου καὶ ἡ Νίκη τῆς Σαμοθράκης.

Ἀνάμεσα στὶς πολλὲς ἐκκλησίες ὀνομαστὴ εἶναι ἡ Παναγία τῶν Παρισίων, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ναοὺς τῆς Χριστιανωσύνης. Τὸ χτίσιμο τοῦ ναοῦ αὐτοῦ ἄρχισε τὸ 1163 καὶ ἐτελείωσε περὶ τὸ 1350. Θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα μνημεῖα τῆς γοτθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Στὴ βάσι τοῦ Σταυροῦ τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς περικλείονται κατὰ τὴν παράδοσι κομμάτια ἀπὸ τὸν Τίμιο Σταυρὸ καὶ ἀπὸ τὸ ἀκάνθινο στεφάνι τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ πόλις στολίζεται ἐπίσης ἀπὸ ὡραῖα ἀνάκτορα, τὰ ὁποῖα σήμερα ἔχουν γίνει μουσεῖα. Καὶ τὸ Λοῦβρο ἄλλωστε ἀνάκτορο ἦταν στὴν ἀρχή. Τὸ ὡραιότερο ἀπ' ὅλα εἶναι τὸ ἀνάκτορο τῶν Βερσαλλιῶν, ποὺ βρίσκεται στὰ περίχωρα τῶν Παρισίων. Χιλιάδες Παρισινοί, ἀλλὰ καὶ ξένοι τὸ ἐπισκέπτονται καθημερινῶς γιὰ νὰ θαυμάσουν τὴν ὡραιότητα καὶ τοὺς καλλιτεχνικοὺς θησαυρούς του.

Ἀλλὰ τὸ πιὸ χαρακτηριστικὸ οἰκοδόμημα τῶν Παρισίων εἶναι ὁ σιδερένιος πύργος τοῦ Ἔϊφελ. Δὲν εἶναι μνημεῖο, ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτὰ προκαλεῖ τὸ θαυμασμὸ λόγῳ τῆς κατασκευῆς του.

Ὁ πύργος αὐτὸς χτίστηκε τὸ 1889 ἀπὸ τὸν μηχανικὸ Ἔϊφελ, καὶ εἶναι ὁλόκληρος ἀπὸ σίδερο. Τὰ βάρος του φθάνει τοὺς 7.000 τόννους καὶ τὸ ὕψος του εἶναι ἀκριβῶς 300 μέτρα—εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα οἰκοδομήματα τοῦ κόσμου.

Τὸ ἀνέβασμα γίνεται μὲ ἠλεκτρικοὺς ἀνελκυστῆρες, καθημερινῶς δὲ τὸν ἐπισκέπτονται πολλοὶ ἐντόπιοι καὶ ξένοι. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι καλός, ἡ θέα ἀπὸ τὸν τελευταῖο ἐξώστη τοῦ Πύργου (290 μ.) εἶναι ἐξαιρετική. Τὸ μάτι του ἀνθρώπου βλέπει ὄχι μόνο ὁλόκληρο τὸ Παρίσι, ὅπως θὰ τὸ ἔβλεπε ἀπὸ ἕνα ἀεροπλάνο, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη τὴν ἀπέραντη πεδιάδα, ποὺ ἁπλώνεται ὁλόγυρα καὶ δὲν διακόπτεται οὔτε κἂν ἀπὸ λόφους.

Θὰ πρέπῃ ἀκόμη νὰ ξέρωμε ὅτι τὸ Παρίσι, ἂν καὶ δὲν εἶναι παράλιος πόλις—ἀπέχει κατ' εὐθεῖα γραμμὴ περὶ τὰ 150 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴ θάλασσα—εἶναι τὸ ἐμπορικώτερο λιμάνι τῆς Γαλλίας. Τὰ ἐμπορεύματα, ποὺ εἰσάγονται καὶ ἐξάγονται περνοῦν κάθε χρόνο τὰ 15.000.000 τόννους. Τὸ μεγάλο αὐτὸ εἰσαγωγικὸ καὶ ἐξαγωγικὸ ἐμπόριο γίνεται χάρις στὸ Σηκουάνα, ὁ ὁποῖος εἶναι πλωτός. Ἡ μεταφορὰ γίνεται μὲ εἰδικὰ ποταμόπλοια, τὰ ὁποῖα ἔχουν μικρὸ βύθισμα καὶ μεγάλο μάκρος. Κατάρτια δὲν ἔχουν γιὰ νὰ μὴν ἐμποδίζωνται στὶς γέφυρες. Τὰ φουγάρα τους εἶναι κινητὰ καὶ τὰ χαμηλώνουν ὅταν περνοῦν κάποια γέφυρα.

Τὸ Παρίσι ἔχει ἐπίσης καὶ σπουδαῖες βιομηχανίες. Μιὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες εἶναι ἡ βιομηχανία κατασκευῆς ὑφασμάτων καὶ ἐνδυμάτων, ἰδίως γιὰ τὶς γυναῖκες. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Παρίσι θεωρεῖται σὲ ὅλο τὸν κόσμο ὡς ἡ πρωτεύουσα τῆς γυναικείας μόδας.

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι ἡμέρα χαρᾶς. Ἂς γίνῃ, μὲ μιὰ καλή σας πρᾶξι, πιὸ χαρούμενη καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους.

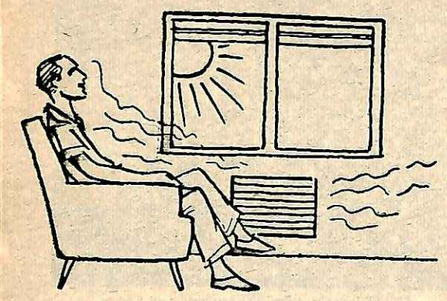

ΤΕΧΝΗΤΟΝ ΚΛΙΜΑ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ
Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀνέγραψαν αἱ ἐφημερίδες ὅτι ὑπὸ τοὺς πάγους τῆς Γροιλανδίας πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ ἕνας πρωτότυπος οἰκισμός, ὁ ὁποῖος θὰ θερμαίνεται καὶ θὰ φωτίζεται κανονικῶς. Εἰς τὸν οἰκισμὸν αὐτὸν θὰ διαχειμάσουν πολλοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἄλλοι τεχνικοὶ κ.τ.λ, οἱ ὁποῖοι θὰ μελετήσουν τὴν γεωλογίαν τῆς Ἀρκτικῆς καὶ ἐπίσης τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας δύναται νὰ ζήσῃ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος.

Ἡ δημοσιογραφικὴ αὐτὴ εἴδησις φέρει εἰς ἐπικαιρότητα τὴν διὰ τεχνητῶν μέσων ἐπίδρασιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ κλίματος, ἡ ὁποία εἶναι γνωστὴ καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα «τεχνητὸν κλῖμα».

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του εἰς τὸν κόσμον ἀπέβλεψε εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς φύσεως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ κλίματος, τὸ ὁποῖον συνδέεται στενῶς καὶ μὲ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ὕπαρξίν του.

Ἡ πρώτη ἐπιδίωξις δημιουργίας τεχνητοῦ κλίματος χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος, διὰ νὰ ἀποφύγῃ κυρίως τὰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, κατέφυγεν εἰς σπήλαια ἢ αὐτοσχεδίους προχείρους καλύβας. Μὲ τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ, ἤρχισε βαθμιαίως ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐνδιαφέρεται δι' ἐνδυμασίαν, κατοικίαν, θέρμανσιν κ.τ.λ. καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διεμόρφωσεν ἕνα εἶδος τεχνητοῦ κλίματος, τὸ ὁποῖον ἦτο, κατὰ κάποιον τρόπον, ἀνεξάρτητον τοῦ φυσικοῦ κλίματος τοῦ περιβάλλοντος.

Εἰς τὰ σύγχρονα οἰκήματα, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται βάσει τῶν κανόνων τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξουδετερωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἡ βροχὴ καὶ τὰ ἄλλα ἀτμοσφαιρικὰ κατακρημνίσματα (χιών, χάλαζα) καὶ ἐπίσης ὁ ἄνεμος. Περιορίζεται κατὰ πολύ, ἐξ ἄλλου, ἡ ἡλιακὴ ἀκτινοβολία καὶ δι' εἰδικῶν τεχνητῶν μέσων ρυθμίζεται τὸ πρόβλημα τῆς θερμάνσεως καὶ τοῦ ἀερισμοῦ. Ὁ κατάλληλος ἐπίσης προσανατολισμὸς τῶν οἰκημάτων ἀποτελεῖ ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τεχνητοῦ κλίματος.

Ὁ ἄνθρωπος παραλλήλως ἐδημιούργησε τεχνητὸν κλῖμα καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν γενικῶς τῶν φυτῶν. Τὰ γνωστὰ θερμοκήπια ἐξυπηρετοῦν τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τόσον τῶν βορείων ὅσον καὶ ἄλλων περιοχῶν τῆς ὑδρογείου διὰ τὴν καλλιέργειαν κυρίως ἀνθέων. Ἡ τεχνητὴ ὁμίχλη, ἐξ ἄλλου, χρησιμοποιεῖται εὐρέως διὰ τὴν πρόληψιν τοῦ νυκτερινοῦ παγετοῦ (θερμοκρασία ἴση ἢ μικροτέρα τοῦ μηδενὸς) καὶ προλαμβάνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ καταστροφὴ ὁλοκλήρων φυτειῶν, ἐν' ὦ ὁ δι' ὕδατος ραντισμὸς προστατεύει κατὰ τὰς ἡμέρας παγετοῦ τὰς ὁπώρας διὰ σχηματισμοῦ πέριξ αὐτῶν καλύμματος ἐκ πάγου σταθερᾶς θερμοκρασίας 0° Κελσίου. Ὡς συμβολὴν εἰς τὴν δημιουργίαν τεχνητοῦ κλίματος διὰ τὴν καλλιέργειαν θὰ μποροῦσε κανεὶς μεταξὺ ἄλλων νὰ ἀναφέρῃ τὴν διὰ τεχνητῶν μέσων πρώϊμον τῆξιν τῆς χιόνος καὶ ἐπίσης τὴν τεχνητὴν ἄρδευσιν γενικῶς, ἡ ὁποία ἐλαττώνει τὴν θερμοκρασίαν καὶ αὐξάνει πάρα πολὺ τὴν ὑγρασίαν τοῦ ἐδάφους.

Ἡ λῆψις ὡρισμένων μέτρων δι' ἄνετον κατοικίαν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ καλλιέργειαν φυτῶν κ.τ.λ. ἀνάγεται, εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ λεγομένου τεχνητοῦ «μικροκλίματος». Τὸ μικρόκλιμα, δηλ. τὸ κλῖμα μιᾶς μικρᾶς περιοχῆς τῆς γηΐνης ἐπιφανείας, μελετᾶται δι' εἰδικῶν μεθόδων καὶ διαφέρει προφανῶς τοῦ κλίματος μεγάλων περιοχῶν ἢ καὶ χώρας ὁλοκλήρου («μακρόκλιμα»), τὸ ὁποῖον μελετᾶται διὰ τῶν παρατηρήσεων τῶν κοινῶν μετεωρολογικῶν σταθμῶν.

Ἡ διὰ τεχνητῶν μέσων ἐπίδρασις τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ μακροκλίματος, εἶναι ἕνα πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ ἰδιαιτέρως τοὺς εἰδικοὺς κατὰ τὰ τελευταῖα κυρίως ἔτη.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὑπάρχουν σχέδια μεταβολῆς τοῦ μακροκλίματος διὰ μετακινήσεως τῶν θαλασσίων ρευμάτων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ λεγομένου θερμοῦ ρεύματος τοῦ κόλπου, διὰ μεταβολῆς τῆς στάθμης τῆς θαλάσσης κ.τ.λ. Τὰ σχέδια αὐτὰ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὰ χαρακτηρίσῃ ὡς φανταστικά, δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον, ὅταν γίνεται λόγος περὶ μεγάλων φραγμάτων, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν τεχνητὰς λίμνας, περὶ ἀποξηράνσεως ἐκτεταμένων ἑλωδῶν περιοχῶν, περὶ διευθετήσεως τῆς κοίτης χειμάρρων καὶ ποταμῶν κ.τ.λ., διότι τὰ ἔργα ταῦτα συντελοῦν ἀσφαλῶς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τεχνητοῦ κλίματος. Ἡ τεχνητὴ βροχή, ἐξ ἄλλου, ὡς καὶ αἱ ἀναδασώσεις καὶ ἀποψιλώσεις μεγάλων ἐκτάσεων ἀποτελοῦν ἀσφαλῶς ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὴν δημιουργίαν τεχνητοῦ κλίματος ἐπὶ μεγάλων περιοχῶν τῆς γηΐνης ἐπιφανείας.

Αἱ ἐκρήξεις τῶν διαφόρων ἀτομικῶν βομβῶν ἐπέφεραν ἀσφαλῶς μεταβολὰς εἰς τὰ κλίματα ὡρισμένων περιοχῶν διὰ τῆς λεγομένης «ραδιενεργείας» καὶ θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἀναφερθῇ ὅτι ἐγένοντο προσπάθειαι ἀραιώσεως καὶ τοῦ ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἀτμοσφαίρᾳ στρώματος τοῦ ὄζοντος πρὸς δημιουργίαν καταστρεπτικοῦ τεχνητοῦ κλίματος.

Αἱ σύγχρονοι πρόοδοι τῆς τεχνικῆς τῶν πυραύλων, συνδυαζόμεναι καὶ μὲ τὴν ὕπαρξιν τοῦ γνωστοῦ δακτυλίου τοῦ πλανήτου Κρόνου, ἐνέπνευσαν εἰς τοὺς εἰδικοὺς τὴν καταπληκτικὴν ἰδέαν τῆς δημιουργίας τεχνητοῦ δακτυλίου περὶ τὴν Γῆν πρὸς μεταβολὴν τοῦ κλίματος. Τὸ «κοσμικὸν κάτοπτρον», ὅπως λέγεται ὁ δακτύλιος αὐτός, θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ λεπτότατα μόρια ὕλης καὶ θὰ ἔχῃ τὴν ἰδιότητα νὰ ἀντανακλᾷ τὸ φῶς καὶ τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 24ώρου. Ἐλπίζεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅτι θὰ ἐξαφανισθοῦν αἱ νύκτες καὶ ὅτι βαθμηδὸν τὸ γήϊνον κλῖμα θὰ μεταβληθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μόνον διαρκὲς θέρος. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος αὐτοῦ φαίνεται κατ' ἀρχὴν ἀπραγματοποίητος, οἱ εἰδικῶς ὅμως ἀσχοληθέντες μὲ αὐτὸ ἐλπίζουν καὶ μάλιστα διὰ τῆς θαυμαστῆς ἰδιότητος τῆς προσαρμογῆς, ποὺ ἔχει κάθε ζῶν ὀργανισμός, ἀντιμετωπίζουν τοὺς ὑπάρχοντας φόβους περὶ ἐνδεχομένης ἐπιβλαβοῦς ἐπιδράσεως τῆς νέας μορφῆς τοῦ κλίματος, ποὺ θὰ προκύψῃ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΤΕΥΧΟΣ ΕΤΟΝΙΣΑΜΕΝ ΟΤΙ
Ο ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΤΗΣ
ΕΠΙΤΕΛΕΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΑΡΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΑΣ, ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΑΣ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ, ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΨΥΧΑΣ ΤΩΝ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ.

Τελειώνοντας μία ἐργασία μὴν ἀσχολεῖσθε πλέον μὲ ἐκεῖνο, ποὺ ἔγινε, ἀλλὰ νὰ σκέπτεσθε τί ἀπομένει νὰ γίνῃ.
Saint François de Sales

Ὅποιος κατορθώση νὰ νικήση τὴν ἀμφιβολίαν καὶ τὸν φόβον νικᾶ τὴν ἀποτυχίαν. **James Alain**

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ Ε. Σ. Ν. ΕΙΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ε.Σ.Ν. κ. van Kleef συνεκλήθη εἰς Zeist τῆς Ὁλλανδίας ἀπὸ 24—29 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. τὸ πρῶτον Συνέδριον τῶν Δ/ντῶν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν, εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέσχον ἀντιπρόσωποι 18 Χωρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες ἐν Εὐρώπῃ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ε.Σ.Ν. Δνὶς Marshfield καὶ τοῦ Καναδικοῦ Ε.Σ.Ν. Κος καὶ Κα Routley. Εἰς τὸ Συνέδριον μετέσχε καὶ ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς Δ/ντρίας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κας Καλ. Χρ. Παπαδοπούλου.

Αἱ Συνεδριάσεις ἐγένοντο εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ἐν Zeist, παρὰ τὴν Οὐτρέχτην, «Οἶκου τοῦ Ἐρρίκου Ντυνὰν» ἀνεγερθέντος ὑπὸ τοῦ Αὐστριακοῦ Ε.Σ.Ν. τὸ 1953 διὰ τὰ θύματα τῶν πλημμυρῶν τῆς Ὁλλανδίας. Τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων ἐκόσμουν χαρακτηριστικὰ ἐκθέματα τῆς δραστηριότητος τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος τῶν συμμετεχουσῶν Χωρῶν.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρηκολούθησαν καὶ ὁ Δ/ντὴς τοῦ Γραφείου Ε.Σ.Ν. τοῦ ἐν Γενεύῃ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν κ. Ch. A. Schusselé, ὡς καὶ οἱ κ.κ. Dr. Fehr καὶ ὁ Καθηγητὴς L. Verniers, Πρόεδρος καὶ Σύμβουλος τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ε.Σ.Ν. τῆς Ligue.

Τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ε.Σ. κ. de Graaff, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τοὺς Συνέδρους, ἐτόνισε τὴν σπουδαιότητα τοῦ Συνεδρίου καὶ ηὐχήθη ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τούτου.

ΔΙ' ΑΥΤΟ ΟΙ ΚΥΡΙΩΣ ΕΝΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΙ ΕΘΝΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν ὁ κ. Schusselé, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων συνεχάρη τὸν Ὁλλανδικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος διὰ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὀργανώσεως τοῦ Συνεδρίου καὶ ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν αὐτοῦ καὶ ὁ κ. van Kleef περὶ τῆς δράσεως τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ καθορισμὸς τῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν θεμάτων τούτων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου ὁ ἀντιπρόσωπος ἑκάστης χώρας ἀνέπτυξε ἐνώπιον τῶν Συνέδρων τὸ καθορισθὲν δι' αὐτὸν εἰδικὸν θέμα, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν δραστηριότητα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος τῆς Χώρας του. Ἡ Δ/ντρία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Παπαδοπούλου ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Ὑιοθεσίαι Σχολείων», τὸ ὁποῖον προεκάλεσε ἐνδιαφέρον καὶ εὐμενέστατα σχόλια τῶν Συνέδρων, ἐκδηλωθέντα ἐμπράκτως διὰ τῆς λήψεως μεταξὺ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, καὶ εἰδικῆς τοιαύτης περὶ ἱκανοποιήσεως, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ὑπὸ τῶν Ε.Σ.Ν. τῶν συμμετεχουσῶν Χωρῶν, τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν Σχολείων ἐνδεῶν περιοχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπαίθρου.

Τὴν 27-10-1960 ἐδεξιώθη τοὺς Συνέδρους ἐπισήμως ἐκ μέρους τῆς Ὁλλανδικῆς Κυβερνήσεως ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Παιδείας, εἰς τὸ μέγαρον τῶν Ἱππότων. Εἰς τὴν δεξίωσιν ταύτην παρέστησαν καὶ οἱ Πρεσβευταὶ τῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν. Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς τῆς Παιδείας, ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τοὺς Συνέδρους, ἐξῆρε τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου θὰ συμβάλουν εἰς τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ ὅτι ἡ Ὁλλανδικὴ Κυβέρνησις ὅπως καὶ ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις ἀσφαλῶς θὰ εἶναι συμπαραστάται τοῦ ἔργου τούτου.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΩΝ, ΟΤΑΝ ΠΙΣΤΕΥΣΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΕΝΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΑΙΜΟΔΟΤΗΝ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Μετὰ τὴν δεξίωσιν ἐπηκολούθησε γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πρὸς τιμὴν τῶν Συνέδρων, καθ' ὃ ἐγένοντο καταλληλοι προπόσεις. Κατ' αὐτὸ ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τιμητικὸν μετάλλιον εἰς τὸν κ. Schusselé εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πολυτίμων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Οἱ Σύνεδροι, πρὸ τοῦ πέρατος τοῦ Συνεδρίου, ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα ἱδρύματα τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἀπεκόμισαν τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὸν ὑποδειγματικὸν τρόπον λειτουργίας των.

Τὸ πέρας τοῦ Συνεδρίου ἐπεσφράγισε τελετή, καθ' ἣν ὡμίλησε ὁ Δ/ντὴς τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. van Emden, ἐξάρας τὴν σημασίαν τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ συντελεσθέντος ὑπ' αὐτοῦ ἔργου καὶ ἀπένειμεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ εἰς τὸν Δ/ντὴν τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος κ. van Kleef τὸ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπονεμηθὲν τιμητικὸν μετάλλιον.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου διεξήχθησαν εἰς ἀτμόσφαιραν ἐγκαρδιότητος καὶ κατέληξαν εἰς συμπεράσματα ἐποικοδομητικὰ διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου οἱ συμμετασχόντες εἰς αὐτὸ ἔτυχον θερμῆς φιλοξενίας καὶ πάσης βοηθείας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅσοι ἐκ τῶν Συνέδρων συμμετέσχον εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις συνελθόν, τὸν Σεπτέμβριον 1959, Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Διοικητῶν τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ, ἐξεφράζοντο ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν τελειότητα τῆς ὀργανώσεως τούτου καὶ τὴν ἐγκάρδιον φιλοξενίαν, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Ἑλλάδι παραμονῆς των εὗρον παντοῦ καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐξεδήλωσαν τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν ἐκτίμησιν πρὸς τὴν προσωπικότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Γεωργακοπούλου καὶ ἐξῆρον τὴν συμβολὴν τούτου ὑπὲρ τῆς ἐν γένει προαγωγῆς τοῦ Ἐρυθροσταυρικοῦ ἔργου.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν οἱ μετασχόντες τοῦ ἐν Zeist τῆς Ὁλλανδίας Συνεδρίου τῶν Δ/τῶν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Εἰς τὸ ἄκρον ἀριστερὰ διακρίνεται ὁ Δ/τὴς τοῦ Ε.Σ.Ν. τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν κ. Ch. A. Schusselé, παρ' αὐτὸν ὁ Πρόεδρος τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Σ.Ν. τῆς Ligue Dr. G. Fehr, 9ος ἐξ ἀριστερῶν, ὁ ὀργανωτὴς τοῦ Συνεδρίου καὶ Δ/τὴς τοῦ Ὁλλανδικοῦ Ε.Σ.Ν. κ. D. Van Kleef, 8ος ἐκ δεξιῶν, ὁ κ. L. Verniers τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ε.Σ.Ν. τῆς Ligue καὶ εἰς τὸ ἄκρον δεξιὰ τῆς πρώτης σειρᾶς (καθημένη) ἡ Δ/τρια τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Καλ. Χρ. Παπαδοπούλου.

In the photo the participants of the first J.R.C. Director's meeting at Zeist, Netherlands.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Δυόμισι χιλιάδες χρόνια ἔχουν περάσει ἀφ' ὅτου εἶχε ἀκουσθῆ τὸ μέγα φιλοσοφικό, παιδαγωγικὸ καὶ πολιτιστικὸ δίδαγμα τοῦ Ἕλληνος σοφοῦ, Πυθαγόρα, ποὺ εἶχε γεννηθῆ γύρω στὸ 570 π.Χ. στὴ Σάμο. Καὶ ὅμως τὸ δίδαγμα αὐτὸ ἐξακολουθεῖ νὰ τὸ ἀπηχῇ καὶ σήμερα ἀκόμη ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότης καὶ νὰ τὸ ἔχῃ ὡς μιὰν ἀπὸ τὶς πιὸ στερεὲς καὶ σταθερὲς βάσεις τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης.

Σὲ διάφορες χῶρες τοῦ κόσμου ὑπάρχουν καὶ λειτουργοῦν δεκαπέντε Πυθαγόρειες Ὀργανώσεις, πού, μὲ συνεχῆ μεταξύ τους ἐπαφή, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐρευνοῦν καὶ νὰ μελετοῦν τὶς ἐπιστημονικὲς καὶ ἠθικὲς ἰδέες τοῦ μεγάλου σοφοῦ. Γεγονὸς σημαντικώτατο, ποὺ ἐπιβεβαιώνει γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ τὸ ὕψιστο καὶ μοναδικὸ προνόμιο τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ἡ ὁποία, μὲ τὴ λάμψι τοῦ πνεύματός της καὶ μὲ τὴ φλόγα τῆς ψυχῆς της, ἐστάθηκε καὶ ἔμεινε ἀπὸ τότε ἀκλόνητος καὶ ἀμετακίνητος ὁδηγός, φωτοδότης καὶ διδάσκαλος τῆς ἀνθρωπότητος στὸ δρόμο τῆς ἀνώτερης πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἀποστολῆς της.

Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀπὸ τὶς σύγχρονες ἐπιστῆμες, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὶς ρίζες της βυθισμένες στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ σκέψι. Δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας τομεὺς τῆς φιλοσοφικῆς καὶ εὐρύτερα ἐπιστημονικῆς ζωῆς καὶ δημιουργίας τοῦ σημερινοῦ κόσμου, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὶς πηγές του στὸ ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ πνεῦμα. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει οὔτε καὶ ἕνα ἀνώτερο ἠθικὸ ἐπίτευγμα, οὔτε καὶ μιὰ ὑψηλὴ μορφὴ ἀρετῆς, οὔτε καὶ μιὰ γνήσια ἐκδήλωσις ἀτομικοῦ ἤθους καὶ κοινωνικοῦ πολιτισμοῦ, χωρὶς νὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῆ μὲ τὰ φτερὰ καὶ τὴν πνοή, ποὺ ἔδωσε στὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή.

Καὶ νὰ φαντασθῆ κανεὶς ὅτι αὐτὸ τὸ πνεῦμα καὶ αὐτὴ ἡ ψυχὴ ἔδιδαν τὴ λάμψι καὶ τοὺς καρποὺς αὐτοὺς ἐπὶ πεντακόσια καὶ πλέον χρόνια πρὶν ἀκόμη ἀποκτήσουν τὸ ἄλλο μέγα προνόμιο, νὰ ἀφομοιώσουν καὶ νὰ συγχωνεύσουν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ κατὰ τὸν πληρέστερο τρόπο τὸ θεῖον πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ νὰ συναποτελέσουν μιὰ ἄρτια καὶ ὑπέρτατην ἠθικὴ καὶ πνευματικὴν ἑνότητα, ποὺ ἀνανέωσε, ζωογόνησε καὶ γονιμοποίησε τὸν παγκόσμιο πνευματικὸ πολιτισμό.

Ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἔπαυσε ν' ἀναγνωρίζῃ πάντα τὴν μεγάλην αὐτὴ προσφορὰ καὶ νὰ ὁμολογῇ τὸ χρέος της. Καὶ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὲς δύο ἐκδηλώσεις τῶν Πυθαγορείων ὀργανώσεων: ἡ πρώτη, εἶναι ὅτι ἔχουν βάλει ὡς σκοπό τους «τὴν ἀναγέννησι τῆς ἀνθρωπότητος μὲ ἕνα ἐκπαιδευτικὸ σύστημα, πού, μὲ βάσι τὴ διδασκαλία τοῦ Πυθαγόρα, νὰ συνενώνῃ τὴ φιλοσοφία, τὴ θρησκεία καὶ τὴν ἐπιστήμη»· καὶ ἡ δεύτερη ὅτι, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ, θὰ ἐπιδιώξουν νὰ ἱδρυθῇ στὴ Σάμο «Πυθαγόρειος πολιτεία», ποὺ θ' ἀποτελῇ μιὰν συγχρονισμένην ἀναβίωσι τῆς προτύπου Σχολῆς καὶ Πολιτείας, ποὺ εἶχε ἱδρύσει ὁ Πυθαγόρας στὸν Κρότωνα τῆς Κάτω Ἰταλίας.

Ἀλλὰ οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ βαθειὰ σημασία τους, ὅτι ἀποτελοῦν ἕνα ὑψηλὸ καὶ θετικὸ δεῖγμα ἀναγνωρίσεως καὶ τιμῆς πρὸς τὴ διδασκαλία τοῦ Ἕλληνος σοφοῦ, περιέχουν καὶ πολλὴν οὐτοπία, ἐφόσον· οἱ ἐπιδιώξεις τους εἶναι πολὺ δύσκολο— ἀκατόρθωτο μᾶλλον — νὰ πραγματοποιηθοῦν. Διότι, ὅσον καὶ ἂν τιμᾶ καὶ θαυμάζῃ κανεὶς τὴ διδασκαλία τοῦ μεγάλου Ἕλληνος σοφοῦ, δὲν ξεχνᾶ ὅτι ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε δυόμισι χιλιάδες χρόνια καὶ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἔχει καταυγάσει τὸν κόσμο τὸ μέγα καὶ ἀληθινὸ φῶς τῆς θείας διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ δὲν ξεχνᾶ ἀκόμη ὅτι ὅλα τὰ ἀγαθὰ καὶ βιώσιμα στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ ἐπιστήμης—ἑπομένως καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Πυθαγόρα—βρίσκονται, πιὸ καθαρὰ καὶ πιὸ γερὰ καὶ δυνατά, μέσα στὶς ἀρχὲς καὶ στὰ ἰδεώδη τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ὁ Πυθαγόρας δὲν ἐδίδαξε γραπτῶς, ὅ,τι εἶχε νὰ πῆ στοὺς μαθητάς του—καὶ εἶχε νὰ πῆ πολλά, σοβαρά, ἀκόμη καὶ δυσνόητα διανοήματα σ' ὅλους τοὺς βασικοὺς τομεῖς τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐπιστήμης—τὰ εἶπε προφορικά. Καὶ ὅταν πέθανε, δὲν ἀφῆκε κανένα σύγγραμμα. Ἀφῆκε μόνο τὴν ἀπήχησι τῆς διδασκαλίας του στὶς σκέψεις καὶ στὶς ψυχὲς τῶν μαθητῶν του. Καὶ ἂν δὲν ἐκληροδότησε στὴν πνευματικὴν ἀνθρωπότητα συγκεκριμένο συγγραφικὸ ἔργο, τῆς ἐκληροδότησε κάτι καλύτερο καὶ πολυτιμότερο: τὸ πνεῦμα του, τοὺς πρωτοπόρους τρόπους τῆς σκέψεώς του, τὴν φωτεινὴ πρωτοβουλία τῆς φιλοσοφικῆς του διανοίας, τὰ ἐκπληκτικὰ γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη—καὶ γιὰ ὅλες τὶς ἐποχὲς—πνευματικά του ἐπιτεύγματα.

Γι' αὐτὸ καὶ ἐδημιούργησε ὄχι ἁπλῶς μιὰ Σχολή, ποὺ ἀκτινοβολοῦσε τὸ φῶς τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας σ' ὁλόκληρο τὸν τότε κόσμο, ἀλλὰ κάτι σταθερώτερο καὶ μονιμώτερο: ἐδημιούργησε παράδοσι, ποὺ ἔζησε καὶ ζῆ δυόμισι χιλιάδες χρόνια καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ζῆ γιὰ πάντα ὅσο θὰ ὑπάρχῃ στὸν κόσμο ἀνώτερη σκέψι, ποὺ ἐρευνᾶ τὰ ἀνθρώπινα προβλήματα καὶ ἀναζητεῖ νέους καὶ πλατύτερους ὁλοένα τρόπους γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι καὶ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀλλὰ ποιὰ ἦσαν λοιπὸν τὰ βασικὰ καὶ οὐσιαστικὰ στοιχεῖα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἕλληνος σοφοῦ, ποὺ ἦσαν τόσο βιώσιμα καὶ γόνιμα, ὥστε νὰ διαποτίσουν καὶ νὰ διαπεράσουν τὰ σκληρὰ πετρώματα εἰκοσιπέντε αἰώνων καὶ νὰ φθάσουν, φρέσκα καὶ δροσερὰ ἕως τὶς ἡμέρες μας;

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ Τ' ΑΣΤΕΓΑ ΠΑΙΔΙΑ

Στὸ μαλακὸ κρεββάτι μου,
λευκό μου προσκεφάλι,
τὶ ὄμορφα ποθνᾶι ἀπάνω σου,
νὰ γέρνω τὸ κεφάλι.
Μὰ ξέρω, θεέ μου, πὼς ἀλλοῦ,
ἄλλα παιδάκια θᾶναι,
ποὺ πεινασμένα καὶ γδυτὰ
κι ἔρημα θ' ἀγρυπνᾶνε.
Ἄχ, κάνε, Θεέ μου, στὸ ἑξῆς,
σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη,
παιδὶ ὀρφανὸ κι ἀστέγαστο
κανένα νὰ μὴ μένῃ.

(Ἀπὸ τὴν συλλογὴ παιδικῶν ποιημάτων «Ἡ ἁρμονία»)

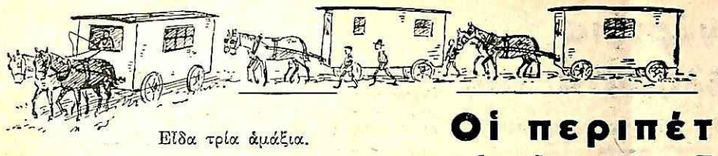

Εἶδα τρία ἀμάξια.

Οἱ περιπέτειες ἑνὸς παιδιοῦ

(Μυθιστόρημα τοῦ Ἕκτορος Μαλὸ)

[3]

Τὰ εἶχα χαμένα. Δὲν ἤξερα τί νὰ σκεφθῶ. Κολύμπησα γρήγορα, βγῆκα στὴν ὄχθη καὶ κρύφτηκα μέσα στὶς καλαμιές. Πῶς θὰ μποροῦσα ὅμως νὰ βγῶ ἀπ' αὐτὴ τὴν παράξενη θέσι ποὺ βρισκόμουν;

Ὁ ἥλιος σιγὰ-σιγὰ χαμήλωνε, ἡ νύχτα πλησίαζε κι ἄρχιζα τώρα νὰ κρυώνω. Ὁπόταν ἄκουσα ἕνα θόρυβο ἀπ' τὸ δρόμο, καὶ γυρνώντας εἶδα τρία μεγάλα ἁμάξια, ποὺ προχωροῦσαν σιγὰ καὶ σὲ λίγο σταμάτησαν.

Δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα κι ἄκουσα βήματα κάπου ἐκεῖ κοντά μου. Ζάρωσα λοιπὸν γιὰ νὰ μὴ μὲ δοῦν καὶ τέντωσα τ' αὐτιά μου. Ἀπ' τὴν ὁμιλία τους κατάλαβα πὼς ἦταν παιδιά. Ἔτσι, πῆρα λίγο θάρρος καὶ σκύβοντας εἶδα δυὸ μικροὺς στὴν ἡλικία πάνω-κάτω τὴ δική μου. Τότε ἔβγαλα ἀπ' τὰ καλάμια τὸ κεφάλι μου καὶ εἶπα:

—Σᾶς παρακαλῶ, παιδιά...

Γύρισαν ξαφνιασμένοι, κοίταξαν ὁλόγυρα κι ὁ ἕνας εἶπε:

—Νά, ἐκεῖνο τὸ κεφάλι θὰ μίλησε.

—Ἄ ναί, εἶπε ὁ ἄλλος. Μὰ δὲν ἔχει σῶμα; Κομμένο εἶναι;

—Ὄχι, ἀδελφέ. Μιλοῦν τὰ κομμένα κεφάλια;

—Ἄ, καλὰ λές, ξέχασα... ξαναεῖπε ὁ δεύτερος.

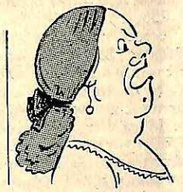

Ἡ Κα Κόμησσα.

Καὶ γυρίζοντας σ' ἐμένα:

—Τί θέλεις, μοῦ λέει.

Τοὺς διηγήθηκα τὴν περιπέτειά μου μὲ λίγα λόγια καὶ ξεκαρδίστηκαν στὰ γέλια.

—Ἔννοια σου καὶ θὰ σὲ σώσωμε, μοῦ εἶπε στὸ τέλος ὁ ἕνας.

Καὶ γυρνώντας στὸ φίλο του:

Ὁ Νερομπούλης.

—Τρέξε, Νερομπούλη, νὰ φέρῃς ἕνα παντελόνι καὶ μιὰ μπλούζα.

Τώρα γέλασα κ' ἐγὼ μὲ τὴ σειρά μου:

—Χαχαχάαα... Νερομπούλη τὸν λένε; Ρώτησα τὸν ἄλλο.

Ναί, μοῦ ἀπαντᾶ. Κ' ἐμένα μὲ λένε Τσιμέντο. Ἔτσι μᾶς φωνάζουνε στὸ τσίρκο.

—Ἄ, εἶπα, ὥστε τσίρκο εἶν' αὐτὰ τ'ἁμάξια.

—Ναί, μοῦ ἀποκρίθηκε. Ἀμ τί ἔλεγες πὼς εἶναι, ...ἀλογοσιδερόδρομος;

Ὁ Τσιμέντος.

Σὲ λίγο γύρισε τρέχοντας ὁ Νερομπούλης. Μοῦ εἶχε φέρει μιὰ ζακέτα κόκκινη κ' ἕνα παντελόνι πράσινο. Δὲν ἦταν βέβαια καὶ πολὺ σοβαρὴ ἡ περιβολή, ποὺ μοῦ πρόσφεραν οἱ νέοι μου φίλοι. Ἀλλὰ μιὰ φορὰ ἀπὸ τὴν περιβολὴ τοῦ Ἀδάμ, εἶπα μέσα μου, εἶναι κάπως ἀξιοπρεπέστερη...

Ἔτσι, τὰ φόρεσα ἀμέσως τὰ περίεργα αὐτὰ ροῦχα, δοξάζοντας τὸ Θεὸ, ποὺ μ' ἔβγαλε ἐπιτέλους ἀπ' τὴ δραματικὴ ἐκείνη θέσι.

Ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτά, τὰ δυὸ παιδιὰ μὲ ὡδήγησαν στὸ πρῶτο ἁμάξι, ποὺ ἔμειναν τὰ ἀφεντικὰ τοῦ τσίρκου.

Ἰππῆκα. Δίπλα σὲ μιὰ φουφοῦ, ποὺ πάνω της ἔβραζε ἕνα τσουκάλι μὲ γιαχνί, εἶδα ἕνα κοντούλη καὶ ἀδύνατο καὶ πιὸ ἐκεῖ μιὰ πανύψηλη καὶ θεόχοντρη, ποὺ μὲ ἀγριοκοιτοῦσε. Αὐτὸς ἦταν ὁ διευθυντής, ὁ κόμης ντὲ Λαπολάντ. Κι αὐτὴ ἡ γυναίκα του, ἡ κόμησσα Λουλοῦ, ἤ—ὅπως τὴν ἔγραφαν τὰ προγράμματα—ἡ Γυναίκα Κολοσσός.

Ἀφοῦ διηγήθηκα κ' ἐδῶ τὴν ἱστορία μου, ὁ κύριος κόμης μοῦ εἶπε:

—Καὶ τώρα πῶς θὰ μοῦ ξεπληρώσῃς τὴ ζακέτα καὶ τὸ παντελόνι;

—Ἂν θέλετε μπορῶ νὰ ἐργασθῶ κοντά σας, εἶπα.

Ὁ κ. Κόμης.

—Σὰν τί δουλειὰ νὰ κάνῃς δηλαδή; Ξέρεις νὰ καταπίνῃς φωτιές, σπαθιά;...

—Ὄχι, κύριε κόμη, τοῦ λέω.

—Νὰ διπλώνεσαι στὰ δύο, νὰ κουλουριάζεσαι;..

—Οὔτε.

—Ἄ, δὲν εἶσαι πολὺ μορφωμένος βλέπω.

—Ἀμ εἶναι καὶ τοῦτος καμωμένος σὰν ὅλο τὸν κόσμο, μουρμούρισε ἡ κυρὰ κόμησσα. Κ' ἔχει καὶ τὴν ἀναίδεια νὰ ζητᾶ δουλειὰ σὲ τσίρκο....

—Καὶ σὲ τί τσίρκο! Σ' ἕνα ἀπ' τὰ καλύτερα τῆς Εὐρώπης, πρόσθεσε ὁ κύρ' κόμης. Ἀλλὰ τελοσπάντων, μάθε τώρα τὶς δουλειές, ποὺ θὰ σοῦ δείξῃ ὁ καλλιτέχνης ἀπὸ δῶ καὶ θὰ δοῦμε. Ἄκουσες, Κάβουρα; εἶπε σ' ἕνα νεαρὸ ποὺ στεκόταν ἐκεῖ, δεῖξε τοῦ μικροῦ πῶς θὰ περιποιῆται τ' ἄλογα καὶ σὲ μιὰ ὥρα ἐλᾶτε νὰ φᾶμε.

Ὁ Κάβουρας.

Γιατὶ σὲ μιὰ ὥρα; εἶπα μέσα μου. Δὲν ἤτανε νὰ φᾶμε τώρα; Γιατὶ εἶχα μιὰ πεῖνα... Ξαφνικὰ ὅμως θυμήθηκα πὼς βρῆκα δουλειὰ καὶ μάλιστα τόσο γρήγορα, καὶ κατενθουσιασμένος ἀκολούθησα τὸν Κάβουρα, ποὺ ἀφοῦ μοῦ ἔκανε ἕνα σύντομο μάθημα γιὰ τὴν περιποίησι τῶν ἀλόγων, μὲ πῆγε καὶ στὸ πρῶτο ἁμάξι νὰ ἰδῶ καὶ τὸ θηριοτροφεῖο.

Τὸ σεβαστὸ λοιπὸν προσωπικὸ τοῦ θηριοτροφείου ἦταν ἕνα γέρικο λιοντάρι, ποὺ ἦταν ξαπλωμένο καὶ μὲ χαιρέτησε μ' ἕνα ἐλαφρὸ μούγγρισμα, ἕνας ἐλεφαντάκος κ' ἕνα φίδι.

Ἐνῶ στεκόμουν καὶ τὰ θαύμαζα, μπῆκε μιὰ μικρὴ ὡς ἕντεκα ἐτῶν καὶ κάτι ψιθύρισε στὰ θηρία.

Ἡ Νανέττα.

—Ἀπὸ δῶ, μοῦ εἶπε ὁ Κάβουρας, εἶναι ἡ δεσποινὶς Νανέττα, ἡ κόρη τῶν ἀφεντικῶν μας. Αὐτὴ εἶναι, ποὺ βγάζει τὰ θηρία στὴν παράστασι καὶ κάνουν χίλια δυὸ γυμνάσματα. Κι ἀπὸ δῶ, εἶπε δείχνοντας ἐμένα, εἶναι ὁ νέος μας καλλιτέχνης.

—Μπά; ἔκανε ἡ μικρή. Καὶ τὶ νούμερο θὰ κάνῃ ὁ νέος μας καλλιτέχνης;

—Τώρα στὴν ἀρχὴ θὰ... καθαρίζῃ τὰ ἄλογα.

(Ἕπεται συνέχεια)

Διασκευὴ Β.

Τὰ φόρεσα ἀμέσως.

ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια καὶ τὰ προβλήματά της

Ἓν βλέμμα εἰς τὴν πυρηνικὴν φυσικὴν

ΕΥΑΓΓ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ἕκαστον ἄτομον ἑνὸς ἁπλοῦ στοιχείου, ὅπως π.χ. ὑδρογόνου, ὀξυγόνου, ἄνθρακος, οὐρανίου κ.λ.π. χαρακτηρίζεται ἀπὸ δύο ἀριθμοὺς ἀκεραίους. Ὁ εἷς ἀριθμὸς δηλοῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἠλεκτρονίων ἑνὸς ἀτόμου καὶ τῶν πρωτονίων αὐτοῦ, ὁ δὲ ἄλλος δηλοῖ τὸν ἀριθμόν, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει τὸ ποσὸν τῆς ὕλης τοῦ ἀτόμου. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ὀνομάζεται ἀτομικὸς ἀριθμός, ὁ δὲ ἄλλος ὀνομάζεται μαζικὸς (ἀριθμὸς ἐκφράζων τὴν μᾶζαν, τὸ ποσὸν τῆς ὕλης τοῦ ἀτόμου). Ὁ δεύτερος ἀριθμὸς εἶναι περίπου ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν ἀριθμόν, ὅστις ἐκφράζει τὸ ἀτομικὸν βάρος τοῦ ἁπλοῦ στοιχείου. Διὰ τὸ οὐράνιον π.χ. οἱ δυὸ ἀριθμοὶ εἶναι 92 καὶ 238. Τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ ἄτομον τοῦ οὐρανίου ἔχει 9 ἠλεκτρόνια καὶ 92 πρωτόνια καὶ τὸ ἀτομικὸν βάρος αὐτοῦ εἶναι 238, ἤτοι ὅτι τὸ ἄτομον τοῦ οὐρανίου εἶναι 238 φορὰς βαρύτερον ἑνὸς ἀτόμου ὑδρογόνου. Διὰ νὰ εὕρωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν οὐδετερονίων ἑνὸς ἀτόμου ἀφαιροῦμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν πρωτονίων ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἀτομικοῦ βάρους. Διὰ τὸ οὐράνιον ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶναι 238–92= 146 οὐδετερόνια. Τὸ σύνηθες ὑδρογόνον εἶναι τὸ μόνον στοιχεῖον, τοῦ ὁποίου τὸ ἄτομον δὲν ἔχει οὐδετερόνια. Αὐτὸ ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ ἓν πρωτόνιον καὶ ἀπὸ ἓν ἠλεκτρόνιον.

Ὅλα τὰ ἁπλᾶ στοιχεῖα τὰ ἔχουν κατατάξει εἰς ἕνα πίνακα ἀναλόγως τῶν χημικῶν ἰδιοτήτων τῶν στοιχείων αὐτῶν. Εἰς τὸν πίνακα αὐτὸν ὅλα τὰ στοιχεῖα εἶναι εἰς ὡρισμένην θέσιν, εἰς ὡρισμένον τόπον. Ἔχει εὑρεθῆ ὅμως ὅτι τὸ ἄτομον ἑνὸς στοιχείου εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ διάφορον ἀριθμὸν πρωτονίων καὶ οὐδετερονίων. Εἰς τὸ ὕδωρ π.χ. ὑπάρχουν ἄτομα ὑδρογόνου, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἓν πρωτόνιον καὶ ἓν ἠλεκτρόνιον καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ περισσότερα.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄτομα ὑδρογόνου, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἓν πρωτόνιον, ἓν ἠλεκτρόνιον καὶ ἓν οὐδετερόνιον. Τὸ ὑδρογόνον αὐτὸ ὀνομάζεται δευτέριον. Ὑπάρχουν ἀκόμη εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἄτομα ὑδρογόνου, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἓν πρωτόνιον, ἓν ἠλεκτρόνιον καὶ δύο οὐδετερόνια. Τὸ ὑδρογόνον αὐτὸ ὀνομάζεται τρίτιον. Τὸ σύνηθες ὑδρογόνον (ἄτομον τούτου μὲ ἓν πρωτόνιον καὶ ἓν ἠλεκτρόνιον), τὸ δευτέριον καὶ τὸ τρίτιον τὰ ἔχουν τοποθετήσει εἰς τὸν πίνακα τῶν στοιχείων εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ δευτέριον καὶ τὸ τρίτιον ὀνομάζονται ἰσότοπα τοῦ ὑδρογόνου. Ὅλα τὰ στοιχεῖα ἔχουν ἰσότοπα. Τὸ σύνηθες οὐράνιον ἔχει ἀτομικὸν βάρος 238, 92 πρωτόνια, 92 ἠλεκτρόνια καὶ 146 πρωτόνια. Ὑπάρχει ὅμως καὶ τὸ ἰσότοπον αὐτοῦ, τὸ οὐράνιον ἀτομικοῦ βάρους 235, τὸ ὁποῖον ἔχει πάλιν 92 πρωτόνια καὶ 92 ἠλεκτρόνια, ἀλλὰ 235–92= 143 οὐδετερόνια.

Ἀπὸ τὸ οὐράνιον αὐτὸ γίνεται ἡ ἀτομικὴ βόμβα καὶ εἶναι δυνατὸν διὰ καταλλήλου συσκευῆς νὰ λαμβάνεται ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια δι' εἰρηνικοὺς σκοπούς. Ἡ συσκευὴ αὐτὴ ὀνομάζεται πυρηνικὸς ἀντιδραστὴρ ἢ ἁπλῶς ἀντιδραστήρ. Τοιούτους ἀντιδραστῆρας ἡ Ἀγγλία ἔχει 1500 ἐν ἐνεργείᾳ καὶ 1600 ὑπὸ κατασκευήν, ἡ Ἰταλία ἔχει 250 ἐν ἐνεργείᾳ καὶ 600 ὑπὸ κατασκευήν. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἕνα ὑπὸ κατασκευήν. Εἰς τὰ ὀρυκτὰ ὅπου ὑπάρχει οὐράνιον ἀτομικοῦ βάρους 238 ὑπάρχει καὶ οὐράνιον ἀτομικοῦ βάρους 235, εἰς πολὺ μικρὰν ἀναλογίαν. Εἰς τὰ 140 περίπου ἄτομα οὐρανίου ἀτομ. βάρους 238 ὑπάρχει μόνον ἓν ἄτομον οὐρανίου ἀτομ. βάρους 235.

Τώρα γεννᾶται τὸ ἐρώτημα, διατὶ τὸ οὐράνιον ἀτομ. βάρους 238 δὲν εἶναι πρόσφορον διὰ διάσπασιν καὶ λῆψιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἐν ᾧ τοὐναντίον τὸ οὐράνιον ἀτομ. βάρους 235 εἶναι κατάλληλον πρὸς τοῦτο. Εἰς τὸν πυρῆνα ἑνὸς ἀτόμου (ἑκτὸς τοῦ πυρῆνος τοῦ συνήθως ὑδρογόνου, ὅστις ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ ἓν πρωτόνιον) ἐνεργοῦν αἱ ἑξῆς δυνάμεις. Τὰ πρωτόνια, ὡς ἔχοντα θετικὸν ἠλεκτρισμὸν (ὁμωνύμως ἠλεκτρισμένα, ὡς λέγομεν) ἀπωθοῦνται μὲ μεγάλην δύναμιν διὰ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπ' ἀλλήλων. Τὰ οὐδετερόνια, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν καθόλου ἠλεκτρισμόν, ἐνεργοῦν ἀντιθέτως καὶ συγκρατοῦν μὲ μεγάλην δύναμιν τὸν πυρῆνα εἰς τὴν φυσικήν του κατάστασιν. Ἡ δύναμις αὐτὴ τῶν οὐδετερονίων εἶναι πολὺ μεγάλη. Τί εἴδους εἶναι αὐτὴ ἡ δύναμις εἶναι τελείως ἄγνωστον.

Ἡ θεία Πρόνοια ἔχει κατασκευάσει οὕτω πως τὰ ἄτομα τῶν στοιχείων, ὥστε οἱ πυρῆνες αὐτῶν νὰ παρουσιάζουν σταθερότητα. Ὅπως ὅμως εἰς τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς ἔχομεν καὶ ἐξαιρέσεις, οὕτω πως καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν ἐκ φύσεως τῶν πυρήνων τῶν στοιχείων ἔχομεν ἐξαιρέσεις. Αἱ ἐξαιρέσεις αὗται παρατηροῦνται εἰς τὰ ἰσότοπα τῶν στοιχείων. Εἰς αὐτά, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν οὐδετερονίων εἶναι μικρότερος, ἡ δύναμις μὲ τὴν ὁποίαν συγκρατοῦνται τὰ πρωτόνια καὶ τὰ οὐδετερόνια μαζὶ δὲν εἶναι μεγάλη. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι εὔκολον μὲ μικρὰν δύναμιν ἐπιφερομένην ἐξώθεν νὰ ἐπιφέρωμεν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου (κυρίως ἡ διάσπασις γίνεται εἰς τὸν πυρῆνα). Ἡ μεγαλυτερα ἐξαίρεσις τοῦ κανόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ πυρῆνες τῶν ἀτόμων παρουσιάζουν σταθερότητα, παρατηρεῖται εἰς μερικὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα καλοῦνται ραδιενεργὰ στοιχεῖα. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα διασπῶνται φυσικῶς καὶ ἀβιάστως εἰς ἄλλα στοιχεῖα, τῶν ὁποίων τὰ ἄτομα ἔχουν μικρότερον ἀριθμὸν πρωτονίων, οὐδετερονίων καὶ ἠλεκτρονίων. Ἓν τοιοῦτο στοιχεῖον εἶναι τὸ ράδιον.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Εἰς ποίας περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ τεχνητὴ ἀναπνοή ;

1) Εἰς περιπτώσεις πνιγμοῦ.

2) Εἰς περιπτώσεις ἠλεκτροπληξίας.

3) Εἰς περιπτώσεις, ποὺ ὁ παθὼν ἔχει πάθει δηλητηρίασιν ἀπὸ παρατεταμένην εἰσπνοὴν μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος. (Τὸ μονοξείδιον τοῦ ἄνθρακος εἶναι ἕνα δηλητηριῶδες ἀέριον, ποὺ παράγεται κατὰ τὴν ἀτελῆ καῦσιν τῶν ἀνθράκων εἰς τὰ μαγγάλια, ἢ περιέχεται εἰς τὰ ἀέρια καύσεως τῶν αὐτοκινήτων ἢ γενικῶς τῶν βενζινοκινήτων μηχανῶν κ.λ.π.).

4) Εἰς περιπτώσεις, ποὺ τὸ θῦμα ἔχει πάρει μεγάλο ἀριθμὸ ὑπνωτικὲς παστίλλιες (δηλητηρίασις).

5) Εἰς περιπτώσεις, ποὺ τὸ θῦμα παρέμεινε σὲ κλειστοὺς χώρους, ποὺ δὲν ἀερίζονται καλά.

6) Εἰς περιπτώσεις πνιγμονῆς ἀπὸ βιαστικὴ κατάποσι τροφῆς ἢ ἄλλου ἀντικειμένου, κυρίως ὅταν μιλοῦμε.

Ἐὰν κάποιος ἔπεσε θῦμα ἑνὸς ἀπὸ τὰ προαναφερθέντα ἀτυχήματα καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναπνέῃ μόνος του, κάνετέ του ἀμέσως τεχνητὴ ἀναπνοή, μὲ τὴν ὁποίαν ἠμπορεῖτε νὰ τοῦ σώσετε τὴν ζωήν.

Ὁ καλύτερος τρόπος διὰ νὰ καταλάβετε, ἂν ἕνα πρόσωπον ἀναπνέῃ, εἶναι νὰ τοποθετήσετε τὶς παλάμες σας ἐπάνω εἰς τὸ στῆθος του, ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὶς μασχάλες εἰς τὸ ὕψος τῶν κατωτέρων πλευρῶν. Ἐὰν ὁ παθὼν ἀναπνέῃ ἠμπορεῖτε νὰ αἰσθανθῆτε τὶς ἀναπνευστικὲς κινήνησεις πολὺ εὔκολα μὲ τὴν ἀφή.

Ἀρχίσατε τὴν τεχνητὴν ἀναπνοὴν ἀμέσως.

Ὅταν ἕνας παύσῃ ν' ἀναπνέῃ, ἡ καρδιά του ἐξακολουθεῖ νὰ κτυπᾷ ἐπὶ ἕνα μικρὸ διάστημα. Πρέπει λοιπὸν ν' ἀρχίσετε τὴν τεχνητὴ ἀναπνοὴ προτοῦ σταματήσῃ ἡ καρδιά. Ἀλλοιῶς θὰ εἶναι ἴσως ἀργά. Συμπέρασμα : Ἀρχίσατε τὴν τεχνητὴν ἀναπνοὴν ἀμέσως.

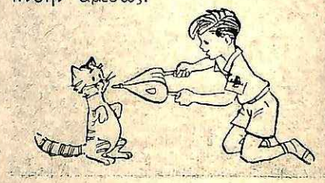

ΘΙΓΕΙ ΤΗΝ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΕΙΣ ΑΛΛΑΣ ΧΩΡΑΣ ΙΣΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΑΙΜΟΔΟΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΟΙ ΚΑΙ ΕΝΙΟΤΕ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΠΛΑΣΙΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΩΝ ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΟΝ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ, ΗΤΙΣ ΜΑΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΝΑ ΜΗ ΥΣΤΕΡΩΜΕΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΘΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

Γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὴν Ἑλλάδα

ΚΑΒΑΛΑ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Ἕνας αὐτοκινητόδρομος 170 χιλιομέτρων μᾶς φέρει ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη στὴ δεύτερη πόλι τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὴν Καβάλα. Ἡ Καβάλα εἶναι τὸ μεγαλύτερο καπνικὸ κέντρο στὴ χώρα μας. Ἐδῶ γίνεται ἡ συγκέντρωσις, ἡ ἐπεξεργασία καὶ τὸ ἐμπόριο ὅλων σχεδὸν τῶν καπνῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης.

Εἶναι ὅμως καὶ μιὰ πολὺ ὄμορφη πόλις μὲ 50.000 περίπου κατοίκους, ἡ Καβάλα, μ' ἕναν ἐντελῶς ἰδιότυπο χαρακτῆρα. Ἕνα πυκνὸ καὶ πολὺ ἐκτεταμένο σύνολο σπιτιῶν ἀρχίζει ἀπὸ πολὺ ψηλὰ νὰ κατηφορίζῃ, ἐπάνω σὲ ἀπότομες καὶ βραχώδεις πλαγιές, γιὰ νὰ καταλήξῃ ἀμφιθεατρικὰ στὴν ἀκρογιαλιά. Ἐκεῖ, προβαίνει, κάθετα πρὸς τὴν ἀκτή, ἕνα μακρουλὸ καὶ ψηλὸ ἀκρωτῆρι, μ' ἕνα συμπαγὲς πλῆθος ἀπὸ παλιὰ σπίτια, σκαρφαλωμένα στοὺς βράχους του. Στὴ μέση τοῦ ἀκρωτηρίου, οἱ οἱ ἐπάλξεις τῶν πύργων ἑνὸς ὡραίου κάστρου, ποὺ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, στεφανώνουν τὴν κορυφὴ τοῦ ὑψώματος. Κατὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἀκρωτηρίου, ἕνα μεγάλο μεσαιωνικὸ ὑδραγωγεῖο, τριώροφο καὶ θολωτό, μὲ καμάρες, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τῆς πόλεως μὲ τὴν ἐντύπωσι, ποὺ προκαλεῖ. Στοὺς παράκτιους δρόμους, ὑψώνονται σὲ συστοιχίες οἱ πελώριες καπναποθῆκες καὶ τὰ καπνεργοστάσια. Ἑκατομμύρια ὀκάδες καπνοῦ συσκευάζονται ἐκεῖ κάθε χρόνο, κι ἑκατομμύρια τσιγάρα κατασκευάζονται τὸ μῆνα. Ἀντίκρυ στὴν παραλία, βλέπομε τὸ νησὶ τῆς Θάσου, λίγο πιὸ ἔξω ἀπ' τὸν κόλπο τῆς Καβάλας.

Τὸ λιμάνι τῆς Καβάλας, ἀπὸ τὰ κυριώτερα τοῦ Αἰγαίου, κατασκευασμένο λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ἔχει σημαντικὴ ἐξαγωγικὴ κίνησι, ἐξ αἰτίας τοῦ καπνεμπορίου καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ 246 μίλλια. Σιδηροδρομικὴ ἐπικοινωνία δὲν ἔχει ἡ Καβάλα. Ὁ πλησιέστερος σταθμὸς τῶν Σ.Ε.Κ. εἶναι ἡ Δράμα, ποὺ ἀπέχει 37 χιλιόμετρα πρὸς τὰ βορειοδυτικά. Τεσσαράμισυ χιλιόμετρα ἔπάνω ἀπὸ τὴν Καβάλα, ἐκεῖ ποὺ διακλαδοῦται ὁ δρόμος πρὸς τὴ Δράμα καὶ πρὸς τὴ

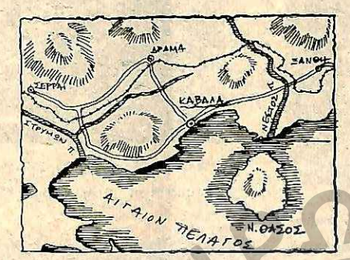

Θεσσαλονίκη, βρίσκεται τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ἀμυγδαλεῶνος.

Στὴ θέσι τῆς Καβάλας ἦταν στὴν ἀρχαιότητα ἡ Νεάπολις, ἀποικία τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐπίνειο τῆς μεγάλης πόλεως τῶν Φιλίππων ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς μακεδονικῆς κυριαρχίας. Τὰ ἐρείπια τῶν Φιλίππων βρίσκονται σὲ ἀπόστασι 14 χιλιομέτρων βορειοδυτικὰ τῆς Καβάλας.

Στὴν Νεάπολι ἀποβιβάσθηκε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, φθάνοντας στὴν Εὐρώπη γιὰ πρώτη φορά. Πρὸς τιμήν του χτίστηκε, τὸν 5ον αἰῶνα ἡ Χριστούπολις, στὴ θέσι τῆς ἀρχαίας Νεαπόλεως, ποὺ κατέστρεψαν τὸν καιρὸ ἐκεῖνον οἱ Οὖννοι. Ἡ Χριστούπολις μὲ τὸ κάστρο της ἦταν ἕνα σπουδαῖο βυζαντινὸ κλειδὶ στὸ Αἰγαῖο. Ἐκεῖ κατέφυγαν οἱ κάτοικοι τῆς ἀρχαίας Σκαβάλας, διωγμένοι ἀπὸ βαρβαρικὲς ἐπιδρομές, κι ἀπ' αὐτοὺς προῆλθε τὸ σημερινὸ ὄνομα τῆς Καβάλας. Ἐρείπια τῆς Σκαβάλας βρίσκονται σήμερα στὸ χωριὸ Παλαιὰ Καβάλα, λίγα χιλιόμετρα βορείως τῆς Πόλεως.

Οἱ Τοῦρκοι κυρίευσαν τὸ 1380 τὴν Καβάλα. Σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας οἱ Ἕλληνες πιέσθηκαν πολύ, γιὰ νὰ ἐξισλαμισθοῦν. Δὲν λύγισε ὅμως τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο τῆς Καβάλας. Τὸ ἴδιο σθεναρὴ ἦταν ἡ στάσις του καὶ πρὸς τοὺς Βουλγάρους, ποὺ πῆραν ἀρχικὰ τὴν πόλι στὸν Πρῶτο Βαλκανικὸ Πόλεμο, γιὰ νὰ ἐκδιωχθοῦν τὸ 1913.

Στὴν Καβάλα, γεννήθηκε τὸ 1769 ὁ Μεχμὲτ Ἀλῆς, ὁ περίφημος ἱδρυτὴς τῆς αἰγυπτιακῆς δυναστείας, ποὺ ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του. Αὐτός, τὸ 1812, ἔχτισε τὸ καλαίσθητο κι ἀρχοντικὸ ἰσλαμικὸ οἰκοδομικὸ συγκρότημα Ἰμαρέτ, ποὺ λειτούργησε σὰν τζαμὶ καὶ ἱερατικὴ σχολή, ὀρφανοτροφεῖο καὶ πτωχοκομεῖο ποὺ ξεχωρίζει ἀνάμεσα στὰ μουσουλμανικὰ κτίσματα τῆς Καβάλας, τὰ πολυπληθέστερα καὶ τὰ ὡραιότερα τῆς Ἑλλάδος. Ἕνας χάλκινος ἔφιππος ἀνδριὰς τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ βρίσκεται κοντὰ στὸ πατρικό του σπίτι, στὴν παραθαλάσσια πλατεῖα τῆς Παναγίας.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΚΑΛΕΙ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΟΥ, ΤΟΥΣ κ. κ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣΦΙΛΕΣΤΑΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ, ΤΟΥΣ ΝΕΑΡΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΑΣ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΗ ΑΥΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ

Ἀποφεύγετε τοὺς κλειστοὺς καὶ πολυσύχναστους χώρους.

Φροντίζετε νὰ ἀερίζωνται τακτικὰ οἱ χῶροι, εἰς τοὺς ὁποίους ζῆτε.

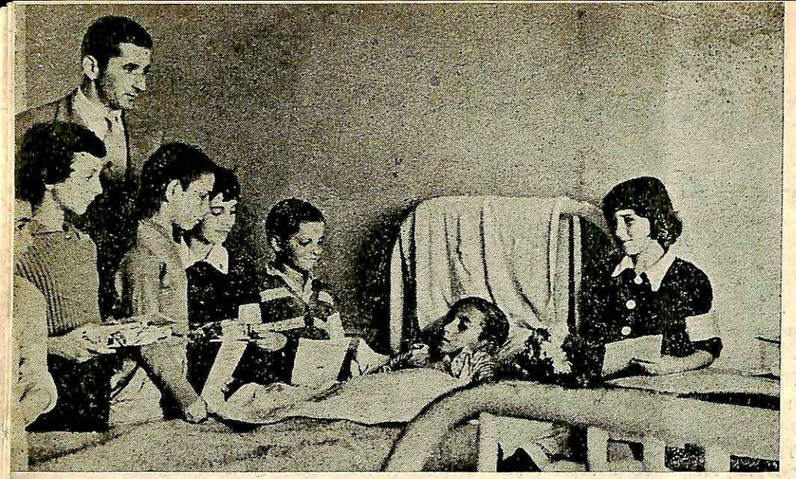

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Πανατωλίου 'Αγρινίου εἰς τὸ Νοσοκομεῖον 'Αγρινίου. ↑
Juniors of 1st Elem. School Panetolion Agrinion at the town Hospital.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Θεμέλου Πρεβέζης ἐπιχωματόνουν τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ. ↓
Juniors of Elem. School Themelon-Preveza helping in the repairing of the river bridge.

Ε.Σ.Ν. 12ου Δημ. Σχολ. Θεσ/νίκης μὲ δέματα διὰ πτωχὴν οἰκογένειαν τοῦ χωρίου Χρύσα-Σερρῶν. ↑
Juniors of 12th Elem. School Salonica with gifts for the poor family of the village Chryssa

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πετροκεράσου Χαλκιδικῆς ἀσκούμενοι εἰς τὰς Α' Βοηθείας. ↑
Juniors of Elem. School Petrokerassa practicing in first Aid

↑ Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Κουφαλίων Θεσ/νίκης εἰς τὸ ἀκριτικὸν φυλάκιον.
Juniors of 1st Elem. School Koufalia visited the soldiers at the frontiers.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σωληναρίου Λεβαδείας εἰς τὸν σχολικὸν ↑ των κῆπον.
Juniors of Elem. School Solinarion in their school garden

Ε.Σ.Ν. Α' δημ. Σχολ. Λαγκαδίων ἰσοπεδώνουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου. ↑
Juniors of 1st Elem. School Lagadia levelling their playground.

Ε.Σ.Ν. τοῦ 4ου δημ. Σχολ. Καλύμνου ↑ πρὸ τοῦ Νοσοκομείου Καλύμνου ὅπου προσέφεραν δῶρα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.
Juniors of 4th Elem. School Kalymnos in front of the towm hospital where they distributed gifts to the patients.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολείου Ροκάστρου—Βόλου φυτεύουν ↑ δένδρα
Juniors of Elem. School Rocastron planting trees.

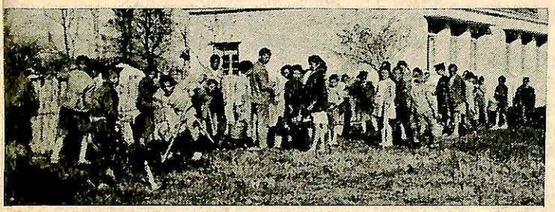

↑ Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καλαμῶνος Δράμας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Kalamon planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αναρράχης 'Εορδαίας φυτεύουν δένδρα. ↑
Juniors of Elem. School Anarahi planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κομάνου-'Εορδαίας μὲ δῶρα διὰ τοὺς ↑ ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου Κοζάνης.
Juniors of Elem. School Komanos with gifts for the patient of the town Hospital.

Ε.Σ.Ν. δημ. 'Εμπ. Σχολῆς Βόλου εἰς τὸ ↑ Γηροκομεῖον Βόλου ὅπου ἐψυχαγώγησαν τοὺς τροφίμους καὶ ἐμοίρασαν δῶρα.
Juniors of Commercial School for girls, Volos at the Home for the Aged.

Ε.Σ.Ν. Γυμ. Παρ/τος Γουμενίτσης κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν ↑ των εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως.
Juniors of the High School Gonmenitsa during their visit at the town Hospital.

Ε.Σ.Ν. Α' δημ. Σχολ. Ὕδρας μὲ δέματα διὰ τὰ πλημμυροπαθῆ παιδιὰ τῆς Κομοτινῆς. ↓
Juniors of 1st Elem. School Hydra with parcels for the flood victims of Komotini.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καλυβίων Γιαννιτσῶν βοηθοῦν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Σχολείου των. ↓
Juniors of Elem. School Kalyvia helping in the reconstruction of their school.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Εὐκαρπίας Βισαλτίας φυτεύουν πεῦκα. ↓
Juniors of Elem. School Eícarpia planting pine-trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἄνω Βιάννου Κρήτης καθαρίζουν τοὺς ὁδραγωγοὺς τοῦ χωρίου.
Juniors of the Elem. School Ano Viannos cleaning the reservoir. ↓

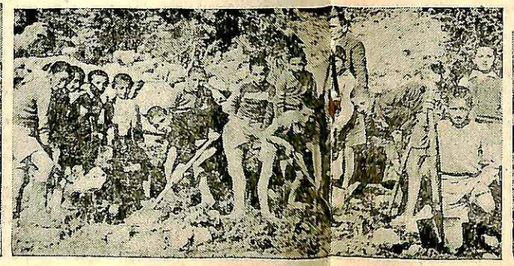

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Φαράκλας Εὐβοίας εἰς τὸν σχολικὸν των κῆπον. ↓
Juniors of Elem. School Faracla in their school garden.

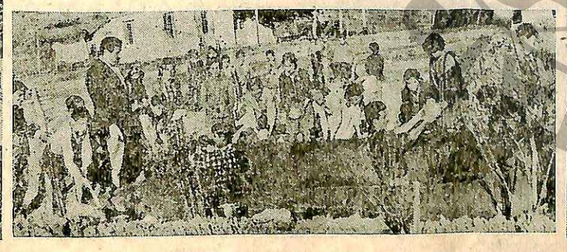

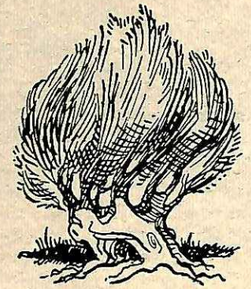

Ἡ ἐλιά, τό δέντρο τῆς εἰρήνης,

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Ἡ ἐλιά, τὸ εὐλογημένο αὐτὸ δένδρο ἀπὸ τὸ Χριστό μας, στὴν Ἑλλάδα ἔχει βρεῖ τὸν τόπο του. Ὅλη ἡ Νότιος Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ τὰ παράλια τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἐλαιόδενδρα, ἄγρια καὶ ἥμερα. Μὰ ἐκεῖ ποὺ ἔχει ἐξαπλωθῆ πολὺ εἶναι τὰ νησιά μας, πρὸ παντὸς ἡ Μυτιλήνη, Κρήτη, Κέρκυρα. Αὐτὰ τὰ τρία νησιά, βγάζουν καὶ τὸ περισσότερο λάδι.

Ἡ Πελοπόννησος παράγει τὸ ἕνα τρίτο καὶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα μέρη, κυρίως παράλια καὶ μικρότερα νησιά, τὸ ὑπόλοιπο. Σήμερα ἡ Ἑλλάδα παράγει κάθε δεύτερη χρονιὰ 120–140.000 τόννους λάδι καὶ 30.000 τόννους ἐλιὲς φαγώσιμες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες πιὸ ποιοτικὲς εἶναι τῆς Ἀμφίσης, τῆς Καλαμάτας καὶ κατόπιν ἔρχονται οἱ θροῦμπες. Ὑπάρχουν σήμερα καὶ 15.000.000 ἄγρια ἐλαιόδενδρα. Ὅταν μπολιαστοῦν, ἡ παραγωγή μας θὰ φθάση τοὺς 250.000 τόνους καὶ τότε θᾶμαστε πρῶτοι στὴν παραγωγή, ἐνῷ τώρα εἴμαστε τρίτοι. Πρώτη ἔρχεται ἡ Ἱσπανία.

Ἡ ἐλιὰ εἶναι δένδρο αἰωνόβιο. Ζεῖ καὶ χίλια χρόνια. Στὴν Ἀθήνα ὑπάρχει μιὰ ἐλιά, ποὺ λὲν ὅτι κάτω ἀπὸ τὴ σκιά της δίδασκε ὁ Πλάτων τοὺς μαθητάς του. Πάντως, σήμερα ὑπάρχουν πάρα πολλὰ δένδρα μέχρι 300 χρόνων.

Ἡ ἐλιὰ ἐλατρεύετο καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ τὴν εἶχαν ὀνομάσει δένδρον τῆς εἰρήνης καὶ ἀγάπης. Μὰ καὶ ὅταν διαδόθηκε ὁ Χριστιανισμὸς τὴν ἴδια ἰδιότητα τοῦ ἀπέδωσαν. Ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία τὴν ἀγάπησαν πολύ.

Ἡ Ἐκκλησία χρησιμοποιεῖ τὸ λάδι στὸ εὐχέλαιο, τὸ μῦρον, καὶ στὰ κανδήλια τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἔχει κατατάξει στὰ νηστίσιμα φαγητὰ καὶ τὸ ἀναφέρει κάθε μέρα στὸ συναξάρι. Στὸ τέλος κάθε ἡμερομηνίας ἀναφέρει: «Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου».

Τὸ λάδι εἶναι θρεπτικὴ καὶ τονωτικὴ τροφή, τὸ σπουδαιότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἐλαιώδη. Περιέχει ἀρκετὰ λιπαρά, λευκώματα καὶ βιταμίνες πρόπαντὸς τὴν Ε. Εἶναι ἡ μόνη λιπαρὴ τροφὴ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, ποὺ καταναλίσκεται περισσότερο. Ἔτσι τὰ 3/4 τοῦ λαδιοῦ, ποὺ παράγομε τὸ τρῶμε στὸν τόπον καὶ ἐξάγομε μόνον 10–20.000 τόννους. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ λάδι, ἔχομε καὶ τὰ κουκούτσια, τὰ ὁποῖα εἶναι χρήσιμα γιὰ παραγωγὴ τοῦ πυρηνελαίου, ποὺ ἐξάγομε στὸ ἐξωτερικό, καὶ κατασκευάζομε καὶ δικά μας σαπούνια.

Ἡ ἐλιὰ ἀκόμη μᾶς δίνει καύσιμη ὕλη, ἀλλὰ καὶ πολὺ ὡραῖο ξύλο γιὰ ἔπιπλα.

Ἔχοντας ὑπ' ὄψι τὴ μεγάλη αὐτὴ χρησιμότητα τῆς ἐλιᾶς, θὰ ἔπρεπε νὰ δίνωμε σημασία στὴν καλλιέργειά της. Δυστυχῶς ὄχι. Ἂν καὶ τὸ δένδρο αὐτό, εἶναι λιτοδίαιτο, γιατὶ ρίχνει βαθειὲς ρίζες καὶ ἀντλεῖ ἀπὸ τὰ κατώτερα στρώματα θρεπτικὲς τροφές, ἐν τούτοις πολλὲς φορὲς τὸ ἀφήνομε νηστικό, δὲν τὸ κλαδεύομε, δὲν καταπολεμοῦμε τὰ ἔντομα, ποὺ τὸ προσβάλλουν καὶ δὲν τὸ περιποιούμεθα, ὅπως τοῦ ἀξίζει. Μάλιστα γιὰ νὰ κατεβάσουν τὸν ἐλαιόκαρπο, σὲ πολλὰ μέρη τὸ ραβδίζουν καὶ σπάζουν τὰ δίχρονα κλωνάρια, ποὺ πάνω σ' αὐτὰ δένει τὸν καρπό της. Ἔτσι τὸ δένδρο, δὲν ἀποδίδει ὅσο πρέπει καὶ καρποφορεῖ κάθε δεύτερο χρόνο. Ἔτσι τὸ συνηθίσαμε.

ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΣΗ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΙΑΣ ΤΟΣΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ, ΤΟΣΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΣΟΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑΣ ΤΙΜΗΤΙΚΑΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ, ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΝ ΠΑΡΕΧΕΙ, ΜΕΤΑ ΔΩΡΩΝ, ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΟΥ.

Ἄς δοῦμε τί πρέπει νὰ κάνωμε γιὰ νὰ μᾶς ἱκανοποιῆ περισσότερο...

Τὸ ἐλαιόδενδρο, πρέπει νὰ τὸ δημιουργοῦμε ἀπὸ σπόρο. Εἶναι λίγο δύσκολο καὶ θέλει 5 χρόνια νὰ δώση καρπό, ἀλλὰ γίνεται πιὸ γερὸ καὶ κάνει ρίζα πασσαλώδη. Δὲν τὸ ἐνδιαφέρει ὅπου καὶ νὰ φυτευθῆ, ἀλλὰ περισσότερο ἀγαπᾶ τοὺς λόφους καὶ τὶς πλαγιὲς, παρὰ τὰ πεδινὰ μέρη, ὅπου τὸ λάδι της γίνεται πιὸ χονδρό.

Πρέπει πάντοτε νὰ προσπαθοῦμε μὲ κατάλληλα κλαδέματα νὰ τὸ κάνωμε κοντὸ γιὰ νὰ κατεβάζωμε εὔκολα τὸν ἐλαιόκαρπο.

Νὰ τὸ λιπαίνωμε μὲ κοπριὰ κάθε χρόνο, μὰ καὶ μὲ χημικὰ λιπάσματα ἀπὸ 2–5 κιλὰ στὸ κάθε δένδρο.

Νὰ τὸ ξελακκώνωμε γιὰ νὰ πίνη ἡ ρίζα περισσότερο νερὸ καὶ πρὸ παντὸς τὸν χειμῶνα νὰ κάνωμε ἀλῶνι γύρω ἀπὸ τὴ ρίζα.

Νὰ ὀργώνωμε τὸν ἐλαιῶνα κάθε χρόνο, φθινόπωρο καὶ ἄνοιξι.

Νὰ καταπολεμοῦμε τὰ ἔντομα, πρὸ παντὸς τὸν δάκο καὶ τὸν πυρηνοτρίτη, ποὺ καταστρέφουν τὸ μισὸ ἐλαιόκαρπο, ραντίζοντας μὲ τὸ νέο φάρμακο Ρογκόρ, ποὺ εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικό.

Νὰ τοῦ ἀφαιροῦμε τὰ ξερά, τὰ λαίμαργα κλαδιὰ καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ τὸ βλέπη ὁ ἥλιος, γιατὶ ὅπου τὸ βλέπει ὁ ἥλιος, δένουν καὶ τὰ κλαδιὰ του ἄφθονο καρπό. Ἀπὸ μέσα στὴν καρδιά, τὸ ἐσωτερικό, θὰ κόβωμε ὅλα τὰ ἴσια κλαδιά, ποὺ ἐμποδίζουν τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο. Τέλος, πρέπει νὰ προσπαθήσωμε νὰ μπολιάσωμε ὅλα τὰ ἄγρια ἐλαιόδενδρα γιὰ νἄχωμε μεγαλύτερη παραγωγή.

Νὰ κατεβάζωμε τὸν καρπὸ μὲ σκάλες καὶ ὄχι μὲ χτυπήματα μὲ ραβδιά, γιὰ νὰ μὴ μωλωπίζεται ὁ καρπὸς καὶ σπάζουν τὰ δίχρονα κλωνάρια, ἀλλὰ νὰ περιποιούμαστε καὶ τὸν ἐλαιόκαρπο ὥστε νὰ μὴ μουχλιάζη γιατὶ τότε δίνει λάδι μὲ μεγάλη ὀξύτητα, ποὺ ἔχει μικρὴ τιμή.

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Πολλὲς εἶναι οἱ θρησκευτικὲς διηγήσεις, ποὺ ἀναφέρονται στὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ἢ στὴν παρουσία του ἐπάνω στὴ γῆ. Στὶς λαϊκὲς αὐτὲς ἱστορίες ὁ Χριστὸς τιμωρεῖ τοὺς κακούς, ἀλλὰ δίνει τὴν εὐλογία του σ' ἐκείνους, ποὺ εὐσπλαγχνίζονται τοὺς φτωχοὺς γαὶ κάνουν τὸ θεῖο του θέλημα. Μιὰ τέτοια διήγησις εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθη:

Μιὰ φορὰ σὲ μιὰ μακρινὴ χώρα ζοῦσε ἕνας γαιοκτήμονας μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ τρία παιδιά τους. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἀνετρέφοντο μ' ὅλες τὶς χριστιανικὲς ἀρετές, μὲ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν πλησίον καὶ τὴν εὐσπλαχνία γιὰ τοὺς φτωχούς. Ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὅμως μόνον ὁ μικρότερος εἶχε βαθιὰ ριζωμένη μέσα του τὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Πέρασε ὁ καιρὸς κι ἦρθε μιὰ μέρα, ποὺ οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν πέθαναν καὶ τὰ παιδιὰ ἔμειναν μόνα στὸν κόσμο. Μπροστὰ στ' ἀρχοντικό τους εἶχαν μιὰ συκιά, ἕνα τεράστιο δένδρο, ποὺ τὸ καλοκαῖρι ἔκανε ἄφθονα σῦκα. Γιὰ νὰ μὴ τοὺς τὴν χαλάσουν οἱ περαστικοί, τὰ παιδιὰ ἀπεφάσισαν νὰ τὴν φυλάξουν μὲ τὴν σειρά τους: «Ἄς τὴν μοιράσωμε, εἶπε ὁ πρῶτος ἀδελφός, νὰ πάρωμε ὅλοι ἀπὸ ἕνα μεγάλο κλαδὶ μὲ τὰ παρακλάδια του καὶ νὰ τὴν φυλᾶμε μιὰ ἑβδομάδα ὁ καθένας μας!» Καὶ πράγματι ἔτσι κι ἔγινε.

Εἶδαν τὴ λεκάνη νὰ λάμπη

Τὴν ἑβδομάδα, ποὺ φύλαγε τὸ μεγάλο παιδὶ τὴ συκιά, πέρασε ἀπὸ κάτω ὁ Χριστός, ντυμένος σὰν φτωχὸς ζητιάνος καὶ ζήτησε δυὸ σῦκα: «Παιδί μου, εἶπε, τὸ στόμα μου ξεράθηκε ἀπὸ τὸν δρόμο, δῶσε μου δύο σῦκα». Ἔκοψε τότε δυὸ σῦκα τὸ παιδί, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ κλαδὶ τοῦ μικρότερου ἀδελφοῦ. Ὁ Χριστὸς τὸ πρόσεξε αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἐμίλησε. Τὴν ἄλλη ἑβδομάδα ξαναπέρασε ὁ Χριστὸς καὶ ζήτησε δυὸ σῦκα ἀπὸ τὸ δεύτερο παιδί. Ἔκοψε κι ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ κλαδὶ τοῦ μικρότερου Ἀδελφοῦ καὶ τὰ ἔδωσε στὸν Χριστό. Ἐκούνησε ἐκεῖνος τὸ κεφάλι του, ἀλλὰ καὶ πάλι δὲν ἐμίλησε. Τὴν τρίτη ἑβδομάδα, ποὺ φύλαγε τὸ μικρότερο παιδί, ξαναπέρασε πάλι ὁ Χριστός. Σὰν ἐζήτησε δύο σῦκα, τὸ παιδὶ ἐτίναξε ἀπὸ τὰ δικά του κλαδιὰ κι ἔπεσαν στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ ἕνα σωρὸ σῦκα. Εὐχαριστήθηκε τότε ὁ Κύριος, γιατὶ τὸ παιδὶ ἔκανε τὴν ἐλεημοσύνη ἀπὸ τὴ δική του μερίδα. Ἐγύρισε λοιπὸν καὶ τοῦ εἶπε: »Ἐσὺ ξεχωρίζεις ἀπὸ τ' ἀδέλφια σου, γι αὐτὸ καὶ θὰ σὲ βοηθήσω. Ἔρχεσαι νὰ γίνης δικό μου παιδί;» «Ἔρχομαι» ἀποκρίθηκε ὁ μικρὸς ἀδελφὸς κι ἀφοῦ ἀποχαιρέτησε τ' ἀδέλφια του ἀκολούθησε τὸν Χριστό. Ἔτσι ἔζησε μαζί του, ὥσπου ἐμεγάλωσε κι ἔκανε δικό του νοικοκυριό. Μιὰ μέρα ἔφυγε ὁ Χριστὸς κι ἐπῆγε σ' ἄλλα μέρη νὰ δοκιμάση τὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων. Πέρασαν τὰ χρόνια, κι ὁ Χριστὸς θυμήθηκε πάλι τὸν μικρὸ ἀδελφό. Σὰν φτωχὸς ζητιάνος ἦλθε καὶ χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του. Τοῦ ἄνοιξε ἡ γυναῖκα του, ποὺ μόλις τὸν εἶδε κουρελιασμένο καὶ φτωχὸ τὸν ἔβαλε μὲ καλωσύνη μέσα στὸ σπίτι λέγοντας: «Πέρασε μέσα, παπποῦ, κάθησε στὸ τραπέζι νὰ σοῦ βάλω νὰ φᾶς!..»–«Πῶς νὰ περάσω μέσα παιδί μου; εἶπε τότε ἐκεῖνος, ἐγὼ εἶμαι βρώμικος καὶ σκονισμένος ἀπὸ τὸν δρόμο! –«Δὲν πειράζει, ἀποκρίθηκε ἡ καλὴ γυναῖκα, κι ὁ φτωχὸς κι ὁ πλούσιος εἶναι ἀδελφοί μας». Τὸν ἔβαλε μέσα κι ἀρχισε νὰ τοῦ ἑτοιμάζη γιὰ νὰ φάη. Πάνω στὴν ὥρα ἦλθε κι ὁ ἄνδρας ἀπὸ τὴν δουλειά του. Μόλις εἶδε τὸν ζητιάνο στὴν ἄκρη εἶπε στὴν γυναῖκα του: «Βάλε νερὸ καὶ λοῦσε τὸν παπποῦ, καὶ φόρεσέ του ἀπὸ τὰ δικά μου

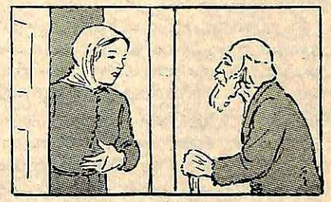

«Πέρασε μέσα παπποῦ...»

τὰ ροῦχα!... Ἄντρας καὶ γυναῖκα ἔλουσαν τότε τὸν γέροντα τὸν ἄλλαξαν καὶ τὸν ἐκάθησαν στὴν γωνιὰ νὰ φάη. Σὰν ἔφαγε ἐκεῖνος, ἐγύρισε κα τὸ ρουχα!... Ἄντρας καὶ γυναῖκα ἔλουσαν τότε τὸν γέροντα τὸν ἄλλαξαν καὶ τὸν ἐκάθησαν στὴν γωνιὰ νὰ φάη. Σὰν ἔφαγε ἐκεῖνος, ἐγύρισε κα τὸ ρουχα!... Ἄντρας καὶ γυναῖκα ἔλουσαν τότε τὸν γέροντα τὸν ἄλλαξαν καὶ τὸν ἐκάθησαν στὴν γωνιὰ νὰ φάη. Σὰν ἔφαγε ἐκεῖνος, ἐγύρισε κα

ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΕΛΠΙΖΟΜΕΝ ΟΤΙ ΘΑ ΤΙΜΗΣΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΡΜΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΟΙ κ.κ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΑΙ ΜΑΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ, ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΗΣ ΑΜΙΛΛΑ.

ΠΟΙΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΑΣ ΑΙΜΟΔΟΤΑΣ ;

Τὸ δῶρο τοῦ καμπούρη

Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Σχολείων

Ὁ Δαρεῖος ἦταν ὑπηρέτης σ' ἕνα σταῦλο, κοντὰ στὴ Βηθλεέμ. Ποτὲ δὲν ἔβγαινε στὸν κόσμο, γιατὶ ἦταν καμπούρης καὶ τόση ἡ ἀσχήμια του, ποὺ ὅσοι τὸν συναντοῦσαν ἢ τὸν ἔβλεπαν γύριζαν τὸ πρόσωπό τους ἀλλοῦ.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο κι ἐκείνη τὴν νύχτα κρύφτηκε σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ σταύλου καὶ μὲ τὴν κουρελιασμένη κάπα του τύλιξε σφιχτότερα τὸ καμπουριασμένο κορμί του.

Τὴν ὥρα ὅμως ἐκείνη ἔφθασε στὸ σταῦλο μιὰ γυναῖκα καβάλα ἐπάνω σ' ἕνα μικρό, ὑπομονετικὸ γαϊδουράκι. Μόλις εἶδε τὸ Δαρεῖο, τὸν κοίταξε μὲ συμπάθεια καὶ τοῦ χαμογέλασε τόσα γλυκὰ καὶ στοργικά, ποὺ ὁ καμπούρης νόμισε, πὼς ἕνα δυνατὸ φῶς ἔλαμψε μέσα στὸ σκοπάδι μὲ ἐκεῖνο τὸ φωτεινὸ χαμόγελο.

Ὁ ἄνδρας, ποὺ ὡδηγοῦσε τὸ γαϊδουράκι, μίλησε στὸ Δαρεῖο μὲ φωνὴ κάπως ταραγμένη.

—Ἡ Μαρία εἶναι ἄρρωστη, τοῦ εἶπε, καὶ δὲν ὑπάρχει μέρος γι' αὐτὴν στὸ πανδοχεῖο.

Κι ὁ Δαρεῖος ἀπάντησε ἀμέσως :

—Μπορῶ νὰ τῆς ἑτοιμάσω ἕνα κρεβατάκι ἀπὸ σανὸ μέσα στὸ σταῦλο, ἐπάνω στὸ σανὸ θ' ἁπλώσω τὴν κάπα μου γιὰ νὰ εἶναι πιὸ ἀναπαυτικά.

Τῆς Μαρίας τὸ χαμόγελο ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι φωτεινό.

—Τὸ παλληκάρι εἶναι πολὺ εὐγενικὸ καὶ πολὺ πρόθυμο, Ἰωσήφ, εἶπε ἡ Μαρία. Καὶ γυρίζοντας στὸν καμπούρη τὸν ρώτησε: Πῶς σὲ λένε ;

Καὶ ὅταν ὁ Δαρεῖος τῆς εἶπε τὸ ὄνομά του, ἐκείνη εἶπε ξανά :

—Θὰ κρυώσης χωρὶς τὴν κάπα σου, Δαρεῖε.

—Ὄχι κυρία, τῆς ἀπάντησε ἀμέσως ὁ Δαρεῖος. Θὰ χαρῶ πολύ, ἂν χρησιμοποιήσετε τὴν κάπα μου.

Τότε ἡ γυναῖκα τοῦ εἶπε εὐγενικά:

—Εὐχαριστῶ, Δαρεῖε.

Ἔτσι ὁ Δαρεῖος ἑτοίμασε ἕνα κρεβάτι ἀπὸ ξερὸ χόρτο, ποὺ εἶχε τὸ ἄρωμα ἀπὸ τὸ καλοκαιρινὸ τριφύλλι, καὶ ἅπλωσε ἐπάνω τὴν κουρελιασμένη κάπα του.

Ἂν καὶ κρύωνε πολὺ κείνη τὴ νύχτα, λησμονοῦσε ὁλότελα τὸ βοριά, ποὺ παράδερνε τὸ παραμορφωμένο του κορμί, γιατὶ ἔκανε κάτι καλὸ γιὰ τὴ Μαρία, γιὰ τὸ μοναδικὸ πρόσωπο, ποὺ τοῦ χαμογέλασε στὴ ζωή του. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Ἰωσὴφ τὸν παρεκάλεσε.

—Ἄφησέ μας μόνους γιὰ λίγο, Δαρεῖε.

Ὁ Δαρεῖος βγῆκε μὲ μεγάλο σεβασμὸ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σταύλου. Κι ὅπως καθόταν ἐκεῖ, τρέμοντας ἀπὸ τὸ κρύο, ἔφθασαν σιγὰ—σιγὰ τὰ μεσάνυχτα. Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴν ὥρα ἄρχισαν ν' ἀκούωνται ἀπὸ μακριὰ ἀγγελικὲς ψαλμωδίες, ὁ τόπος γύρω φωτίσθηκε μὲ μιᾶς κι ἕνα πελώριο ἄστρο ἔλαμπε δυνατὰ στὸν οὐρανό. Ὁ Δαρεῖος ἔνιωσε μέσα του ἕνα ἄγνωστο φόβο καὶ κατάλαβε πὼς κάποιο θαῦμα θὰ γινόταν.

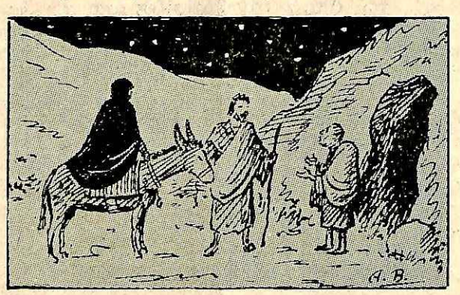

— Θὰ χαρῶ πολύ, ἂν χρησιμοποιήσετε τὴν κάπα μου.

Σὲ λίγο ὁ Ἰωσὴφ τὸν κάλεσε νὰ ξαναπάη μέσα στὸ σταῦλο καὶ τοῦ εἶπε :

—Ἕνα παιδὶ γεννήθηκε, Δαρεῖε, καὶ τώρα κοιμᾶται μέσα στὴ φάτνη. Πῆρα τὴν κάπα σου καὶ τὴν ἅπλωσα ἐπάνω στὸ σανό, ποὺ τοῦ ἔκανα κρεβατάκι.

Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ὅλες ἐκεῖνες τὶς ὧρες, ὁ Δαρεῖος αἰσθανόταν μεγάλη χαρὰ καὶ περηφάνεια, ποὺ ἔδωσε τὴν κάπα του γιὰ τὴν Μαρία καὶ τὸ βρέφος της.

Ὅταν οἱ ποιμένες ἦρθαν κι ἔπεσαν γονατιστοὶ νὰ προσκυνήσουν τὴ φάτνη, προσκύνησε κι αὐτὸς μαζί τους.

Κι ὅταν ὁ ξενοδόχος, ποὺ ὥριζε καὶ τὸ σταῦλο, ἔστειλε μαλακὲς κουβέρτες γιὰ νὰ σκεπασθοῦν οἱ φωτοστεφανωμένοι πελάτες του, ὁ Δαρεῖος πῆγε πολὺ κοντὰ στὴ Μαρία καὶ τὴν ἄκουσε νὰ λέη μὲ στεναγμό :

—Τὸ βρέφος μου εἶναι πολὺ μικρὸ γιὰ νὰ βαστάξη τὸ βάρος μιᾶς τέτοιας λατρείας στοὺς ὤμους του!

Ἀλλὰ σὲ λίγο ξέσπασε πάλι ἡ φωνή της : Θὰ βαστάξη μεγαλύτερα βάρη προτοῦ νὰ φθάση στὸ τέρμα τοῦ ταξιδιοῦ του.

Ὁ Δαρεῖος τῆς ψιθύρισε:

—Τὸ χαμόγελό σου τώρα, Κυρία μου, εἶναι καμωμένο ἀπὸ δάκρυα.

Κι ἡ Μαρία τοῦ εἶπε μὲ τρυφερότητα :

—Πολλὰ χαμόγελα εἶναι ἀπὸ δάκρυα, ἀκριβό μου παιδί.

Ὁ Δαρεῖος, ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ἀπάντησε μὲ λυγμό :

—Κανεὶς ποτὲ δὲ μὲ εἶπε «ἀκριβό μου παιδί». Εἶναι τόση ἡ ἀσχήμια μου.

Ἡ Μαρία ὅμως τοῦ ἀπήντησε ἀμέσως μὲ καλωσύνη :

—Δὲν εἶναι ἄσχημος, Δαρεῖε, ὅποιος εἶναι εὐγενικὸς καὶ καλός. Καὶ τώρα μπορεῖς νὰ πάρης πίσω τὴν κάπα σου.

Ὁ Δαρεῖος εἶπε ταπεινά :

—Θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ εἶχα κάτι, ποὺ νὰ μποροῦσα νὰ τὸ δωρήσω σὲ σᾶς καὶ στὸ παιδί σας γιὰ νὰ τὸ κρατήσετε γιὰ πάντα.

—Κάθε πρᾶξις καλωσύνης, ποὺ γίνεται σὲ ὥρα ἀνάγκης, εἶναι ἕνα δῶρο, ποὺ διατηρεῖται γιὰ πάντα, τοῦ ἀπήντησε ἡ Μαρία.

Καὶ μὲ φωνή, ποὺ μόλις ἀκουόταν, συνέχισε :

Νυστάζεις, εἶναι πολὺ μεγάλη ἡ νύχτα... Τύλιξε καλὰ τὸ κορμί σου μὲ τὴν κάπα σου, Δαρεῖε, καὶ πήγαινε ν' ἀναπαυθῆς λίγο.

Ὁ Δαρεῖος ὅμως βγῆκε ἔξω στὴν περίεργη ἀστραφτερὴ νύχτα.

Δὲν ἦταν καθόλου κουρασμένος καὶ ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἦταν τόσο καλό.

Ἡ καρδιά του ἦταν ἐλαφριὰ καὶ σκεπτόταν τὴ Μαρία καὶ τὸ βρέφος της, καθὼς ἀναπαύονταν ἥσυχα κείνη τὴν ὥρα μέσα στὸ σταῦλο.

Τὰ μεγάλα μάτια της, τὰ γεμάτα καλωσύνη, δὲν πρόσεξαν καθόλου τὸ παραμορφωμένο κορμί του :

Τὸν εἶπε «Ἀκριβό μου παιδί».

(Συνέχεια εἰς σελ. 18)

Στερεοφωνία
Ἡ ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ

Ἡ Στερεοφωνία εἶναι μιὰ νέα τεχνική, ποὺ δημιουργεῖ εἰς τὸν ἀκροατὴ τοῦ ραδιοφώνου, τοῦ γραμμοφώνου, τοῦ μαγνητοφώνου καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν ἐνισχυτῶν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον μιᾶς αἰθούσης, ἀπὸ τὰ τέσσερα σημεῖα τῆς ὁποίας καταφθάνουν διάφοροι ἦχοι στ' αὐτιά του, σὰν αὐτὰ τὰ σημεῖα νὰ ἦσαν 4 ἢ περισσότερες πηγὲς ἤχου, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα πρόκειται περὶ μιᾶς καὶ μόνον. Γιαυτὸ δικαίως θεωρεῖται ὡς θαῦμα τῆς τεχνικῆς!

Ἡ στερεοφωνία εἶναι πλέον μία πραγματικότης. Ἡ τεχνικὴ ἐχάρισε στὸν ἄνθρωπον ἕνα ἀκόμη πολιτιστικὸν ἐπίτευγμα. Εἶναι ἡ πραγματοποίησις μιᾶς διαγνώσεως, γνωστῆς ἤδη ἀπὸ 25ετίας. Οἱ τεχνικοί, ποὺ ἠσχολήθησαν μὲ τὴν ἐφεύρεσιν αὐτήν, ὅταν ἤκουσαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν προδοκιμῶν των ἔμειναν κατάπληκτοι. Τόσον ἰσχυρὰ ἦταν ἡ ἐντύπωσις. Οἱ ἦχοι ἀπεδίδοντο εὐκρινέστεροι, φυσικώτεροι καὶ τελείως ἀναλλοίωτοι. Ἡ μετάδοσις μιᾶς συναυλίας ἀπὸ τὸ ραδιόφωνον ἢ τὴν φωνογραφικὴ πλάκα ἦταν τόσο φυσική, ὥστε οἱ ἦχοι τῶν μεμονωμένων ὀργάνων τῆς ὀρχήστρας νὰ γίνωνται ἀντιληπτοὶ εὐδιάκριτα ἀπὸ τὸν ἀκροατή. Μὲ λίγα λόγια, ἐνόμιζε πράγματι κανεὶς ὅτι εὑρίσκεται μέσα στὴν αἴθουσα τῶν συναυλιῶν.

Ἐὰν θέλη κανεὶς νὰ ἐγγράψη σὲ μιὰ ταινία Μαφνητοφώνου τοὺς ἤχους, ποὺ παράγονται κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς παρτίδος πὶγκ—πὸγκ (ἐπιτραπέζιον τένις) τότε, ἡ ἀναπαραγωγὴ τῶν ἤχων αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ στερεοφωνικὸ Μαγνητόφωνο εἶναι τόσον πλήρης, ὥστε μπορεῖ κανεὶς σὲ κάθε στιγμὴ χωρὶς δυσκολία νὰ ἐντοπίση τὴν πλευρά, ποὺ ἡ ρακέττα κτυπάει τὸ σφαιρίδιο.

Ἀπὸ αὐτὸ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς καὶ στὴν ἀκουστικὴ καὶ τὴν ἀναπαραγωγὴ τῆς μουσικῆς τὴν τρίτην διάστασιν.

Ὅπως εἰς τὸν Κινηματογράφο τὸ σύστημα «Σινεμασκὸπ» ἐδημιούργησε εἰς τὸν θεατὴν τὴν αἴσθησι τοῦ χώρου ἢ τῆς τρίτης διαστάσεως—διότι πρῶτα ἡ ἀπόδοσις τῶν εἰκόνων ἐπάνω στὴν ὀθόνη ἦταν ἐπίπεδος, ἤτοι δύο διαστάσεων (μῆκος καὶ πλάτος)—ὥστε αὐτὸς σήμερα νὰ ἀντιλαμβάνεται καὶ τὸ βάθος μιᾶς σκηνῆς, ἔτσι καὶ ἡ στερεοφωνία δίδει στὸν ἀκροατὴ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι περιβάλλεται ἀπὸ ἤχους, ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ διαφορετικὰ σημεῖα τοῦ περιβάλλοντος χώρου καὶ διεγείρουν τὰ αὐτιά του σὲ χρόνον καὶ ἔντασιν διαφορετικὴν καὶ ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσιν. Οἱ στερεοφωνικοὶ ἦχοι εἶναι διαυγεῖς ζωηροὶ εἰς ἀπόχρωσιν καὶ τρόπον τινὰ διαφανεῖς.

Πρόκειται περὶ πραγματικῆς ἀποκαλύψεως καὶ ὑψηλῆς αἰσθητικῆς ἀπολαύσεως.

Ἡ παλαιὰ καὶ γνωστή μας τεχνικὴ τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν ἤχων (μουσική, ὁμιλία καὶ πάσης φύσεως ἀκουστικὰ φαινόμενα) μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ γραμμοφώνου, ραδιοφώνου, μαγνητοφώνου, μικροφώνου καὶ μεγαφώνου φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «μονὴ ζώνη συχνοτήτων». Αὐτὸ σημαίνει ὅτι οἱ ἀναπαραγόμενοι ἀπὸ τὶς πιὸ πάνω συσκευὲς ἦχοι, ἔχουν τὴν αὐτὴν συχνότητα μεταδόσεως, δηλ. προχωροῦν στὸ διάστημα—ἀφοῦ ἐκκινήσουν μαζὶ ἀπὸ τὴν ἠχητικὴν πηγήν—κατὰ μίαν διεύθυνσιν καὶ πάντοτε ὡς ἑνιαῖον σύνολον, καταλήγουν δὲ συγχρόνως στὸ αὐτὶ τοῦ ἀκροατοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν αἴσθησιν τοῦ φαινομένου ἐν τῷ συνόλῳ του χωρὶς νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταμερίση τὸν χρόνον καὶ τὸ σημεῖον τῶν μερικῶν ἤχων, ποὺ συνθέτουν τὸ ἀκουστικὸν φαινόμενον. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μπορεῖ νὰ παρομοιασθῆ μὲ ἕνα ποτάμι τὴν ὥραν, ποὺ τὰ νερά του χύνονται στὴ θάλασσα. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ξέρη πότε ἐσχηματίσθη τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ καὶ ποῖοι παραπόταμοι κατὰ τὴν μακρὰν διαδρομήν του ἐνίσχυσαν τὰ νερά του, εἰς ποῖον βαθμὸν καὶ εἰς ποῖον σημεῖον. Δηλ. ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τὸ ἀποτέλεσμα ἑνὸς φαινομένου, ὅταν αὐτὸ ἔχει γενικευθῆ καὶ ἀποτελεῖ πλέον ἑνιαῖον σύνολον.

Ἡ στερεοφωνία ἀντιθέτως ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ 2 ζώνας συχνοτήτων, ποὺ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν τεχνικῶν φέρουν τὴν ἐπωνυμίαν «κανάλια ἤχου».

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὸ σύστημα μεταδόσεως τῶν ἤχων γίνεται μὲ μιὰ ἀποφασιστικὴ προϋπόθεσι : Τὴν προσαρμογὴ τῶν μεταδιδομένων ἤχων πρὸς τὴν φυσιολογικὴ διάταξι τῆς ἀνθρωπίνης ἀκοῆς, ἀφοῦ τὰ ἠχητικὰ κύματα δὲν διεγείρουν συγχρόνως καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἔντασιν καὶ τὰ δύο αὐτιά! Ἀκριβῶς αἱ

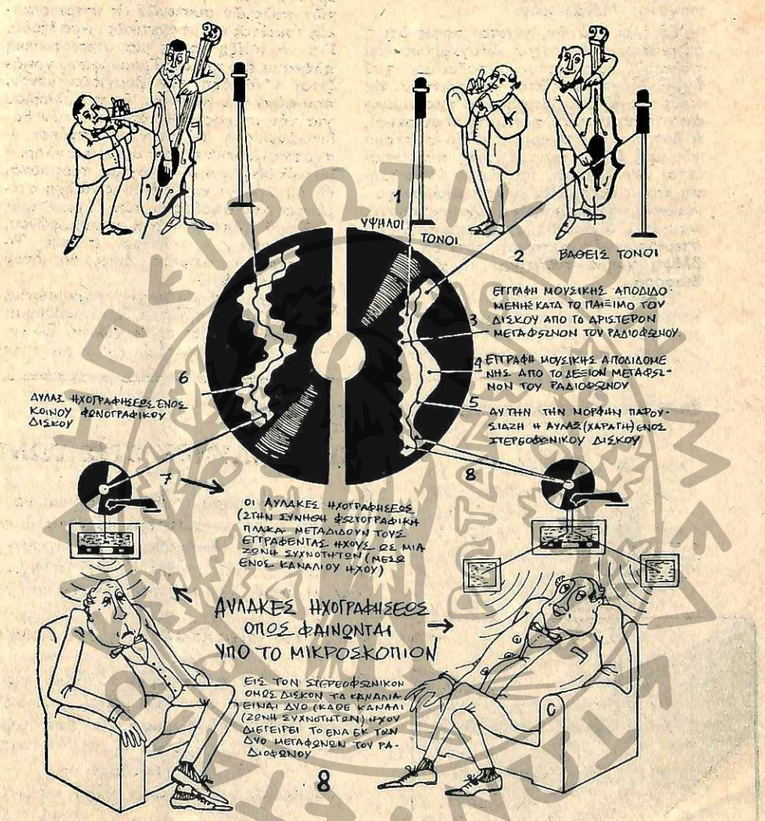

ΚΕΝΤΡΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟΝ ΑΙΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΕΛΕΙΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ, ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΗΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΣ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΒΟΛΟΝ, ΔΡΑΜΑΝ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΚΕΡΚΥΡΑΝ, ΛΑΡΙΣΑΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ, ΠΑΤΡΑΣ, ΡΟΔΟΝ, ΣΕΡΡΑΣ. ΤΡΙΚΚΑΛΑ, ΧΑΚΚΙΔΑ, ΧΑΝΙΑ.

ΚΡΑΤΙΚΑ:

ΑΘΗΝΑΣ, ΠΕΙΡΑΙΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΒΟΛΟΝ, ΔΡΑΜΑΝ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΣΕΡΡΑΣ, ΧΑΛΚΙΔΑ.

διαφοραὶ αὐταὶ εἰς τὸν χρόνον μεταδόσεως, εἰς τὴν ἀπόχρωσιν τῶν τόνων καὶ εἰς τὴν ἔντασιν καθιστοῦν δυνατὸν τὸν ἐντοπισμὸν τῆς πηγῆς τοῦ ἤχου, δηλ. μὲ λίγα λόγια τὴν ἐντύπωσιν τῆς προελεύσεως, ἡ ὁποία δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ αἴσθημα τῆς ἀκουστικῆς τοῦ χώρου.

Ἐνῷ τὸ σύστημα τοῦ «ἑνὸς αὐτιοῦ» συγκεντρώνει τοὺς ἤχους π.χ. τῶν ὀργάνων μιᾶς ὀρχήστρας καὶ τοὺς διοχετεύει διὰ μέσου μιᾶς ἀλυσσίδας ἠλεκτρικῶν συσκευῶν (Μικρόφωνον—Ἐνισχυτὴς—Μεγάφωνον) στὰ αὐτιὰ τοῦ ἀκροατοῦ, ἡ στερεοφωνία, χρησιμοποιοῦσα δύο Μικρόφωνα, κατανέμει σὲ κάθε ἕνα ἀπ' αὐτὰ ἕνα ἰδιαίτερο ἠχητικὸ πεδίον, τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου κατευθύνεται εἰς τὸ ἀνθρώπινον ἀκουστικὸν σύστημα μέσῳ δύο χωριστῶν «καναλιῶν» (ζῶναι συχνοτήτων), ἐκ τῶν ὁποίων τὸ καθένα παρουσιάζει τὴν ἰδία ἀλυσσίδα ἠλεκτρικῶν συσκευῶν δηλ. Μικρόφωνον—Ἐνισχυτὴς—Μεγάφωνον.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν, γίνεται σαφὲς ὅτι ἡ στερεοφωνία ὑπερτερεῖ ἀσυγκρίτως τοῦ παλαιοῦ συστήματος μεταδόσεως τοῦ ἤχου. Μόνον γεννᾶται τὸ ἐρώτημα, ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα. Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ ἀπαιτοῦνται συμπληρωματικαὶ συσκευαί, ἡ δαπάνη, ἐν συγκρίσει μὲ τὸ σύστημα τῆς μιᾶς ζώνης συχνοτήτων, παρουσιάζεται μεγαλυτέρα. Ἐὰν ὅμως ἀπαριθμήσῃ κανεὶς ἐκτὸς τῶν ἐντυπωσιακῶν φαινομένων,—τὰ οὐσιαστικὰ πλεονεκτήματα, ποὺ ἔχει ὁ ἀκροατὴς χρησιμοποιῶντας στερεοφωνικὰς συσκευάς, τότε θὰ παραβλέψῃ χωρὶς συζήτησιν τὴ χρηματικὴ διαφορά.

Ἐνδεικτικῶς ἕνα τῶν πολλῶν πλεονεκτημάτων ἀναφέρομεν τὸ γεγονὸς ὅτι, προκειμένου περὶ παλαιῶν πλακῶν γραμμοφώνου, τὸ πάχος τῶν αὐλάκων (χαραγῶν), διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται ἡ βελόνη τοῦ γραμμοφώνου ἀνέρχεται εἰς 55/1000 τοῦ χιλιοστομέτρου. Εἰς τὰς στεροφωνικὰς πλάκας ἡ ἰδία αὔλαξ ἔχει πάχος μόνον 40/1000 τοῦ χιλιοστομέτρου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι σὲ μία στερεοφωνικὴ πλάκα, ἰδίας διαμέτρου μὲ μίαν κοινήν, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐγγράψῃ ἤχους διαρκείας σημαντικῶς μεγαλυτέρας ἀπὸ πρίν. Δηλ. ἔχομεν, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει μεγαλυτέραν οἰκονομίαν χρησιμοποιοῦντες στερεοφωνικὲς πλάκες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀσυγκρίτως καλλιτέραν ἀπόδοσίν των.

Ὡς συνέπεια ὅλων αὐτῶν, πρέπει νὰ θεωρήσῃ κανεὶς τὰς παλαιοῦ συστήματος καὶ ἀκόμη εὐρέως χρησιμοποιουμένας συσκευὰς Ραδιοφώνων, Πὶκ—ἄπ, Γραμμοφώνων, Πλακῶν καὶ Μαγνητοφώνων ὡς ἀπηρχαιωμένας καὶ ἀχρήστους πλέον;

Ἀσφαλῶς ὄχι! Ἔχουν ἀκόμη ζωήν.

Αἱ συναφεῖς βιομηχανίαι ἐδημιούργησαν μὲ τὰ ἐφευρεθέντα συμπληρωματικὰ ὄργανα τὰς προϋποθέσεις μετατροπῆς τῶν παλαιῶν συσκευῶν εἰς στερεοφωνικὰς τοιαύτας καὶ μὲ σχετικῶς μικρὰ ἔξοδα. Γιὰ νὰ παίξῃ κανεὶς μία στερεοφωνικὴ πλάκα μὲ ἕνα παλαιὸ Γραμμόφωνο χρειάζεται ν' ἀλλάξῃ τὸν βραχίονα μόνον, ποὺ φέρει τὴν βελόνην. Ἐκ παραλλήλου γιὰ τὴν στεροφωνικὴ ἀπόδοσι τῶν Ραδιοφώνων ἡ Τελεφοῦνκεν ἐπενόησε ἐσχάτως εἰδικοὺς ἐνισχυτὰς καὶ συμπληρωματικὰ Μεγάφωνα. Ἐν σχέσει πρὸς αὐτά, θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς ἐπίσης νὰ ἔχῃ στερεοφωνικὴν ἀπόδοσιν τῶν ἤχων μιᾶς παλαιοῦ τύπου πλάκας γραμμοφώνου, ἀλλάζοντας τὸ πλῆκτρον ἐπαφῆς. Τὸ ἀντίστροφον πείραμα ὅμως θὰ ἦταν μᾶλλον ἐπιζήμιον.

Τὰ πλεονεκτήματα τῆς στερεοφωνίας εἶναι πολὺ περισσότερα. Ἡ ἀπαρίθμησίς των θὰ ἀπαιτοῦσε πολὺν χῶρον. Ἐκεῖνο, ποὺ μπορεῖ νὰ λεχθῇ ὡς κατακλείς, εἶναι ὅτι ἡ νέα αὐτὴ τεχνικὴ κατέκτησε πλέον τοὺ φίλους τῆς μουσικῆς μὲ τὰ ἐκπληκτικὰ ἐπιτεύγματά της.

Γ. Π.

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 16)

Καθὼς στεκόταν τώρα στὸ προαύλιο τοῦ σταύλου, μιὰ μικρὴ ὑπηρέτρια βγῆκε ἀπὸ τὸ διπλανὸ πανδοχεῖο, σταμάτησε λίγο, καὶ τὸν κοίταξε.

—Δαρεῖε, ρώτησε μὲ τρεμουλιασμένη φωνή, τί ἔγινε; Τὸ κορμί σου δὲν εἶναι πιὰ καμπουριασμένο. Αὐτὸ εἶναι ἄλλο θαῦμα, σὰν τὸ ἄστρο.

Ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Δαρεῖος δὲν παραξενεύτηκε καθόλου.

Στεκόταν μὲ τὴν ἴσια κἀὶ ψηλὴ κορμοστασιά του κι ἔδειχνε πὼς ὁ νοῦς του βρισκόταν μακριά.

Σὲ μιὰ στιγμὴ εἶπε μὲ σιγανὴ φωνή:

—Ναί, αὐτὸ εἶναι ἄλλο θαῦμα καὶ δὲν τὸ κατάλαβα πῶς ἔγινε.

Τὸ μόνο ποὺ κατάλαβα ἦταν, ὅτι ἤμουν ζεστὸς κι αἰσθανόμουν μιὰ περίεργη ἀγαλλίασι.

Ὁ Δαρεῖος νόμισε πὼς μόνο τὴν κουρελοκάπα του προσέφερε τὸ βράδυ ἐκεῖνο.

Ἔδωσε κάτι καλύτερο, «τὴν καλωσύνη».

Κάθε πρᾶξις καλωσύνης εἶναι ἕνα δῶρο αἰωνίας διαρκείας, εὐλογία θεϊκὴ γιὰ κεῖνον, ποὺ τὸ παίρνει, μὰ περισσότερο γιὰ κεῖνον, ποὺ τὸ δίνει.

Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΙΣ ΓΩΝΙΕΣ

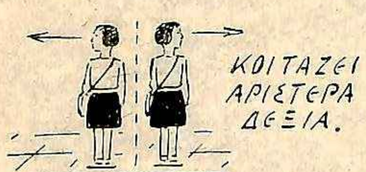

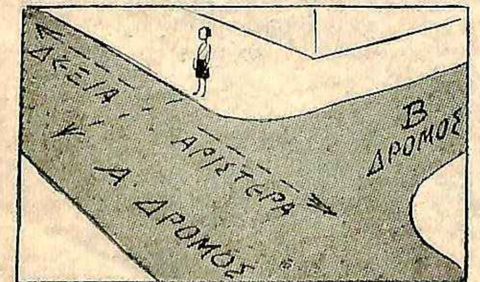

Ο Α ΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ.

Στὸ ἄλλο πεζοδρόμιο θέλει ἡ Ρηνιὼ νὰ πάη.
Κι ἀφοῦ δεξιὰ κι ἀριστερὰ καλὰ-καλὰ κοιτάει
κι ὁ δρόμος εἶν' ἐλεύθερος, νά, θὰ περάση τώρα.
Μὰ εἶναι πλάϊ σὲ γωνιά. Κι ἀπ' τὴ γωνιὰ μὲ φόρα
ξάφνου προβάλλει ἕνα ταξί, μπρός του ἡ Ρηνιὼ τὰ χάνει,
καί... παρὰ τρίχα ἡ δύστυχη γιὰ νὰ σωθῆ προφθάνει.

Γι' αὐτό: Στὸ πεζοδρόμιο τὸ ἄλλο γιὰ νὰ πᾶτε,
πρῶτα δεξιὰ κι ἀριστερὰ βεβαίως θὰ κοιτᾶτε.
Μ' ἂν εἶσθε πλάϊ σὲ γωνιά, κ' ἐκεῖ παρατηρῆστε.
Κι ἂν τίποτα δὲν ἔρχεται κι ἀπὸ τὸν Βῆτα δρόμο,
ἔ, τότε ξεκινῆστε,
παιδάκια μου γι' ἀπέναντι, χωρὶς κανένα τρόμο.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

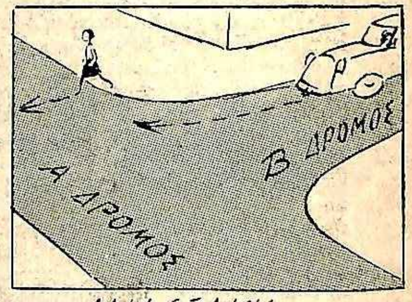

ΑΛΛΑ ΕΞΑΦΝΑ...

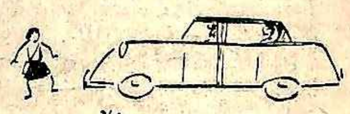

—Ἄααα....

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Χέρμπερ Ἔλλιοτ ὁ φτεροπόδαρος Αὐστραλὸς

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Ἡ ἀπήχησις ἀπὸ τὴν Ὀλυμπιάδα τῆς Ρώμης εἶναι φυσικὸ νὰ μὴ ἔχῃ ἀκόμα σταματήσει αὐτὸν τὸν χρόνο, ἀφοῦ εἶναι ζήτημα, ἂν θὰ ξεχάσωμε τὰ τόσο σημαντικὰ γεγονότα της μέχρι τὴν ἐρχομένη 18η Ὀλυμπιάδα τοῦ Τόκιο, ποὺ θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ 1964. Ἦταν τόσο μεγάλες καὶ τόσο σπουδαῖες οἱ φυσιογνωμίες τῶν ἐφετεινῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ὥστε διστάζεις νὰ ξεχωρίσῃς εὔκολα μιὰ ἀπ' αὐτές. Κι' ὅμως! Ἂν μελετήσῃ κανεὶς καλὰ τὸν πίνακα τῶν Ὀλυμπιονικῶν τοῦ 1960 στὸν κλασσικὸ ἀθλητισμὸ ὁπωσδήποτε θὰ σταματήσῃ μὲ δέος μπροστὰ σὲ δύο ὀνόματα: στὸν βασιλέα τῶν ἀθλητῶν —τὸν Ὀλυμπιονίκη τοῦ δεκάθλου νεγροαμερικανὸ Ρὰφ Τζόνσον καὶ στὸν φτεροπόδαρο Αὐστραλὸ Χέρμπερτ Ἔλλιοτ, ποὺ δὲν κέρδισε μόνο τὸν Ὀλυμπιακὸ κότινο στὰ 1500 μέτρα, ἀλλὰ ἐξουθένωσε κυριολεκτικὰ τοὺς ἀντιπάλους του καὶ συνέτριψε τὸ παγκόσμιο καὶ τὸ Ὀλυμπιακὸ ρεκὸρ τοῦ ἀγωνίσματος μὲ τὸν φανταστικὸν χρόνον 3'35''6/10.

Βέβαια ὁ Ἔλλιοτ ἦταν ἐδῶ καὶ δυὸ—τρία χρόνια ἕνας μεγάλος ἀθλητής. Ὅμως οἱ πρόσφατες μέτριες ἐμφανίσεις του εἶχαν δημιουργήσει τὴν ἐντύπωσι ὅτι δὲν θὰ μποροῦσε σοβαρὰ νὰ διεκδικήσῃ τὸν Ὀλυμπιακὸ τίτλο. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο ἡ ἀσύλληπτη ἐπιτυχία του προκάλεσε τὸν θαυμασμὸ ὅλου τοῦ φιλάθλου κόσμου, γιατὶ ἐνῷ οἱ ἄλλοι δρομεῖς ἔδιναν τὰ πάντα στὸν ἀγῶνα αὐτόν, ὁ Ἔλλιοτ ἔκανε ἕναν ἀληθινὸ περίπατο, συντρίβοντας μὲ ἀφάνταστη εὐκολία τοὺς ἀντιπάλους του καὶ πραγματοποιῶντας ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ ἀπρόσιτα παγκόσμια ρεκόρ.

Ὁ τρόπος, ποὺ ἔτρεξε ὁ Ἔλλιοτ στὴν Ὀλυμπιακὴ κοῦρσα τῶν 1500 μέτρων μὲ τὸν ἄνετο διασκελισμό του, ἔδινε τὴν ἐντύπωσι ὅτι οἱ ἄλλοι δρομεῖς περπατοῦσαν....

Καὶ εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητο ὅτι ὁ καταπληκτικὸς Αὐστραλὸς ἀνήκει σὲ μιὰ ἐντελῶς διαφορετικὴ κλᾶσι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀθλητάς.

Μέχρι τὰ 800 μέτρα ὁ Ἔλλιοτ περιωρίσθηκε νὰ τρέχῃ μεταξὺ τῆς τετάρτης καὶ ἕκτης θέσεως μὲ καταφανῶς ὅμως ἄνετες κινήσεις. Ἔπειτα, σὰν νἄχε βαρεθῇ τὴν συντροφιὰ τῶν ἄλλων δρομέων, ἀποσπάσθηκε ξαφνικά, ξέφυγε κι ἔτρεξε πρὸς τὴν νίκη. Ὁ Ἔλλιοτ δίκαια χαρακτηρίσθηκε ὡς ὁ πιὸ εὔκολος Ὀλυμπιονίκης. Ὅταν ἔφθασε στὴν τελευταία στροφὴ εἶχε πιὰ ὁριστικὰ ἐκμηδενίσει τοὺς ἀντιπάλους του. Τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα ἐπιφώνημα θαυμασμοῦ. Πόσα χρόνια προσπαθειῶν καὶ προετοιμασίας ὅμως χρειάστηκαν γι' αὐτὴ τὴν μεγαλειώδη στιγμή...

Ἡ ἐπίδοσις τοῦ Ἔλλιοτ ἦταν μιὰ μεγάλη ἔκπληξις γιὰ ὅλους, ἐκτὸς ἀπ' τὸν ἀσπρομάλλη Πέρσυ Τσέροντυ, ποὺ προπονεῖ τὸν Ἔλλιοτ ἀπὸ μικρὸ παιδί. Μετὰ τὸν ἀγῶνα ὁ καταπληκτικὸς Αὐστραλὸς ὡμολόγησε πὼς εἶχε τὴν πεποίθησι ὅτι θὰ κέρδιζε τὴν κοῦρσα.

«Ἐκεῖνο ποὺ μ' ἀνησυχοῦσε, εἶπε, ἦταν τὸ ρεκόρ, ἀλλὰ κι αὐτὸ πῆγε καλά. Ἦταν μιὰ τέλεια κοῦρσα ἀπὸ κάθε πλευρά». Ὁ Ἔλλιοτ προσέθεσε ὅτι ἐλπίζει μιὰ μέρα νὰ τρέξῃ καὶ Μαραθώνιο. «Πιστεύω, εἶπε χαρακτηριστικά, ὅτι ὁ Μαραθώνιος εἶναι ἡ καλύτερη δοκιμασία τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀντοχῆς ἑνὸς ἀθλητοῦ. Τὰ 1500 μέτρα εἶναι κατὰ μέγα μέρος δοκιμασία ταχύτητος».

Ὁ Ἔλλιοτ, μετὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐγκατεστάθηκε εἰς τὸ Λονδῖνο, γιὰ νὰ φοιτήσῃ ἐπὶ τέσσερα χρόνια στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Καϊμπριζ. Ἕνας ἀπ' τοὺς διασημοτέρους ξένους ἀθλητικογράφους, ὁ Τζέσσυ Ἄμπραμσον ἔγραψε ὅτι δὲν ξανάδε, οὔτε φαντάσθηκε ποτὲ τελειότερο δρομέα ἀπ' τὸν «πελαργοπόδαρο» αὐτὸν νέο, ποὺ ἔχει ὕψος 1.80 μ.» Δὲν ἔχει ξαναγίνει τέτοιο «φίνις» στὴν ἱστορία τῶν Ὀλυμπιακῶν 1500 μέτρων» γράφει ὁ Ἄμπραμσον. «Ὁ Ἔλλιοτ βρέθηκε στὴν τελευταία στροφὴ δέκα ὁλόκληρες γυάρδες μπρὸς ἀπ' τοὺς ἄλλους καὶ διπλασίασε τὴν ἀπόστασι αὐτὴ στὶς τελευταῖες 100 γυάρδες τῆς διαδρομῆς. Ὁ Ἔλλιοτ δὲν εἶναι στυλίστας δρομεύς, κάλπαζε ὅμως κυριολεκτικὰ καθὼς προχωροῦσε γιὰ τὸ τέρμα».

Ὁ Ἔλλιοτ γεννήθηκε τὸ 1938 εἰς τὸ Πέρθ τῆς Αὐστραλίας καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὸν στίβο ἀπὸ 16 ἐτῶν. Ἡ μεγάλη κλίσις του ἀναγνωρίσθηκε πανηγυρικὰ τὸ 1958, ὅταν στὶς 6 Αὐγούστου κατέρριψε εἰς τὸ Δουβλῖνον τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τοῦ μιλλίου μὲ 3'.54'' 5/10. Λίγες μέρες ἀργότερα εἰς τὸ Γκέτεμπουργκ τῆς Σουηδίας τρέχοντας τὰ 1500 μέτρα μὲ τοὺς ἄσσους τῆς ἀποστάσεως Γιούγκβιρθ, Χάλμπεργκ, Ροζαβόλγκυ, Βὲρν καὶ Λεβαντόφσκυ συνέτριψε τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τοῦ Τσέχου Γιούγκβιρθ (3'38''1/10) μὲ τὸν φανταστικὸν χρόνον 3'.36'', παρασύρας καὶ ὅλους τοὺς ἀντιπάλους του εἰς νέα ἐθνικὰ ρεκόρ.

ΑΠΕΥΘΥΝΩ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ., ΤΟΥΣ κ.κ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΜΟΥ ΜΑΘΗΤΑΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΑΣ, ΕΓΚΑΡΔΙΟΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΘΕΡΜΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΤΩΝ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961 ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑΣ ΕΥΧΑΣ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ, ΘΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΟΥΝ ΚΑΙ ΑΙ ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΑΠΟΝΕΜΗΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΘΝΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

—Τρῶτε σὲ κανονικὲς ὧρες, μασσῶντας καλὰ τὸ φαγητό σας. Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι τὰ δόντια δὲν εἶναι στὸ στομάχι καὶ ὅτι ἡ πέψις ἀρχίζει ἀπὸ τὸ στόμα, ὅταν οἱ τροφὲς ἑνώνονται καλὰ μὲ τὸ σάλιο, ποὺ ἐκκρίνεται ἀπὸ τοὺς σιελαγόνους ἀδένας.

—Μὴν τρῶτε ποτὲ στὸ πόδι καὶ βιαστικοί.

—Νὰ κάθεσθε στὸ τραπέζι πλυμένοι, καθαροὶ καὶ μὲ χαρούμενη διάθεσι.

—Ἀποφεύγετε τὶς δυσάρεστες κουβέντες τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

—Μετὰ τὸ φαγητὸ χρειάζεται πάντοτε λίγη ἀνάπαυσις.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

"Οπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ "Ελληνες 'Ερυθροσταυρῖται δὲν θὰ ξεχάσουν τοὺς συναδέλφους των τῆς ὑπαίθρου, ποὺ ζοῦν μὲ πολλὰς στερήσεις. Τὰ Χριστούγεννα πλησιάζουν. Αὐτὴν τὴν ἐποχήν, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην, ἐπιβάλλεται νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ ὅλων, ἰδίᾳ δὲ τῶν παιδιῶν.

Διάφορα χρήσιμα πράγματα ὑπάρχουν εἰς τὰ σπίτια ὅλων τῶν εὐπόρων παιδιῶν, ποὺ δὲν εἶναι ἀπαραίτητα δι' αὐτά.

Ροῦχα καὶ ὑποδήματα μεταχειρισμένα (καθαρὰ ὅμως καὶ περιποιημένα) βιβλία καὶ γραφικὴ ὕλη, παιγνίδια παλαιὰ (ἐπιδιορθωμένα) μποροῦν ν' ἀποσταλοῦν γιὰ νὰ ἀνακουφίσουν καὶ νὰ δώσουν χαρὰν στὰ πτωχὰ παιδιὰ τῶν χωρίων καὶ κυρίως τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν τῆς πατρίδος μας.

Μὲ τὴν ὡραίαν καὶ χριστιανικὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἂς φροντίσωμεν ὅλοι μεγάλοι καὶ μικροὶ νὰ ἑορτάσωμεν τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος.

Δεκέμβριος 1960 — *ΕΛΛΗΝ. ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ*

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1960–61

'Η 'Εφορεία τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος προκηρύσσει διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1960–61 διὰ τὸ Βραβεῖον «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ».

'Επὶ τῇ δεκάτῃ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., 'Αχιλλέως Κύρου, ἡ ἐφημερὶς «'Εστία» προσέφερε, εἰς μνήμην αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν, ἵνα ἀπονεμηθῇ ὡς βραβεῖον Α'. ἐκ 3.000 δρχ. καὶ Β'. ἐκ 2.000 δρχ. εἰς δύο ὁμάδας 'Ερυθροσταυριτῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναπτύξουν τὴν καλυτέραν 'Ερυθροσταυρικὴν δρᾶσιν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1960–61.

Τὰ ποσὰ καὶ τῶν δύο βραβείων θὰ δοθοῦν εἰς σχολικὰ εἴδη ἢ γεωργικὰ ἐργαλεῖα τῆς προτιμήσεως τῶν βραβευθησομένων.

Αἱ ὁμάδες Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ μετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ, θὰ ἀποστείλουν, διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου, πρὸς τὸν 'Επιθεωρητὴν τῶν Σχολείων τῆς περιφερείας των ἔκθεσιν τῆς δράσεώς των.

'Ο κ. 'Επιθεωρητής, μετὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον, θὰ διαβιβάσῃ μέχρι τέλους 'Ιουλίου 1960 εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. (ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1) ὅσας κατὰ τὴν κρίσιν του εὑρίσκει ἀξίας βραβεύσεως.

'Αφοῦ συγκεντρωθοῦν ὅλαι αἱ προτάσεις τῶν κ.κ. 'Επιθεωρητῶν, πενταμελὴς 'Επιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ἑνὸς 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβούλου τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας, δύο Γενικῶν 'Επιθεωρητῶν, ἑνὸς τῆς Μέσης καὶ ἑνὸς τῆς Δημοτικῆς τῶν ἐν 'Αθήναις καὶ Πειραιεῖ 'Εκπαιδευτικῶν περιφερειῶν, θὰ κρίνῃ εἰς ποίας ὁμάδας θὰ ἀπονεμηθοῦν τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τομέων δραστηριότητος, τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διαγωνισθησομένων μέσων.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Τὸ Δημ. Σχολ. 'Αλιάρτου Λεβαδείας 1 δέμα μὲ γραφικὴν ὕλην διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τροβάτου Εὐρυτανίας, καὶ 1 δέμα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ρογγίων Καρδίτσης.

2) 'Η Κα Στέλλα Παντελοπούλου, τέως Δ/τρια τοῦ Α' Δημ. Σχολ. 'Ασπροπύργου 2 δέματα μὲ διάφορα εἴδη διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Βενέτου–Μαγνησίας.

3) Τὸ Δημ. Σχολ. Πανηγυρίστρας Μολάων 1 δέμα μὲ γραφικὴν ὕλην διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Τροβάτου Εὐρυτανίας.

4) Τὸ Ζάννειον 'Ορφανοτροφεῖον Πειραιῶς 11 δέματα μὲ σχολ. βιβλία διὰ τὸ Δημ. Σχολ. 'Ελατοχωρίου 'Ιωαννίνων καὶ 7 δέματα μὲ σχολικὰ βιβλία διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Ροδοβυζίου 'Ιωαννίνων.

ΧΑΜΟΜΗΛΙ ΔΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Τὰ Δημ. Σχολεῖα: Β'. Πτολεμαΐδος, 'Αγιᾶς Πρεβέζης, Κ. Βερενίκης 'Ιωαννίνων, Τρύπης Λακεδαίμονος καὶ 'Αλφειούσης 'Ολυμπίας ἀπέστειλαν χαμομήλι διὰ νοσηλευτικὰ 'Ιδρύματα.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς 'Ερυθροσταυριτῶν καὶ τὰ Γενικὰ δελτία.

2) 'Επιστροφαὶ φυλλαδίων περιοδικοῦ, γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια Δεκεμβρίου θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους 'Ιανουαρίου 1961.

3) Τὰ ἐμβάσματα διὰ τὸ Περιοδικὸν νὰ μὴ στέλλωνται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀπροσώπως 'Ελληνικὸν 'Ερυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος, ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1, διότι ἄλλως δυσχεραίνεται ἡ εἴσπραξις.

4) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας βιβλίον Πρώτων βοηθειῶν, βιβλιοδετημένον ἐντὶ 7,50 δραχ., διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικά.

5) 'Υπάρχουν εἰς τὰ Γραφεῖα μας ὡραῖα μεταλλικὰ σήματα Ε.Σ.Ν. ἀντὶ 0,50 δρχ. ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

6) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς 'Ερυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν διὰ νὰ δημοσιεύωμεν εἰς τὸ Περιοδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώνωμεν σχετικῶς τὴν Γενεύην.

7) Πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τώρα ἡ ἑτοιμασία πινάκων μὲ θέματα ἀπὸ τὴν σχολικὴν ζωήν, τὴν δρᾶσιν τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ καὶ τὴν ζωὴν τῆς Πατρίδος μας καθὼς καὶ τῶν λευκωμάτων σχολ. ἀλληλογραφίας ὥστε νὰ εὑρίσκωνται ἐγκαίρως εἰς τὰ Γραφεῖα μας διὰ τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν καὶ ἀποστολὴν των ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς Ε.Σ.Ν. τοῦ 'Εξωτερικοῦ πρὸς διαβίβασιν εἰς ἀνάλογα σχολεῖα ἢ διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ὀργανουμένας Διεθνεῖς ἐκθέσεις κ.λ.π.

Δεξιά: Ε.Σ.Ν. Δημ. σχολ. Σκουρέικων Σάμου μὲ τὸ λεύκωμα ποὺ ἑτοίμασαν.
Right: Juniors of Elem. School Scoureica proud of the album they prepared.
Κάτω: Ε.Ν.Σ. Δημ. σχολ. Ξηροκάμπου Ἄπτης περιποιοῦνται τὰ δένδρα ποὺ ἐφύτευσαν.
Below: Juniors of Elem. School Xerocampos looking after the trees they planted.

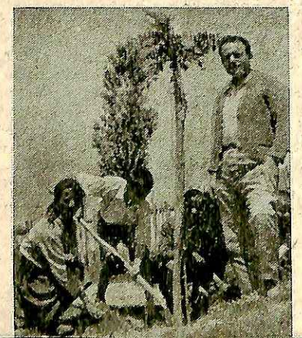

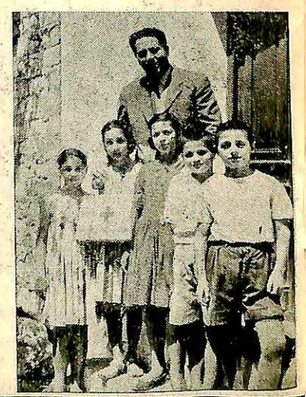

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α'. Δημ. Σχολείου Παλαμᾶ Καρδίτσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο καὶ Σχολ. Φαρμακεῖον, καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς καὶ τὰς πτωχὰς οἰκογενείας. Προσέφεραν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Καρδίτσης αὐγά. 'Εφύτευσαν 500 πεῦκα καὶ περιποιοῦνται 1100 κυπαρίσσια. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. 'Αλληλογραφοῦν μὲ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β'. Δημ. Σχολείου Παλαμᾶ Καρδίτσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο καὶ σχολικὸ φαρμακεῖο, καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐφύτευσαν 2.500 Πεῦκα καὶ Κυπαρίσσια καὶ 1500 λεῦκες εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου καὶ εἰς διαφόρους τόπους. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, ἀπέστειλαν γραφικὴ ὕλη εἰς τὰ Δημ. Σχολ. Θερινὸν καὶ Πόρτι Καρδίτσης. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητάς των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου 'Αγιᾶς Λαρίσης διένειμαν τὸ Πάσχα 30 δέματα μὲ κόκκινα αὐγά, γλυκίσματα, τρόφιμα κλπ. εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου τῆς Κωμοπόλεως.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μπούρσιανης Καλαμπάκας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. 'Οργανώνουν ἑορτάς. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 11ου Δημ. Σχολ. Βόλου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. 'Ισοπέδωσαν τὸν χῶρον τοῦ Γυμναστηρίου των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. 'Οργανώνουν ἐκδρομάς. 'Απέστειλαν εἰς τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Ζαγορᾶς παιγνίδια. Διοργανώνουν ἑορτὰς καὶ ἀλληλογραφοῦν μὲ 'Ερυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

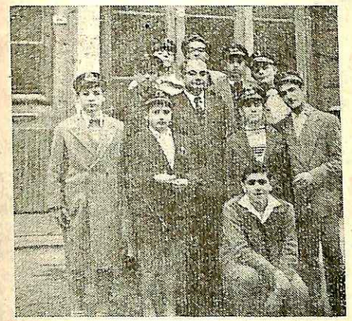

Ε.Σ.Ν. Β' Γυμν. 'Αρρένων Ρεθύμνης ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.
Juniors of 2nd High School for boys Rethymnon singing the carols in favour of the poor.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 12ου Δημ. Σχολείου Βόλου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, περιποιοῦνται τὰ δένδρα. Ἔχουν σχολικὸ φαρμακεῖο. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, παρακολουθοῦν μαθήματα Α'. Βοηθειῶν. 'Επισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητάς των.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 2ου Δημ. Σχολείου Ζαγορᾶς Μαγνησίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου. 'Απέστειλαν εἰς τὸ 'Ορφανοτροφεῖον Βόλου περὶ τὰ 150 κιλὰ μῆλα. 'Ωργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη ἑορτή. Καλλιεργοῦν ἄνθη σὲ γλάστρες, ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου 'Ελευθερίου Λαρίσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. 'Εβοήθησαν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. 'Ανοιξαν λάκκους καὶ ἐφύτευσαν 50 πεῦκα καὶ 80 ἀκακίας. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. 'Από τὰ κάλαντα ἀγόρασαν φρούτα καὶ γλυκά, τὰ ὁποῖα προσέφεραν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου Λαρίσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. 'Αγριᾶς Βόλου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Ἄνοιξαν λάκκους διὰ δενδροφύτευσιν. Τὰ Χριστούγεννα ὠργάνωσαν ἔρανον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητῶν. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα τὰ διέθεσαν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς ὁμάδος. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ζιάκας Γρεβενῶν φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. 'Ασκοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας, παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, ἐφύτευσαν δένδρα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Συκῆς Μαγνησίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Συνεκέντρωσαν διάφορα παιγνίδια, τὰ ὁποῖα διένειμαν εἰς τοὺς πτωχοὺς μαθητάς. 'Εβοήθησαν εἰς τὴν δενδροφύτευσιν 200 ἀμυγδαλεῶν τῆς Κοινότητος.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου 'Αφετῶν Μαγνησίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολικὸ κῆπο.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημ. Σχολείου Λεχωνίων φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. 'Ασκοῦνται εἰς τὰς Α'. Βοηθείας. Ἔχουν μαθη-

Ε.Σ.Ν. Α' τάξεως 4ου Γυμν. 'Αρρ. Θεσ/νίκης περιποιοῦνται τὰ δένδρα τοῦ γειτονικοῦ δάσους.
The juniors A! grade of 4th high School for boys Salonica looking after the trees of the neighbouring wood.

Ε.Σ.Ν. Α' τάξ. Γυμνασίου 'Ελευθερουπόλεως συνεισέφερε 400 δρχ. εἰς τὴν Παιδόπολιν Ἅγιος Γεώργιος Καβάλας.
Juniors of 1st grade of High School Eleftheroupolis offering a sum of 400 drs. at the children's centre in Kavalla.

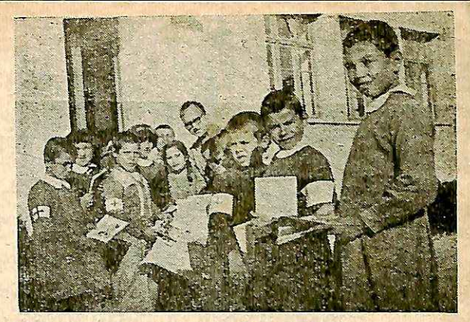

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χλόης Αἰγίνης ἑτοιμάζουν δέματα διὰ μαθητὰς Σχολείου Β. 'Ελλάδος.
Juniors of Elem. School Chloe Aegina with gifts for the needy.

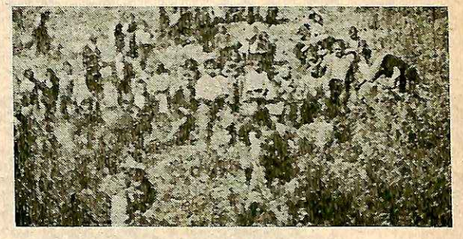

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεγάλης Κερασιᾶς Καλαμπάκας καθαρίζουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. School M. Kerasia cleaning their play-ground.

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Αἰγίου εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Αἰγίου.
Juniors of 2nd Elem. School Aegion visited the town Hospital.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Φαρακλοῦ Μολάων βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σχολείου των.
Juniors of the Elem. School Faraclou working for the reconstruction of their play-ground.

τική Βιβλιοθήκη καὶ σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ὠργάνωσαν ἑορτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν διένειμαν ἱματισμόν, τρόφιμα, καὶ γλυκὰ εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητάς. Ἐφύτευσαν δένδρα, καλλιεργοῦν ἄνθη σὲ γλάστρες. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Βοηθοῦν εἰς Κοινοτικὰς ἐργασίας.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Βυζίτσης Λαρίσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των καὶ τοῦ χωρίου. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς μὲ γραφικὴν ὕλην, καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα. Ὠργάνωσαν Χριστουγεννιάτικη ἑορτή. Ἀπέστειλαν 100 κιλὰ μῆλα καὶ γλυκὰ εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Βόλου. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο καὶ Σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κονίσκου Καλαμπάκας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικήν των καὶ τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτευσαν 10 ὀπωροφόρα δένδρα καὶ 10 τριανταφυλλιές. Καλλιεργοῦν ἄνθη σὲ 85 γλάστρες. Ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους μαθητὰς εἰς τὰ μαθήματα. Ἐβοήθησαν πτωχοὺς μαθητὰς καὶ κατοίκους τοῦ χωρίου.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ξυνόβρυσης Βόλου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο Διένειμαν εἰς πτωχοὺς μαθητὰς διάφορα σχολικὰ εἴδη. Ἔχουν Σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μεγάλης Κερασιᾶς Καλαμπάκας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Παρασκευάζουν μαθητικὸ συσσίτιον. Ἔχουν σχολ. φαρμακεῖον καὶ παρέχουν πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐστρώσαν μὲ ἀμμοχάλικον τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου.

Αἱ Ε.Σ.Ν. μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου Τυρνάβου διέθεσαν, τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως συλλεγέντος ὑπ' αὐτῶν χαμαιμήλου πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου των. Ἀγόρασαν γραφικὴν ὕλην, τὴν ὁποίαν ἀπέστειλαν εἰς τὸ Δημ.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βυζίτσης Βόλου μὲ αὐγὰ διὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Βόλου.
Juniors of the Elem. School Vysitsa with eggs for the Orphanage of Volos.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κουμάσας Ἡρακλείου καθαρίζουν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου των.
Juniors of Elem. School Koumassa cleaning the village roads.

Σχολεῖον Παναγίας Γρεβενῶν. Ἀπέστειλαν χαμομῆλι εἰς Νοσοκομεῖα. Ἐβάπτισαν ἄπορο βρέφος, ἐπεσκέφθησαν τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Λαρίσης καὶ προσέφεραν εἰς τοὺς τροφίμους αὐτοῦ αὐγὰ καὶ χρήματα.

Αἱ Ε.Σ.Ν. μαθήτριαι τοῦ Γυμνασίου Θηλέων Λαρίσης προσέφερον 2762, δρχ. εἰς τὴν Παιδικὴν Στέγην Λαρίσης.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου Πηλίου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο, σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κουρτεσίου Καρδίτσης καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Περιέφραξαν καὶ ἐχρωμάτισαν τὸ Ἡρῶον τοῦ χωρίου.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κισσοῦ Μαγνησίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο καὶ σχολ. φαρμακεῖο, καὶ παρέχουν τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. Διεμόρφωσαν καὶ περιέφραξαν ἀνάμαλον ἄγονον ἔκτασιν διὰ τὴν προβολὴν ὑποδειγματικῶν καλλιεργειῶν. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολ. Ἀμαράντου Καλαμπάκας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Μετέφεραν κεράμους διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου. Ἐκαθάρισαν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὰ χιόνια. Φροντίζουν τὴν θέρμανσιν τοῦ Σχολείου. Προσέχουν τοὺς μικροὺς μαθητάς. Συνέλεξαν πέτραν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἑστίας Μαθητικῶν Συσσιτίων, ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Παρέδωσαν εἰς τοὺς δικαιούχους ἀποξεσθέντα ἀντικείμενα. Παρασκευάζουν τὸ πρωϊνὸ ρόφημα ὀργανώνουν ἑορτάς, βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 8ου Δημ. Σχολείου Νεοχωρίου Μαγνησίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο, Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. Ἐπισκέπτονται ἀσθενῆ συμμαθήτριάν των, εἰς τὴν ὁποίαν προσέφεραν γλυκὰ καὶ φρούτα καὶ τὴν ἐβοήθησαν εἰς τὰ μαθήματα. Ἐκαθάρισαν τὰ πεῦκα ἀπὸ τὶς κάμπιες. Ἀγόρασαν 1 ζεῦγος ὑποδημάτων εἰς πτωχὸν συμμαθητὴν των καὶ προσέφερουν γλυκίσματα εἰς 3 πτωχὰς οἰκογενείας τοῦ χωρίου.

Οἱ Ε.Σ.Ν. Μαθηταὶ τοῦ 3ου Δημ. Σχολείου Βόλου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ ὁμάδα Α' Βοηθειῶν, ἡ ὁποία παρέχει Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ξουριχτίου Μαριχτίου Μαγνησίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου τὴν ἰδικήν των, καὶ τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν φυτεύσει ὀπωροφόρα δένδρα. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα. Ἐφύτευσαν ἄνθη εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καρπεροῦ Γρεβενῶν παρέχουν Α' Βοηθείας εἰς συμμαθητήν των.
Juniors of Elem. School Karperon rendering first Aid to a school-mate.

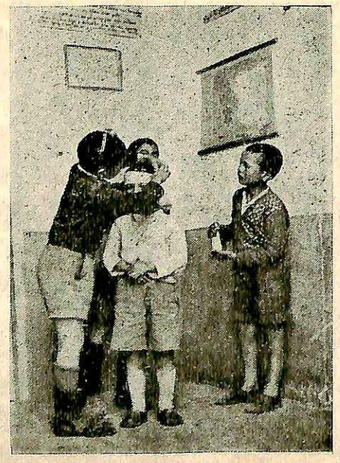

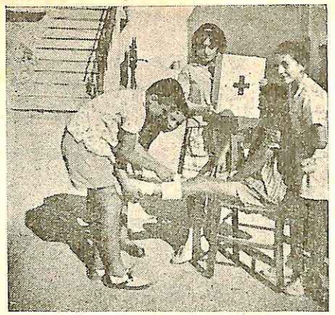

Ε.Σ.Ν. 82ου Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν ἀσκούμενοι εἰς τὰς Α' Βοηθείας.
Juniors of 82nd Elem. School Athens practicing in first aid.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καρδίτσης ἀποξηραίνουν λιμνάζοντα ὕδατα.
Juniors of the Elem. School Karditsa draining stagnant waters.

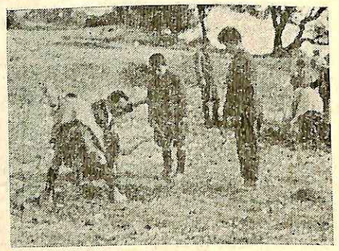

Ε.Σ.Ν. δημ. Σχολ. Δεσποτικοῦ Φιλιατῶν φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Despotikon planting trees

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μανωλάδος προσφέρουν δέματα μὲ εἴδη ἱματισμοῦ διὰ τοὺς ἀπόρους συμμαθητάς των.
Juniors of Elem. School Manolas offering parcels with clothing for the poor.

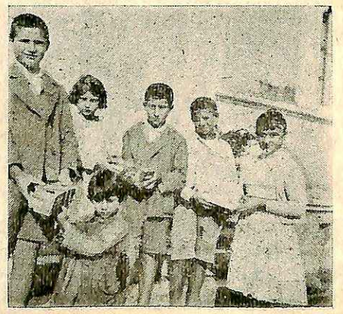

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Μιὰ Χριστουγεννιάτικη ἱστορία

Ἦταν νύχτα. Μιὰ ἀπὸ τὶς παγερὲς νύχτες τοῦ Χειμῶνα. Ἀστραπὲς σὰν φίδια αὐλάκωναν τὸν κατάμαυρο οὐρανὸ καὶ βροντὲς φοβερὲς ἀντηχοῦσαν στὴν ἀπεραντωσύνη τοῦ οὐρανίου θόλου.

Οἱ ἄνθρωποι κοιμοῦνται μέσα στὰ κατάκλειστα σπίτια τους. Τὰ ζῶα ξαπλωμένα φυσοῦν τὸ ζεστό τους χνῶτο πάνω στὸν σανό τους, καὶ τὰ ἄγρια ζῶα κουλουριασμένα μὲ ἀνασηκωμένη τὴν τρίχα τρέμουν μέσα στὴν σκοτεινὴ σπηλιά τους ἀπὸ τὸ τσουχτερὸ κρύο.

Στίβες τὸ χιόνι ἐσκέπασε ἔξω τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους, καὶ ἡ παγωνιὰ ἁπλώθηκε σ' ὅλη τὴν γῆ.

Κάτω μόνο σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς Παλαιστίνης ξετυλίγεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν μιὰ διαφορετικὴ καὶ ἀντίθετη εἰκόνα.

Ἐκεῖ κανένας δὲν κοιμᾶται. Τὰ πάντα βρίσκονται σὲ κίνησι, καὶ τὸ λιγοστὸ κρύο τοῦ Δεκέμβρη ἀφίνει βοσκοὺς καὶ κοπάδια νὰ ἀργοσέρνωνται πάνω στὶς πλαγιὲς τῶν γύρω λόφων, ἐνῶ κάτω ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀνεβαίνει μιὰ ἀδιάκοπη ὀχλοβοὴ ἀπὸ τὰ πλήθη τοῦ κόσμου, ποὺ ἤρθαν γιὰ τὴν ἀπογραφή.

Ἐνῷ ἐσπαργανοῦτο μέσα στὴ ταπεινὴ φάτνη τὸ θεῖο Βρέφος, τὴν ἴδια στιγμὴ ἔπεφταν σὲ συντρίμια πάνω ἀπὸ τὶς χιονοσκέπαστες κορφὲς τοῦ Ὀλύμπου οἱ μαρμάρινοι θρόνοι τῶν ἀρχαίων θεῶν γιὰ νὰ δώσουν τὴν θέση τους ἀργότερα στὸν Ταπεινὸ Κήρυκα «τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν».

Πάνω στὴν Ἀκρόπολι τὸ ἱερὸ πουλὶ τῆς Ἀθηνᾶς κρώζοντας ἄφηνε γιὰ πάντα τὴν φωλιά του, ἐνῶ μέσα στὸ ὑγρὸ καὶ σκοτεινὸ Σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ φωτογελοῦσε ἡ γλυκειὰ μορφὴ τοῦ Θεανθρώπου.

Ἁπλοῖ βοσκοὶ ἀντίκρυσαν τὸ οὐράνιο φῶς νὰ περιλούῃ τὴν γῆ τῆς Παλαιστίνης καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἄκουσαν τὸν ἄγγελικὸν ὕμνον «... Καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνης...» ἐνῷ οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου ἐπελαγοδρομοῦσαν μέσα στὰ πηχτὰ σκοτάδια παλεύοντας μὲ τὰ κύματα τῆς γνώσεως.

Ἐνῷ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ἐκοιμῶντο μέσα στὰ σιδερόφραχτα παλάτια τους, μέσα στὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ οἱ βοσκοὶ πρῶτοι εὐλαβικὰ ἔσκυβαν καὶ φιλοῦσαν τὰ γυμνὰ πόδια τοῦ Θεανθρώπου.

ΠΑΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσιον Ἠλιουπόλεως

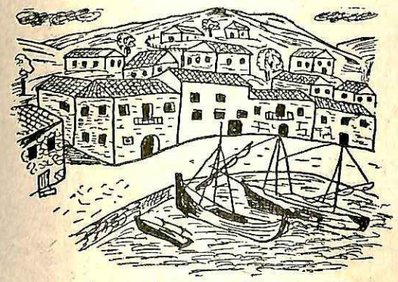

«Σκίαθος, τὸ νησὶ τοῦ Παπαδιαμάντη»
Κ. ΓΟΡΓΟΛΗΣ
Ζωσιμαία Σχολὴ Ἰωαννίνων

ΚΗΡΥΚΕΣ

Τῆς Ἀγάπης οἱ Κήρυκες
τῆς Εἰρήνης Στρατὸς
ν' ἀκουσθῆ μεσ' τὰ πέρατα
ὅ,τι εἶπε ὁ Χριστός.

ν' ἀκουσθῆ μὲς τὰ πέρατα
καὶ σὲ ὅλη τὴ γῆ
τὸ δικό Του τὸ κήρυγμα
τοῦ Φωτὸς ἡ Πηγὴ

Νὰ χαροῦν πονεμένοι
νὰ χαθῆ τὸ κακὸ
καὶ νὰ ζήσῃ ἡ Οἰκουμένη
μὲ πνεῦμα ἀδελφικό

Ν. Σ. ΧΡΟΝΗΣ

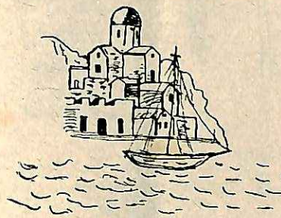

«Τὸ Μοναστῆρι»
Δ. ΔΟΥΡΑΛΑΣ
11ον Δημ. Σχολ. Καλαμῶν

ΕΛΛΙΠΟΦΩΝΗΕΝ

Μᾶς θυμίζει μεγάλο σοφὸ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.
Μ- δ- ν- πρ- τ- - τ-λ- -ς μ-κ-ρ-ζ-.

ΝΕΑΝΘΗΣ ΣΒΟΛΑΚΗΣ
Δημ. Σχολ. Καλλίπολις—Πειραιεὺς

«Τὸ σπιτάκι»
ΘΕΟΔ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Θηβῶν

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

1) Ποιὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Βραζιλίας;
2) Ποῦ εὑρίσκεται τὸ ὄρος Ἀραράτ;
3) Ποιὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Κύπρου;
4) Ποιὰ εἶναι τὰ μεγαλύτερα βουνὰ τῆς Κύπρου;
5) Ποιὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Σουδὰν
6) Ποῦ εὑρίσκεται τὸ ὄρος Ἀλτάϊς;
7) Ποιὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰαπωνίας;
8) Ποιὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Β. Κορέας;
9) Ποιὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο νησὶ τῆς Ἰνδίας;
10) Ποιὸ ἀρχηγὸ ἔχει τὸ Θιβὲτ;
11) Ποιὰ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Κίνας;
12) Ποιὰ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα λίμνη τῆς Ἀφρικῆς καὶ Καναδᾶ;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΓΓΕΛΑΚΗΣ
Πρότυπον Παιδ. Ἀκαδημίας Ἡρακλείου

Γ. ΜΑΣΤΟΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Τραγαίας

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

-εὐ- -ω-η- -αι -ι-η.

Συμπληρώσατε τὶς παῦλες μὲ τὰ σύμφωνα, ποὺ λείπουν καὶ θὰ διαβάσετε τὸ σύνθημα, ποὺ εἶχε ὁ στρατὸς τοῦ Κύρου, ὅταν πολεμοῦσε ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀρταξέρξου.

ΠΑΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Γυμν. Λεονταρίου

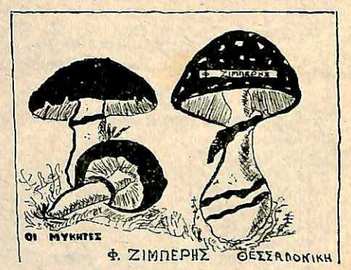

«Οἱ μύκητες»
Φ. ΖΙΜΠΕΡΗΣ
Θεσσαλονίκη

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ὁ ἥλιος τὸ κάνει κι ὁ ἥλιος τὸ τρέφει
κι ὅταν σμίξῃ μὲ τὴν μάννα του
πέφτει καὶ πεθαίνει.

ΚΩΝ. ΑΓΓΕΛΑΚΟΣ
33ον Δημ. Σχολ. Β'. περ. Γαλατσίου

Μαγικὴ εἰκὼν

Ποῦ εἶναι αὐτός, ποὺ τὸν κυνηγάει;

Κ. ΣΥΨΑΣ
Γυμν. Ναυπάκτου

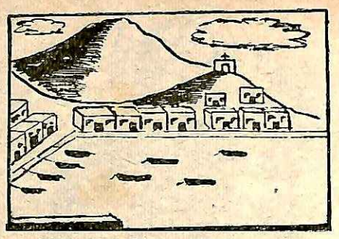

Γ. ΚΑΡΑΛΗΣ
Β' Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνῶν

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ

Προσοχή: Τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων σχηματίζουν ὄνομα βασιλέως τῶν Περσῶν.

1) – – – – –
2) – – – – .
3) – – – – – –
4) – – – – – – – – –
5) – – – –
6) – – – – – –
7) – – – – – – – –

1) Πέρσης στρατηγὸς
2) Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης.
3) Βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτ. (1292-1225 π.Χ.).
4) 'Αρχαῖος ποιητὴς τῶν 'Αθηνῶν.
5) Θεὰ τῶν Αἰγυπτίων.
6) 'Αρχαῖος ἐπικὸς ποιητής.
7) Σοφὸς τῶν 'Αθηνῶν.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
Γυμνασ. παράρτημ. Τούμπας Θεσ/νίκης

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Προσπαθῆστε νὰ βρῆτε ποῖαι ἦσαν αἱ Μοῦσαι.
Τῆς 'Ιστορίας.
Τῆς Λυρικῆς ποιήσεως.
Τῆς κωμωδίας.
Τῆς τραγωδίας.
Τοῦ χοροῦ.
Τῆς ποιήσεως.
Τῆς Θρυλικῆς ποιήσεως.
Τῆς 'Αστρονομίας.
Τῆς ἐπικῆς ποιήσεως.

ΚΑΜΠΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Παράρτημα Γυμν. Τούμπας Θεσσαλονίκης

ΧΙΟΥΜΟΡ

'Ο Φίλος τοῦ Τοτοῦ: Πῶς πῆγες στὶς ἐξετάσεις Τοτό;
Τοτός: Θαυμάσια! πῆρα ἕνα βαθμὸ παραπάνω ἀπὸ πέρυσι.
Φίλος: Καὶ τί πῆρες πέρυσι;
Τοτός: Μηδέν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
4ον Γυμνάσιον 'Αρρένων Θεσ/νίκης

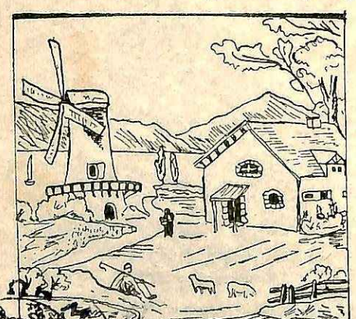

«Ὁ ἀνεμόμυλος»
Δ. ΒΑΒΑΛΙΔΗΣ
Πρωτ. Παρ. Τούμπας Θεσ/νίκης

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

'Ηθικὰ παραγγέλματα Ἄραβος ἱερέως εὑρεθέντα ἐπί τινος πλακὸς ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς Περσεπόλεως.
Τοποθετήσατε τὰς λέξεις τῶν τετραγωνιδίων ὅπως πρέπει καὶ θὰ διαβάσετε εὔκολα τὰ ὡραῖα αὐτὰ παραγγέλματα.

ΕΜΜ. ΠΟΣΑΝΤΖΗΣ
Γυμνάσιον Τραγαίας-Νάξου

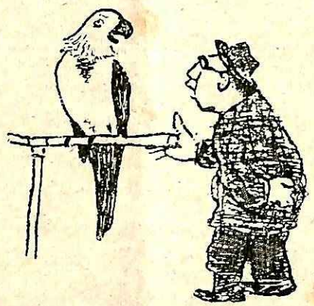

—Ξέρεις νὰ μιλᾶς;
—Καὶ βέβαια ξέρω. 'Εσὺ ξέρεις νὰ πετᾶς;

Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Γυμν. Θηβῶν

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

'Εὰν Συμπληρώσητε τὰ παρακάτω σύμφωνα θὰ σχηματίσητε μία λαϊκὴ παροιμία.
'Ο – – ο-ι-ο- -ι-ᾶ -ὸ- 'Α- – – ειω-έ-ο-.

ΘΕΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Γυμνάσιον Μουζακίου

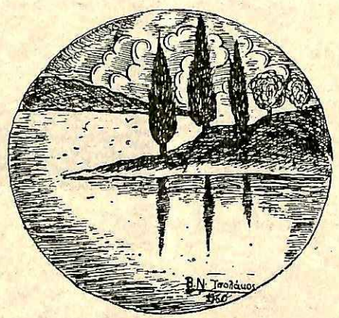

Β. Ν. ΤΣΟΛΑΚΟΣ

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1) – – – – – – –
2) – – – – –
3) – – – – – –
4) – – –
5) – – – – – –

1) Ὄρος τῆς Μακεδονίας.
2) Υἱὸς τοῦ Αἴσονος.
3) Ποταμὸς τῆς 'Ηπείρου.
4) 'Επίρρημα.
5) Φυλὴ τῆς 'Αφρικῆς.

Μὲ τὰ ἀρχικὰ τῶν ἄνω σχηματίζετε τὸ ὄνομα ἑνὸς σοφοῦ τῆς ἀρχαιότητος.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΜΟΣΧΟΥ
Γυμν. Παρ. Τούμπας Θεσ/νίκης

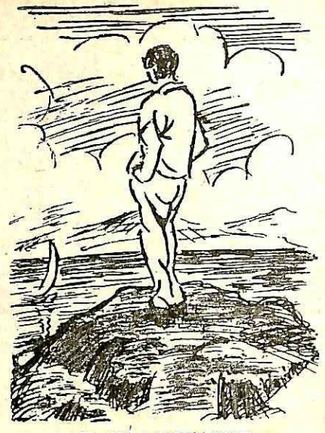

Κ. ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ
Παιδούπολις Βόλου

ΑΙΝΙΓΜΑ

Στὴν 'Αττικὴ βασιλικὰ
ξηρὰ στὴν Καλαμάτα
γίνονται σ' ὅλα τὰ νησιὰ
ὁλόγλυκα μελάτα.

ΗΛΙΑΣ Θ. ΨΑΡΡΑΣ
Δ' Γυμν. 'Αρρένων Θεσ/νίκης

ΣΚΑΛΑ

1) .
2) . .
3) . . .
4) . . . .
5) . . . . .
6) . . . . . .
7) . . . . . .
8) . . . . . .

1) Σύμφωνον.
2) Ἄνθη.
3) Συμπερασματικὸς σύνδεσμος.
4) Τὸ βλέπομε εἰς τὸν ὕπνον μας.
5) Τὸ χρησιμοποιεῖ ὁ γεωργός.
6) Πόλις τῆς Κύπρου.
7) Τέτοιαι ἦσαν αἱ Σουλιώτισσες.
8) Τὸ χρησιμοποιεῖ ἡ νοικοκυρά.

Τὰ ἀρχικὰ τῶν ἀνωτέρω λέξεων σχηματίζουν ἥρωα τοῦ 1821.

Οἱ ἐξυπνάδες τοῦ Κουφιοκεφαλάλη

Μιὰ μέρα ὁ Κουφιοκεφαλάκης εἶπε στὴν μάνα του:
—Φαίνεται μαμά, πὼς οἱ ἀρχαῖοι ἦταν πολὺ πιὸ μορφωμένοι ἀπὸ μᾶς!
—Πῶς τὸ κατάλαβες, παιδί μου; τὸν ρωτᾶ ἡ μητέρα του.
—'Αφοῦ ἤξεραν ὅλοι τους τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά, ἐνῶ σήμερα, βλέπεις, τὰ ξέρουν μόνον οἱ καθηγηταί.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΡΙΧΟΠΟΥΛΟΣ
4ον Γυμν. 'Αρρένων Θεσ/νίκης

Τὰ τρία παράξενα πουλιά, ποὺ ἀπεικονίζονται στὸ σκίτσο μας, εἶναι τόσο παράξενα, γιατὶ ἔχουν ξένα... κεφάλια. Μπορεῖτε νὰ βρῆτε ποιὸ ξένο κεφάλι ἔχει κάθε πουλί;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΓΙΝΗΣ
5ον Γυμν. 'Αρρένων Θεσ/νίκης

Δυὸ καλόκαρδα παιδιά

Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

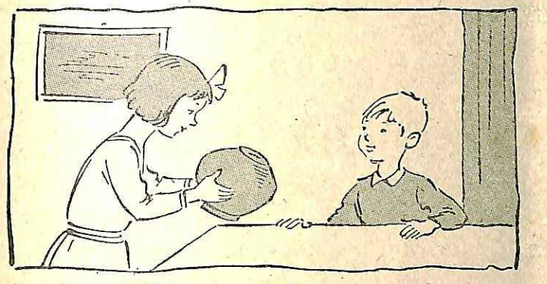

Κοντεύουν τὰ Χριστούγεννα! Κι ὁ Τάκης κ' ἡ Λιλή,
ποὺ ἔχουνε χρυσῆ καρδιά, τὸν κουμπαρά τους σπάσανε
καὶ μὲ χαρὰ πολλὴ
γιὰ μερικὰ φτωχὰ παιδιὰ δῶρα μικρὰ ἀγοράσανε.

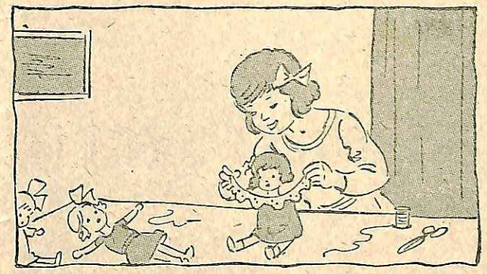

'Η πιτσιρίκα ἡ Λιλὴ ὥρες πιὰ τώρα μένει
μόλις γυρίζει ἀπ' τὸ σχολειὸ στὴν κάμαρα κλεισμένη,
κ' ὕστερα ἀπ' τὴ μελέτη της στολίζει τὶς κουκλίτσες,
τοὺς δένει φιόγκους στὰ μαλλιά, τοὺς ράβει ντανταλίτσες.

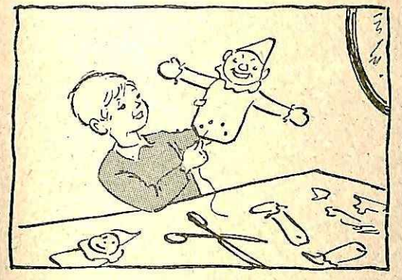

Κι ὁ Τάκης, ὁ ἀδελφούλης της,
καλὰ δασκαλεμένος
ἀπ' τὴ Λιλή, στὸ πλάϊ της
μένει κι αὐτὸς σκυμμένος
καὶ κάτι καραγκιόζηδες,
ἀπὸ χαρτόνι πούναι,
τοὺς κόβει, σπάγγους τοὺς περνᾶ
καὶ κοίταξέ τους τώρα νά,
μόλις τὸ σπάγγο τοὺς τραβᾶ,
τὰ πόδια τους κουνοῦνε!

Μὰ σὰ μικρός, χρονῶν ἑφτά,
ζαλίζεται μὲ ὅλα αὐτὰ
καὶ μ' ὅλην τὴν προσοχὴ
στὸ κόψιμο ποὺ δίνει,
καραγκιοζάκηδες πολλοὺς...
...χωρὶς κεφάλι ἀφήνει.

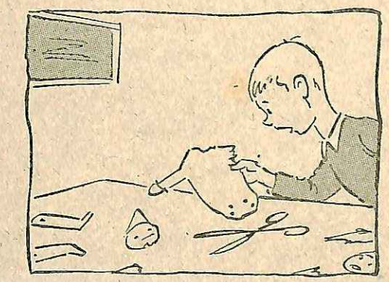

Καὶ δός του κλάμματα ὁ μικρός,
καὶ δός του ἡ Λιλὴ γελᾶ
καὶ μ' ἐπιδέσμους σὰ γιατρὸς
καὶ μὲ ραψίματα πολλὰ
τὰ κεφαλάκια τους, ποὺ λές.
εὐθὺς τοὺς τὰ ξανακολλᾶ!

* * * * * *

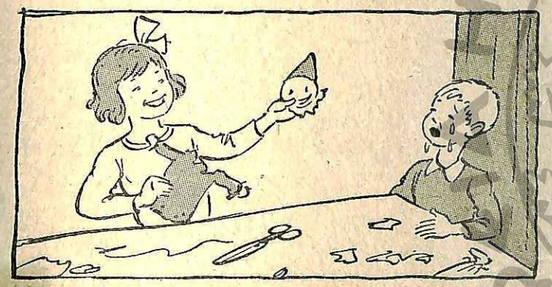

Καὶ τέλος τὴν παραμονὴ τὰ δυὸ καλὰ ἀδελφάκια
μὲ καλωσύνη μοίρασαν αὐτὰ τὰ παιχνιδάκ.α
σὲ κάμποσα φτωχὰ παιδιὰ τῆς γειτονιᾶς κειπέρα.
Κ' ἔτσι ὁ Τάκης κ' ἡ Λιλὴ
περάσαν μὲ χαρὰ διπλῆ.
τὴν 'Αγια τούτη Μέρα.

Κι ὅλοι τὰ ἐπαινέσανε γι' αὐτὴ τὴν καλωσύνη
κι ἀπ' τὴ σπηλιὰ ὁ Χριστούλης μας χίλιες εὐχὲς τοὺς δίνει!

* * *

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΟ ΑΣΤΡΟ

Στίχοι
ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μέτρια

1. Ὄ - νει - ρο λάμ - πει ἀ - γρυ - πνη - μέ - νο π'ἀρ - γεῖ νὰ
2. Κά - δε παι - δά - κι στὸ ὄ - νει - ρά του τὸ βλέ - πει ἀ -

1. τό 'βρῃ ἡ χα - ραυ - γή τ'ἀ - στέ - ρι αὐ - τὸ τὸ εὐ - λο - γη -
2. πό - ψε ὁ λο - νυ - χτίς νὰ στέλ - νη τ'ἅ - γιο μύ - νη -

1. μέ - νο πού ἀ - πὸ ψη - λὰ φέγ - γει στὴ γῆ.
2. μά του σ'ὅ - λα τὰ πέ - ρα - τα τῆς γῆς.

1-2. Ἀ - πὸ μα - κρυὰ ἔ - χει ξε - κι - νή - σει ἀ - πὸ μιὰ

φά - τνη τα - πει - νή τὸ χρυ - σὸ φῶς του νὰ σκορ -

ΜΙΧ ΦΡΕΤΣΙΑΣ πί - ση στὴν οἰ - κου - μέ - νη πού πο - νεῖ

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗ-